

انجيل متي

۱

عيسى مسيح شجره نامه

۱ عيسى مسيح شجره نامه

داوود پسر، ابراهيم پسر:

۲ ابراهيم اسحاق پتر بو،

اسحاق يعقوب پتر بو،

و يعقوب، يهودا و اون براران پتر بو.

۳ يهودا، فرص و زراح پتر بو كي اوشان مار تamar بو،

فرص، حصرون پتر،

و حصرون، رام پتر بو.

۴ رام، عميناداب پتر،

عميناداب، نحشون پتر

و نحشون، سلمون پتر بو.

۵ سلمون، بوغز پتر بو، اون مار راحاب بو،

بوغز، عوبيد پتر بو، اون مار روت بو،

و عوبيد يسا پتر بو،

۶ و يسا، داوود پادشا پتر بو.

داوود، سليمان پتر بو، اون مار پيشتر اوريا زن بو.

۷ سليمان، رجبام پتر، و

رجبام ابيا پتر،

و ابيا اسا پتر بو.

^۸ آسا، يهوشافاطِ پٽر،
 يهوشافاطِ يورامِ پٽر،
 و يورام، عَزِّيَا پٽر بو.
^۹ عَزِّيَا، يوتامِ پٽر،
 يوتام، آحازِ پٽر
 و آحاز، حَزَقِيَا پٽر بو.
^{۱۰} حَزَقِيَا، مَنَسِي پٽر،
 مَنَسِي، آمونِ پٽر،
 و آمون، يوشيا پٽر بو.
^{۱۱} يوشيا، يَكُنْيَا و اونِ برارانِ پٽر بو کي
 آزماٽ درون يهوديانِ بابلِ سو تبعيدِ بُوستيد.

^{۱۲} بعدِ يهوديانِ تبعيدِ بابلِ سو:

يَكُنْيَا، شَتَلْتِيئِيلِ پٽر
 و شَتَلْتِيئِيلِ، زروبابلِ پٽر بو.

^{۱۳} زروبابلِ، ابيهودِ پٽر،

ابيهود، اِلياقيمِ پٽر

و اِلياقيم، عازورِ پٽر بو.

^{۱۴} عازور، صادوقِ پٽر،

صادوق، آخيمِ پٽر،

و آخيم، اِليودِ پٽر بو.

^{۱۵} اِليود، اِعازارِ پٽر و

اِعازار، مَتَّانِ پٽر

و مَتَّان، يعقوبِ پٽر بو.

^{۱۶} يعقوب، يوسفِ پٽر بو، و يوسفِ مريمِ مرد بو،

کي عيسيٰ شناس به مسيحِ مريمِ جا بزا بُوست.

^{۱۷} اٻس تمان نسلان، ابراهيمِ جا تا داوود، سر جمع چارده نسل، و داوودِ جا تا

يهوديانِ تبعيدِ زماٽِ بابلِ سو، چارده نسل و تبعيدِ زماٽِ جا تا مسيح، چارده
 نسل بيد.

عيسيٰ مسيحِ زا روج

۱۸ عیسیٰ مسیح زا روح اَطو بُبوست: وقتی مریم، عیسیٰ مار، یوسفِ نامزد بو، پیش جه اونکی همدیگر مرا بیبید، معلوم ببو کی مریم روح القدس جا شکم اوساده. ۱۹ جه اويا کی اونِ مرد یوسف ایتا صالح مردای بو و نحواستی مریم سر اِسْمَبندامی بِنه، بخواسته کی خلوتی، اونِ جا سیوا ببه. ۲۰ اَمّا وقتی یوسف آ فیکران درون بو، ناخبر ایتا جه خُداوندِ فیریشته ئان خواب درون اونِ ره ظاهر بو و بگفت: «آی یوسف، داوود پسر، جه آنکی تی زبانه مریمِ بیگیری ترسئن نوا، چون اونچی کی اون شکم درون نئه، جه روح القدس. ۲۱ مریم پسری زائِه و تو اونِ "عیسیٰ" نام نیئی، چونکی اون خُو مردومِ اوشان گنئاننِ جا نیجات خواهه دئن.» ۲۲ آشان همه ایتفاق دکفته تا اونچی خُداوند، اِشعیای پیغمبر زوان مرا بگفته بو، به حنیقت فارسه کی:

« ۲۳ باکره شکم دار بوسته، پسری زائِه

و اونِ نامِ عِمانوئیل نئه،»

کی اونِ معنی 'خُدا آمی آمرا' ئه. ۲۴ هَطو کی یوسف خواب جا ویریشته، اونچی کی خُداوندِ فیریشته اونِ دستور بده بو، انجام بده و خو زن، مریمِ بیگیت. ۲۵ اما مریم آمرا نخوفت تا وقتی کی خو پسر بزائِه؛ و یوسف اونِ نامِ عیسیٰ بئه.

۲

ستاره شناسان عیسیٰ دئن ره آئیدی

۱ بعد آنکی عیسیٰ هیرودیس پادشائی دوره، یهودیه بیتِ لِحِم شار درون، بزا بُبو، هو موقع چن تا ستاره شناس، مشرق زمین جا، اورشلیم درون باموئید ۲ و اوشان واورسه ئید: «أقنراق زای کویا ایسا کی یهود پادشائی؟ چونکی اونِ ستاره یِ مشرق درون وقتی کی بُجور بامو بیده ئیم و اونِ پرستشِ ره باموئیم.» ۳ وقتی آ خبر هیرودیس پادشا گوشِ فارسه، پریشان بو و تمانِ اورشلیم اونِ مرا پریشان بوستید. ۴ پس هیرودیس، تمانِ کاهنان سران و مردوم تورات آموجگارانِ دوخواد و اوشانِ جا واورسه: «مسیح موعود کویا بایسی بزاسته ببه؟» ۵ اوشان جواب بده ئید: «یهودیه بیتِ لِحِم درون، چونکی میکای پیغمبر انه باره اَطو بینویشته:

” «آی بیتِ لِحِم کی یهودا ولایت درونی،

تو یهودا حاکمان میان هیچی کم ناری،

چونکی تی جا حاکمی ظهور کونه

کی می مردوم، اسرائیل، شبانی خوائه کودن.»»

۷ پس هیرودیس خفا درون ستاره شناسانِ خو ورجا دوخواد و زما تِ دقیق ستاره آشکار بوستنِ آشان جا واورسه. ۸ بازین اوشانِ بیتِ لِحِم درون روانه کود و ستاره شناسانِ بگفت: «بیشید و اُزاک باره حیسانی واورس واورس بُکونید، وقتی اونِ بیافتید مره و اُحِب بُکونید تا منم بایم و اونِ پرستش بُکونم.» ۹ ستاره شناسان بعد آنکی پادشا گبانِ بیشتاوستید را دکفتید. و اُ ستاره ئی کی مشرق درون بیده بید، جُلوتر جه اوشان شوئی تا آخربس اُ جیگائی کی زای ایسابو بُجور، باسا. ۱۰ آشان ستاره دِئِن مرا، حیسانی شاد بوستید. ۱۱ وقتی خانه درون باموئید و زاکِ خو مارِ مَرِا مریم، بیده ئید خوشان دیمِ زمین سر بنه ئید و اُزاکِ پرستش بُکودید. بازین خوشانِ کوچی صوندوق وازا کودید و پیشکشانی جه زَر و گنڈر و مَرِ عطریجات اونِ فدئید. ۱۲ و چونکی خواب درون و اُحِب بُبوستید کی هیرودیس ورجا وانگردید، ایتا دیگه راه جا خوشانِ مملکت وگردستید.

فرار مصر سو

۱۳ بعدانکی ستاره شناسان بُشوئید، ایتا جه خُداوندِ فیریشته ئان یوسفِ خواب درون ظاهیر بوست و بگفت: «ویریز، زای و اونِ مارِ اوسان و مصرِ سمت فرار بُکون و اویا باس تا تره خبر بدم، چونکی هیرودیس زاک دُمبال گرده تا اونِ بُکوشه.» ۱۴ پس یوسف شبانه ویریشته، زای و اونِ مارِ اوساد و مصر سو بُشو، ۱۵ و تا هیرودیس مردن اویا باسا. اُ ایتفاق دکفت تا اونچی کی خُداوند، هوشع پیغمبر زوان مرا بگفته بو به انجام فارسه کی «می پسرِ مصرِ جا دوخوادم.»

هیرودیس قنفاق زاکانِ کوشه

۱۶ وقتی هیرودیس بیده ستاره شناسان اونِ گول بزئید خیلی بَرزخا بوست، و اوسه کود، تمان پسر زاکانی کی دوسال یا کمتر دشتید و بیتِ لِحِم و اونِ دورور ایسابید، عین اُ زماتی کی ستاره شناسانِ جا واورس واورس بُکوده بو، بُکوشته. ۱۷ بازون اونچی کی ارمیای پیغمبر زوان مرا بگفته بُبوسته بو، به انجام فارسه کی:

«اوخانی راقه جا به گوش فارسه،

گریه و ایژگره صدا.

راحیل خو زاکانِ ره زار زنه

و نخواستہ آرام پہ،
چونکی دہ نَسائید.»

بہ ناصرہ واگردستن

۱۹ بعدِ ہیرودیس مردن، ایتا جہ خُداوندِ فیریشته ئان، مصر میان یوسف بخواب بامو ۲۰ و بگفت: «ویریز، زای و اونِ مارِ اوسان و اسرائیل مملکت سو بوشو، چونکی اوشانی کی زاکِ کوشتن دُمال بید، بَمردید.» ۲۱ پس یوسف ویریشته، زای و اونِ مارِ اوساد و اسرائیل مملکت سو بُشو. ۲۲ اما یوسف هطو کی بیشتاوست آژکلاٹوس جای خو پترِ ہیرودیس، یہودیہ سر حاکمہ، بترسہ اویا بشہ، و چونکی خواب درون واخُب بُبوستہ بو، جلیل سامانسر بُشو ۲۳ و ایتا شار درون کی ناصرہ نام دَستی زیندگی بُکود. آ ایتفاق دکفت تا پیغمبرانِ گبان بہ انجامِ فارسہ کی بگفتہ بید، اون 'ناصری' دوخوادہ خوائہ بوستن.

۳

تعمید دَئندہ یحیی، مسیحِ رای، آباد کونہ

۱ اُروجانِ درونِ تعمید دَئندہ یحیی، ظہور بُکود. اون یہودیہ ویاوانِ درون، موعظہ کودی و ۲ گفتی: «توبہ بُکونید، چونکی آسمانِ پادشائی نزدیکہ!» ۳ آن ہونہ کی اِشعیای پیغمبر اون بارہ گہ:
«اُ مردای اوخان کی ویاوانِ درون ہرا کونہ:
”خُداوندِ رای آباد کونید!
اونِ مسیرانِ ہموار کونید!“»

۴ یحیی شترِ پشم جا رخت دُکودہ دَستی و ایتا چرمی غیش خو گمر دَوستی، و اونِ غذا، ملخ و صاراٹی عسل بو. ۵ اورشلیم مردومان و تمان یہودیہ و اُردنِ روخان کنارِ دورور، ہمتان اونِ ورجا شوئید ۱ و خوشان گنئانِ اعتراف کودید و اُردنِ روخانِ درون اونِ جا عسلِ تعمید گیتید.

۶ اما یحیی وقتی بیدہ کہ خیلی جہ فریسی فرقہ عالمان و صدوقی فرقہ عالمان اویا کی اونِ تعمید دئہ، آمون دیبید، اوشان بگفت: «آی افعی بزاستہ ئان، کی شمرا واخُب بُکودہ تا جہ غضبی کی درپیش نئہ جیویزید؟ ۸ پس شیمہ کاران مرا نشان بدید کی راست راستی توبہ بُکودید ۹ و شیمہ مرا نیگید کی: ”آمی جد ابراہیمہ.“ چونکی شمرا گم، خُدا تانہ آ سنگانِ جا ابراہیم رہ زاکان بوجود

باوره. ۱۰ حتی الانم تُور، دِه دارانِ بیخ سر نئه. هن واسی هر داری کی حُب بار فاندِه، واوِه و آتش درونِ اِگاده به.»

« ۱۱ من شمرأ توبه واسی، آب مرا غُسل تعمید دئم؛ اما اونکی بعد من آیه قوی تر جه منه و من حتی قابیل نیئم اون چاروغ جُفتا کونم. اون شمرأ روح القدس و آتش مرا تعمید خوائه دئن. ۱۲ اون سه چَنگه یِ خو دَس درون دَره تا خو خرمن دوجینه و گندَم خو تیلامبار میان ذغیره بُکونه، اما کولوش آتشی درون کی هرگس دُکشانه نیبه سوجانه.»

عیسی تعمید

۱۳ بازون عیسی جلیل جا، اُردنِ روخان کنار بامو تا یحیی جا تعمید بیگیره. ۱۴ ولی یحیی تَقلاً بُکود کی اونِ جُلوی بیگیره و اون بگفت: «منم کی بایسی تی جا تعمید بیگیرم، و خلا تو می ورجا آئی؟» ۱۵ عیسی اونِ جواب درون بگفت: «وائال الان اَطو ببه، چون آمره دُرست تر آنه کی خُدا حُکمان تمان کمال بجا باوریم.» پس یحیی قُبیل بُکود. ۱۶ وقتی عیسی تعمید بیگفت، دَرجا آب جا بیرون بامو. هو دَم آسمان وار بو و یحیی، خُدا روخ بیده کی کوتری مانستن بجیر بامو و عیسی سر بینیشِت. ۱۷ بازون اوخانی آسمان جا فارسه کی «آنه می عزیز پسر کی اونِ جا راضی ئم.»

۴

عیسی امتحان به

۱ بازون، خُدا روح عیسی ویاوان درون رانمائی بُکود تا ابلیس اونِ امتحان بُکونه. ۲ عیسی بعد اونکی چَل شبندروج، روزه دشتی، ویشتا بو. ۳ هو موقع ابلیس، اونِ ورجا بامو و بگفت: «تو کی خُدا پسری، ا سنگان بُگو نان به!» ۴ عیسی اونِ جواب درون بگفت: «تورات میان بینویشته بُبوسته کی:

”آدمی خالی نانِ مرا زنده نیه،

بلکی هر کلامی مرا کی خُدا دهن جا بیرون آیه.“

۵ بازون ابلیس اونِ مُقدَس شار بَردِه و معبد بُجور بنه ۶ و عیسی بگفت: «اگه خُدا پسری، تره بجیر تود، چونکی کتاب زبور میان بینویشته بُبوسته:

”تی واسی خو فیریشته ئان دستور خوائه دئن“

۵

”اوشان تره خوشان دَسان سر دَریدی

نبه کی تی لنگِ سنگی بزنی.“»

۷ عیسی اون جواب درون بگفت: «آنم تورات میان بینویشته بُبوسته کی،

”تی خُداوند خُدای، امتحان نوا کودن.“»

۸ ایوار ده، ابلیس اون ایتا پیلہ کوه توکِ سر ببرد و تمان دُنیا ممالک اوشان شکوه و جلالِ مرا اون نیشان بدہ ۹ و بگفت: «آگہ می جُلُو بکفی و مره پرستش بُکونی، آشان همه ی تره خوائم فَدَن.» ۱۰ عیسی اون بگفت: «دور بو آی شیطان! چونکی تورات میان بینویشته بُبوسته:

”تی خُداوند خُدای پرست

و فقط اون عبادت بُکون.“»

۱۱ بازون ابلیس عیسی ولا کود و فیریشته ئان باموئید، اون خیدمت بُکودید.

عیسی خو خیدمت شروع کونه

۱۲ هَطو کی عیسی بیشتاوست یحیی گرفتار بوسته، جلیل ولایت واگردست.

۱۳ بازون ناصرہ شارِ ترکا کود، گفرناحوم شارِ بُشو و اویا باسا. گفرناحوم، جلیل دریا وَر کی زبولون و نفتالی سامانسر نَنہ بو، قرار دشتی. ۱۴ آ ایتفاق دکفته تا اِشعیای پیغمبر گبان به انجام فارسہ کی بگفته بو:

» ۱۵ زبولون سامانسر و نفتالی سامانسر،

شُمانی کی دریا راه سر و اُردن اُطرف ایسائید،
جلیل ملتان؛

۱۶ مردومی کی ظولمات درون ایسابید،

ایتا پیلہ روشنائی بیدہ ئید،

و اوشانی کی مرده ئان سایہ ولایت درون ایسابید،

روشنائی فتاوست.“»

۱۷ عیسی جه اُزمات بنا به موعظه بُکود و گفتی کی: «توبہ بُکونید، چونکی

آسمان پادشائی نزدیکه!»

عیسی اولتا شاگردان

۱۸ وقتی عیسی جلیل دریا کنار راه شئون دوبو، دو تا برار کی اوشان نام

شَمعون شناس به پَطرس، و اون برار آندریاس بو ی بیدہ، کی ماشک، آب درون تَوَدَن دیبید، چونکی صیّاد بید. ۱۹ عیسی آشان بگفت: «می دُمبالسر بائید

و من شمرأ مردوم صبیاد کونم.»^{۲۰} اوشان درجا خوشانِ ماشکِ ولا کودید و تادی مرا اونِ دُمبالسر بُشوئید.^{۲۱} هوطو کی خو رائی شئون دوبو، دو تا ده برار بیده، یعنی یعقوب، زیدی پسر و اونِ برار یوحنا کی خوشانِ پتر زیدی مرا لوتکا درون ایسابید و خوشانِ ماشکِ حاضر کودن دیبید. اوشانم دوخواد؛^{۲۲} آشان درجا لوتکا و خوشان پترِ ولا کودید و اونِ دُمبالسر بُشوئید.

ناخوشانِ شفا

^{۲۳} جہ آرو عیسی سر تا سر جلیلِ گردستی و عبادتگنانِ درون مردومِ آموختی و خُدا پادشائیِ حُبِ خبرِ اعلامِ کودی و هر جور درد و ناخوشی کی مردوم دَشتیدِ شفا بخشه ئی.^{۲۴} پس عیسی آوازه تمان سوریه درون بیچست و مردوم تمان ناخوشان کی هر جور درد و مرضی دَشتید، و ہم دیو بزہ ئان و عَشیان و ایفلیجانِ اونِ ورجا آورید و اوشانِ شفا دئی.^{۲۵} پس پیلہ جماعتی، جلیل و دِکاپولیس جا، اورشلیم و یهودیه و اُردنِ اُطرف، اونِ دُمبالسر رادکفتید.

۵

موعظه کودن کوه جور

اوقتی عیسی خلق بیده، ایتا کوه سر بُشو و بینیشت. بازون اونِ شاگردان اونِ ورجا باموئید^۲ عیسی، بنا به اوشانِ آموختن بُکود و بگفت:

«^۳ خوشا به حال اوشانی کی واخُبید، روح درون نیازمندید، چونکی آسمان پادشائی اوشان شینہ.

^۴ خوشا به حال ماتم بزہ کسان، چونکی اوشان، آرامی خوائید یافتن.

^۵ خوشا به حال فروتنان، چونکی اوشان زمینِ به ارث خوائید بَرَدن.

^۶ خوشا به حال اوشانی کی تشنه و ویشتای عیدالتید، چونکی اوشان ستر خوائید بوستن.

^۷ خوشا به حال اوشانی کی رحم کونیدی،

چونکی اوشانِ رِہ رحمِ خوائید کُودن.
 ۸ خوشا بہ حالِ اوشانی کی دیلِ پاکید،
 چونکی اوشانِ خُداۓِ خوائیدِ دِئن.
 ۹ خوشا بہ حالِ اوشانی کی سُلُوکِ کونیدی،
 چونکی اوشانِ خُدا زاکان
 دوخوادہ خوائید بوستن.

۱۰ خوشا بہ حالِ اوشانی کی عیدالتِ راہِ درونِ اذیتِ بیدی،

چونکی، آسمانِ پادشائیِ اوشانِ شینہ.

« ۱۱ خوشا بہ حالِ سُمان، ہو موقعِ کی مردومِ میِ واسیِ شمراً فاشِ دِئیدی و
 اذیتِ کونیدی و ہر بدِ گبّی بہ دوروغ، صُددِ سُمانِ بیگید. ۱۲ خوشِ بیبید و
 شادیِ بکونید، چونکی شیمہِ پاداشِ آسمانِ درونِ پیلہ یہ. چرہ کی ہطو،
 پیغمبرانی کی پیشِ جہِ سُمانِ بیدِ اذیتِ بکودید.

نمک و روشنائی

« ۱۳ سُمانِ دُنیا نمکِ ایسید. اما اگہ نمکِ خو مزہِ یِ جہِ دَسِ بدہ، چُطو بہ
 دُوارہ اُونِ شورِ کُودن؟ دِہِ بدردِ ہیچی نُخورہِ مگہِ آنکی اُونِ بیرونِ فیشانید و
 مردومِ اُونِ دَمَجید.

« ۱۴ سُمانِ دُنیا روشنائیِ ایسید. شاری کی ایتا کوهِ لچہِ سرِ بناِ بُبوستہِ یِ،
 نیشہِ قایمِ کُودن. ۱۵ ہیگسِ گرسورِ وانگیرانہِ تا اُونِ ایتا دَلَفِ جیرِ بِنہِ بلکی اُونِ
 چراغدانِ سرِ نئہِ تا اُونِ روشنائیِ ہمہِ اوشانی کی خانہِ درونِ ایسائیدِ فتاوہ.
 ۱۶ پسِ وائالیدِ شیمہِ روشنائیِ مردومِ سرِ فتاوہِ تا شیمہِ حُبِ کارانِ بیدینید و
 شیمہِ پِترِ کی آسمانِ درونِ ایسا، پرستشِ بکونید.»

مسیحِ بامو تا شریعتِ تمانِ کمالِ انجامِ بدہ

« ۱۷ خیالِ نُکونیدِ کی بامومِ تا توراتِ و پیغمبرانِ بینویویشتہِ ثانِ باطلِ کونم؛
 نامومِ تا اوشانِ باطلِ کونم، بلکی بامومِ تا اوشانِ تمانِ کمالِ انجامِ بدم.
 ۱۸ چونکی حئیقتن، شمراً گم، تا آسمانِ و زمینِ از بینِ نشہ، نُخطہِ یا ایتا حمزہ،
 توراتِ جا ہرگسِ از بینِ نخواستہِ شئون، تا آنکی ہمہ بہ انجامِ فارسہ. ۱۹ پسِ ہر
 کی ایتا جہِ کوچیِ تَرینِ آ حُکمانِ سرسریِ بیگیرہ و دیگرانمِ اَطوِ یادِ بدہ، آسمانِ
 پادشائیِ درون، کوچیِ تَرینِ اِشماردہِ بہ. اما ہر کی آ حُکمانِ انجامِ بدہ و اوشانِ
 دیگرانِ یادِ بدہ، اُونِ آسمانِ پادشائیِ درون، پیلہِ دوخوادہِ خوائہِ بوستن.

۲۰ چونکی شمراً گم، تا شیمه صالحی سرتَر جه تورات آموجگارَن و فریسی فرقه عالمان صالحی نبه، هرگس آسمان پادشائی درون نیشید.»

غیظ

« ۲۱ بیشتاوستید کی قدیمیان بگفته بُبوسته ”قتل نُکون، و هر کی قتل بُکونه، سزاوار محاکمه یه.“ ۲۲ اما من شمراً گم، هر کی خو برار ره غیظ بُکونه، سزاوار محاکمه یه؛ و هر کی خو برارَ توهین بُکونه، شورا ورجا سزاوار محاکمه یه؛ و هر کی خو برارَ شانته بگه، اون سزا جهندم آتش به. ۲۳ پس آگه اُ موقع کی تی پیشکش، قربانگایِ فدَن دری تی یاد بایه کی تی برار تی جا ایچی به دیل دره، ۲۴ تی پیشکش قربانگا میان بِنه و اوّل بوشو تی برارِ مرا سُلوک بُکون و بازون بیا و تی پیشکش فدَن. ۲۵ تی شاکِی مرا کی تره محکمه سو بَرَدن دره، تا هنو اونِ مرا راه درون ایسائی، سُلوک بُکون، نبه کی تره قاضی دَس واسپاره و قاضی تره مأمور دَس فِدِه و خولتانک درون دکفی. ۲۶ حئیقتن، تره گم کی تا قران آخر فاندی، خولتانک جا بیرون نائی.»

شهوَت

« ۲۷ بیشتاوستید کی بگفته بُبوسته ”زینا نُکون.“ ۲۸ اما من شمراً گم، هر کی شهوت مرا ایتا زناک فندرِه، هو دَم خُو دیلِ درون اونِ مرا زینا بُکوده دره. ۲۹ آگه تی راست چوم تره به گنا فاکشه، اون بیرون باور و فیشان، چونکی تره بختَر آنه کی ایتا جه تی اوسم اعضا ناقص ببه تا آنکی تمان تی تن جهندم درون اِگاده ببه. ۳۰ و آگه تی راست دَس تره به گنا فاکشه، اون بؤرسین و فیشان، چونکی تره بختَر اونِه کی ایتا جه تی اوسم اعضا ناقص ببه تا آنکی تمان تی تن جهندم درون اِگاده ببه.»

طلاق

« ۳۱ آطو بگفته بُبوسته کی ”هر کی خو زن طلاق بده، بایسی اون ایتا طلاقنامه فِدِه.“ ۳۲ اما من شمراً گم، هر کی خو زَن جغیر زینا طلاق بده، اون به زیناکاری فاکشه و هر کی طلاق گیفته زناک به زنی بیگیره زینا کونه.»

قسم

« ۳۳ بازم بیشتاوستید کی قدیمیان بگفته بُبوسته، ”دوروغ قسم نُخور، بلکی

قسمانی کی خداوند رہ بخوردی وفا بکون۔“^{۳۴} اما من شمراً گم، ہرگس قسم نخرید، نہ آسمان، چونکی خدا پادشائی تخت،^{۳۵} و نہ زمین، چونکی اون لنگ جیر گتلی، و نہ اورشلیم، چونکی اُ پیلہ پادشا شار۔^{۳۶} و تی سرم قسم نخور، چونکی حتی نتانی ایتا موی سیفید یا سیاہ بکونی۔^{۳۷} پس شیمہ بلہ ہو ’بلہ‘ بہہ و شیمہ نہ ہو ’نہ‘، چونکی ویشتر جہ آن، شیرر شینہ۔»

تلافی

«^{۳۸} آنم بیشتاوستید کی بگفتہ بپوستہ ”چوم عوض چوم و گاز عوضِ گاز۔“^{۳۹} اما من شمراً گم، سُرور آدم جُلو نئسید۔ اگر گسی تی دیمِ ای وَر کشیدہ بزه، اویتا وَرَم وائال بزہ۔^{۴۰} و ہر وقت اینفر بخوائہ ترا محکمہ سو فاکشانہ و تی پیرہنِ تی جا فیگیرہ، تی قبایم اونِ فَدَن۔^{۴۱} آگہ ایتا رومی سریاز ترہ زور بکود کی اون بارِ دو کیلومتر اون رہ بری، چہار کیلومتر اون رہ بیر۔^{۴۲} آگہ اینفر ممت مرا تی جا ایچی بخوائہ، اونِ فَدَن و آگہ اینفر تی جا ایچی قرضی بخوائہ، تی دیمِ وانگردان۔»

دُشمندان محبت بکونید

«^{۴۳} بیشتاوستید کی بگفتہ بپوستہ ”تی ہمسادہ ی محبت بکون و تی دُشمند مرا دُشمندی بکون۔“^{۴۴} اما من شمراً گم شیمہ دُشمندانِ محبت بکونید و اوشانی واسی کی شمراً عذاب دئیدی، دُعی خیر بکونید،^{۴۵} تا شیمہ پئر رہ کی آسمان درون ایسا، زاکان ببید۔ چونکی اون خو آفتاؤ بد آدمان و حُب آدمان سر فتاوانہ و خو وارشَ صالحان و بدکارانِ سر وارانہ۔^{۴۶} آگہ فقط اوشانی محبت بکونید کی شمراً محبت کونید، چی پاداشی خوائید دشتن؟ مگہ حتی خراجگیرانم ہہ کار نکونیدی؟^{۴۷} و آگہ فقط شیمہ برارانِ سلام بیگید، دیگرانِ جا چی سرتری درید؟ مگہ حتی بُت پرست مردومانم، ہہ کار نکونیدی؟^{۴۸} پس سُمان کامل ببید، هوطو کی شیمہ آسمانی پئر کامل ایسہ۔»

۶

صدقہ فَدَن

«^۱ واخُب ببید کی شیمہ صالح بودنِ مردوم چوم جُلو بجا ناویرد، آنہ واسی کہ شمراً ببیدیند، وِلا شیمہ پئر ورجا کی آسمان درونِ پاداشی نخواستید دشتن۔

« ۲ پس وقتی کی صدقہ فدی جار نوا زئن هطو کی ریاکاران، عبادتگٹان و کوچہ ٹان درون کونیدی تا مردوم اوشان تعریف بُکونید. حئیقتن شمرأ گم اوشان خوشانِ پاداشِ فیگفتید. ۳ اما تو وقتی صدقہ فدی، اَطو بُکون کی تی چپ دَس جه اونچی کی تی راستِ دَس کونه واُخُب نبه. ۴ تا تی صدقہ ی کسی نیدینه؛ و تی پئر کی هیچی اونِ چومان جا جیگا بُخورده نمانه، تی پاداشِ خوائه دَنن.»

دُعا کودن

« ۵ وقتی کی دُعا کونی، ریاکاران مانستن نُبو. چونکی اوشان دوست دَریدی عبادتگٹان درون و کوچہ ٹان گوشه کنار بئسید، دُعا بُکونید تا مردوم اوشان بیدینید. حئیقتن، شمرأ گم، اوشان خوشان پاداشِ فیگفتید. ۱ اما تو وقتی کی دُعا کونی تی خانه اندرونی بوشو، دَر دَوَد و خلوت درون تی پئر ورجا کی بیده نیبه، دُعا بُکون. و تی پئر کی همه جیگا بُخورده چیانِ دینه، تره پاداشِ خوائه دَنن.»

« ۷ دُعا وقتِ جَتِ گبانِ تکرار نُکونید هوطو کی بُت پرستِ مردوم کونیدی، چونکی خیال کونیدی زیادی گفتنِ مرا اوشان دُعا مستجابِ به. ۸ اوشان مانستن نیبید، چونکی شیمه پئر پیش جه اونکی اونِ جا بخوائید، شیمه خواسته ٹان دَنه.

« ۹ پس سُمان اَطو دُعا بُکونید:

«آی آمی پئر کی آسمان درونی،

تی نام مُقدّس ببه.

۱۰ تی پادشائی بایه.

تی اراده، هوطو کی آسمان درون نَنه،

زمینِ سرمِ بمانه.

۱۱ آی روزی ایمر و آمره فده.

۱۲ و آی قرضانِ ببخش،

چونکی امانم آی قرضارانِ بخشیم.

۱۳ و آمره امتحان درون تانود،

بلکی شیر جا رهای بدن.

چونکی پادشائی و قوّت و جلال، تا به آخر تی شینه. آمین.

۱۴ چونکی آگه مردوم تخصیراتِ ببخشید، شیمه آسمانی پئر شمرأ بخشه. ۱۵ اما

آگه مردوم تخصیراتِ نبخشید، شیمه پُرم شیمه تخصیراتِ نخوائه بخشن.

روزه گِفتن

۱۶ وقتی کی روزه گیرید، ریاکاران مانستن شمرأ زالش باورده نیشان ندید، چونکی اوشان خوشان قیافه ی، واگردانید تا مردوم ورجا، خوشان روزه دار نیشان بدید. حئیقتن، شمرأ گم، کی خوشان پاداشِ فیگفتید. ۱۷ اما وقتی تو روزه گیری، تی سر روغن واسین و تی دیم بُشور ۱۸ تا تی روزه مردوم ورجا معلوم نبه، بلکی تی پُتر کی پنهان اون بیدینه، و پُتری کی هیچی اون چومان جا جیگا بُخورده نماه تره پاداش دئه.»

آسمانی گنج

۱۹ «زمین سر گنج جم نُکونید، اويا کی بید و موران زنه و اون از بین بره، اويا کی دوزدان زمین گنیدی و دوزدی کونید. ۲۰ بلکی شیمه گنج آسمان درون جم کونید، اويا کی نه بید و موران اون از بین بره و نه دوزدان تانید زمین بگنید و دوزدی بُکونید. ۲۱ چونکی هر جا کی تی گنج بمانه، تی دیل تم اويا نئه.»

۲۲ «چوم، تن چراغه. آگه تی چوم سالم ببه، تمان تی تن روشنائی جا پُر خواهه بوستن. ۲۳ اما آگه تی چوم فاسد ببه، تی تن ظولمت جا پُر به. پس آگه روشنائی کی تی درون ظولمت ببه، چی پيله ظولمتی خواهه بوستن!»

۲۴ «هیكس دو ارباب خیدمت نتانه کودن، چونکی یا اینفر جا خفت خواهه دشتن و اویتای دوست دَره، و یا اینفر میرای دَره و اویتای پست اِشماره. سُمان نتانید هم خُدا بَنده ببید، هم پول بَنده.»

نیگران نیبید

۲۵ «پس شمرأ گم، شیمه زیوستن نیگران نیبید کی چی بُخورید یا چی بُنوشید، و نه نیگران شیمه تن، کی چی دُکونید. مگه زیوستن غذا جا و تن رخت جا با ارزش تر نیه؟ ۲۶ آسمان پرنده ئان فندرید کی نه کاریدی و نه بینیدی و نه کندوج درون ذغیره کونیدی اما باز شیمه آسمانی پُتر اوشان روزی فیه. مگه شیمه ارزش اوشان جا ویشتر نیه؟ ۲۷ کیسه شیمه جا کی بتانه نیگرانی مرا، ایتا دَره خو عُمَر زیاد کونه؟

۲۸ «و چره رخت ره نیگرانید؟ صارا سوسنان فندرید کی چُطو پیلّه بید نه زحمت کشیدی و نه بافیدی. ۲۹ اما با آ حال شمرأ گم کی حتی سلیمان پادشاهم

خو سُکوه و جلالِ مرا ایتا جه آ سوسنان قشنگی مانستن نُبوست. ۳۰ پس آگه خُدا صارا واش کی ایمر و ننه و فردا تَنور میان تَوَدَه به، آطو پوشانه، مگه شمراً، آئی کم ایمانان ویشتر نخواهه پوشانین؟

۳۱ پس نیگران نیبید و نیگید چی بُخوریم یا چی بُنوشیم و یا چی دُکونیم. ۳۲ چونکی آ دُنیا مردومان، آجور چیان دُمبال ایسید، اَمّا شیمه آسمانی پَر دَنه کی همه ی اَشان احتیاج دَرید. ۳۳ بلکی شُمان اوّل خُدا پادشائی و اوین عیدالت دُمبال ببشید، بازون اَشان همه شمراً قَدَه خواهه بوستن. ۳۴ پس، فردای نیگران نیبید چونکی فردا خو نیگرانی دَره. ایمر و مشکلات، ایمر و ره و سَه! »

۷

دیگران قضاوت نکونید

« ا قضاوت نُکونید تا شمراً قضاوت نِه. ۲ هَطو کی دیگران قضاوت کونیدی، شمراً قضاوت به و هو عیار مرا کی بکشید، شمراً بکشه به. ۳ چره اِسپیل تی برار چوم درون دینی، اَمّا جه کُنده ئی کی تی چوم درون دَری واخُب نیئی؟ ۴ چَطو تانی تی برار بیگی، ”برار، وائال اِسپیل تی چوم جا بیرون باورم“، حالا آنکی کُنده ئی تی چوم درون دَری؟ ۵ آئی ریاکار، اول کُنده ئی تی چوم جا بیرون باور، بازون بختر تانی دِنن تا اِسپیل تی برار چوم جا بیرون باوری. ۶ ا اونچی مُقدسه، سگان فَندید و شیمه مُرواریدان خوکان ورجا فونکونید، نِه کی اوشان دَمجید و واگردید و شمراً و اتلاخانید.

بَخوائید، واموجید، بُکوبید

« ۷ بَخوائید، کی شمراً قَدَه به؛ واموجید، کی یابیدی؛ بُکوبید، کی در شیمه رو وازا به. ۸ چونکی هر کی بَخوائه، بَدَس اَوَره و هر کی واموجه، یابه و هر کی بُکوبه، در اون رو وازا به. ۹ کویتا جه شُمان، آگه اون پسر اون جا نان بَخوائه، ایتا سنگ اون فِدِه؟ ۱۰ یا آگه ماهی بَخوائه، ایتا لانتی اون فِدِه؟ ۱۱ پس آگه شُمان کی شرورید، دانیدی کی بایسی شیمه زاکان، حُرْم چیان قَدید، چَندر ویشتر شیمه پَر کی آسمان درون، اوشان کی اون جا بَخوائید، حُرْم چیان خوائه فَدَن. ۱۲ هو کردکارانی بُکونید کی خوائید مردوم شیمه مرا بُکونید. اَنه، تمان تورات و پیغمبران بینویشته نان.

زیندگی راه

« ۳۳ تَنگِ دَرِ جا بَدرون بيشيد، چونكى پت و پَن اُ دَر و سَالِ اُ راه كى سربه نيسَتى ختم به و اوشانى كى آرائِ بَدرون شيد زياديد. ۳۴ اَمَّا تَنگِ اُ دَر، و سخته اُ راه كى زيندگى ختم به، و اوشانى كى اَوَن يابيد كم نُيد.

دار و اَوَن بار

« ۳۵ دُورُغِ پيغمبرانِ جا دورى بكونيد. اوشان گوسفندانِ رختِ مرا شيمه ورجا آئيدى، اَمَّا باطنِ ميانِ واشى گُركانِ مانيد. ۳۶ اوشانِ اَشانِ بارِ جا ايشناسيدى. مگه انگورِ توموشِ جا، و انجيلِ هَرزِ واشِ جا چينيدى؟ ۳۷ جه اُ رو، هر حُخِ دارِ حُخِ بارِ دَنه، اَمَّا بَدِ دارِ بَدِ بار. ۳۸ حُخِ دارِ نَتانه بَدِ بارِ باوره، و بَدِ دارِ نَمِ نَتانه حُخِ بارِ فده. ۳۹ هر دارى كى حُخِ بارِ فاندَه، وَاوه و آتشِ درونِ اِگاده به. ۴۰ پس اوشانِ اَشانِ بارانِ جا ايشناسيدى.

« ۴۱ نه آنكى هر گس مره آقا، آقا، دوخوانه آسمانِ پادشائىِ بَدرونِ شه، بلكى اوني كى مِ پترِ خواسته يِ كى آسمانِ درونِ ايسا، انجامِ بده. ۴۲ اُ روجِ درونِ خيليانِ مره خوائيدِ گفتن: "آقا، آقا، مگه تى نامِ مرا نبوتِ نُكوديم؟ مگه تى نامِ مرا ديوانِ بيرونِ تانودنيم؟ مگه تى نامِ مرا خيلى مُعجزه نانِ نُكوديم؟" ۴۳ اَمَّا اوشانِ رُكِ و راستِ گم، "هَرگسِ شمراُ نشناختم. مِ جا دورِ بيد، اِى بَدكاران!"

بلدِ معمارِ و نادانِ معمار

« ۴۴ پس هر كى مِ اِگبانِ بيشتاوه و اوشانِ عملِ بكونه، هو عاقلِ مرداكيِ مانه كى خو خانه يِ سنگِ سرِ چاكود. ۴۵ وقتى كى وارِشِ بوارست و سيلِ رادكفت و بادِ وپريشت و اُ خانه سرِ زورِ باورد، خرابِ بُوِ چونكى اَوَنِ پي، سنگِ سرِ ننه بو. ۴۶ اَمَّا هر كى مِ اِگبانِ بيشتاوه و اوشانِ عملِ بكونه، هو نادانِ مرداكيِ مانه كى خو خانه يِ فورِشِ سرِ چاكود. ۴۷ هَطو كى وارِشِ بوارست و سيلِ رادكفت و بادِ وپريشت و اُ خانه سرِ زورِ باورد، ويرانِ بو، و اَوَنِ ويرانىِ پيله بو!»

۴۸ هَطو كى عيسى اِ اِگبانِ به آخرِ فارسانه، مردومِ اَوَنِ اَمُوختنِ جا ماتا بوستيد، ۴۹ چونكى قدرتِ اَمراِ مردومِ اَمُوختى، نه اَشانِ توراتِ اَموجگارانِ مانستن.

۱ وقتی کی عیسیٰ کوہ جا بیجیر بامو، خیلی مردومان، اون دُمبالسر رادکفتید.
 ۲ اُ زمات درون ایتا خوره بیگیفته مرداک، اون ورجا بامو و اون جُلُو زانو بزه و
 بگفت: «آقا، آگہ بخوائی تانی مرہ شفا بدی.» ۳ عیسیٰ خو دَسَ درارَ کُود، اونَ
 سر دَسَ فاکشه و بگفت: «خوائم؛ شفا بیگیر!» ۴ هودَمَ اونِ خوره پاکا بو. ۵ بازین
 عیسیٰ اون بگفت: «واخُب بُبو کی آجریانَ هیگس رِه نیگی، اما بوشو ترہ کاهنَ
 نیشان بدن و تی شفاگیفتن رِه قربانی ئی کی موسیٰ دستور بدہ، پیشکش بُکون تا
 اوشان رِه گوائی بہہ.»

ایتا رومی افسرِ ایمان

۶ وقتی کی عیسیٰ گفرناحوم بدرن بُشو، ایتا رومی افسر اون ورجا بامو و مَنَت
 مرا ۱ اون بگفت: «آقا، می ایفلیج خیدمتکار، خانه درون خوفته و خیلی درد
 کشن درہ.» ۷ عیسیٰ بگفت: «من آیم و اونَ شفا دئم.» ۸ رومی افسر جواب
 بدہ: «آقا، قابیل نیئم می خانه بای. فقط ایچی بُگو کی می خیدمتکار شفا گیرہ.
 ۹ چونکی من خودمَم ایتا فرمانبرم. سربازانیم درم کی می فرمانبریدی. ایتای گم
 ”بوشو،“ شہ، و اوتای گم ”بیا،“ آہ. می غلام گم ”اکار بُکون“، کونہ.»
 ۱۰ وقتی عیسیٰ اون گبانَ بیشتاوست، ماتا بوست و اوشانی کی اون دُمبالسر
 آمونید، بگفت: «حقیقتن، شمرأ گم، آجور ایمانی حتی اسرائیل درونم نیدم.» ۱۱ و
 شمرأ گم کی خیلان شرق و غرب جا خوائد آمون و آسمان پادشائی درون
 ابراهیم و اسحاق و یعقوب مرا ایتا سُفرہ سر خوائد نیشن، ۱۲ ولی اوشانی کی
 آسمان پادشائی شینید بیرون، تاریکی میان اگادہ خوائد بوستن، اویا کی گریہ
 کونید و گاز گاز سر خوائد سابان.» ۱۳ بازون اُرومی افسر بگفت: «بوشو! عین
 تی ایمان ترہ فدہ بہہ.» هو دَم اونِ خیدمتکار شفا بیگیفت.

عیسیٰ خیلانَ شفا دئہ

۱۴ وقتی عیسیٰ پطرس خانہ بُشو، اون زن مار بیدہ کی خو جیگا درون خوفته و
 خیلی تب درہ. ۱۵ عیسیٰ اون دَسَ بیگیفت و اون تب قَطَا بوست. پس اون
 ویریشت و عیسیٰ جا پذیرائی بُکود.
 ۱۶ غروب دَم، خیلی جہ دیو بزه تانَ اون ورجا باوردید و اون خو کلام مرا
 ارواح، اوشان جا بیرون تَوَدَہ و تمان ناخوشانَ شفا بدہ، ۱۷ تا ایشعیای پیغمبر
 پیشگوی آطو بہ حقیقت فارسه کی:
 «اون آمی دردِ اوساد

و آمی ناخوشیانَ به کول فاکشه.»

عیسی دُمبال کودنِ بها

۱۸ وقتی عیسی بیده خلق اون دُور جَم بوستید، دستور بده: «أ طرف دریا بیشیم.» ۱۹ هو موقع ایتا تورات آموچگار اونِ ورجا بامو و بگفت: «آی اوستاد، هر جا بیشی، تی دُمبال آیم.» ۲۰ عیسی جواب بده: «شألان خوشان ره لانه دریدی و آسمان پرنده ئان فک، اما انسان پسر جائی نره کی خوشتر بینه.» ۲۱ ایتا ده شاگرد اون بگفت: «آقا، اول وائال بشم و می پتر بمرده بو پسی اون دَفن کونم و بایم.» ۲۲ اما عیسی اون بگفت: «مره دُمبال بکون و وائال مُرده ئان، خوشانِ مُرده ئان دَفن کونید.»

کولایِ آرام کودن

۲۳ بازون عیسی لوتکای سواز بوست و اون شاگردانم اون دُمبال بُشوئید. ۲۴ ناخبر ایتا پيله کولاک ویریشْت، هوطو کی نزدیک بو، دریا کؤل لوتکای غرق کونه. اما عیسی خواب اوساد. ۲۵ پس شاگردان عیسی ورجا باموئید و اون ویریزانه ئید و بگفتید: «آقا، هیچی نمانسته کی دیمیریم؛ امره نیجات بدن!» ۲۶ عیسی جواب بده: «آی کم ایمانان، چره اطو هراسانید؟» بازون عیسی ویریشْت و باد و دریا کؤل تَشْرَبزه و دریا آرام بیگفت. ۲۷ اوشان حیران بوستید و همدیگر جا واورسه ئید: «آن چطو آدمی ایسه؟ حتی باد و کولاکم اون جا فرمان بریدی!»

دوتا دیو بزّه مرداکِ شفا

۲۸ وقتی عیسی جَدَریان منطقه کی اُ طرف دریا بو فارسه، دوتا دیو بزّه مرداک کی قبرستان جا بیرون آمون دیبید، اون بیده ئید. ا دو تان آنقد واشی بید کی هیگس تَنانستی جه ا راه ردّا به. ۲۹ اوشان داد بزئید: «تو امره چی کار دری، آی عیسی خُداي متعال پسر؟ باموئی پیش جه ا وقتی کی بایستی عذاب بکشیم، امره عذاب بدی؟» ۳۰ ایپیچه اوشر جه اوشان ایتا پيله گله خوک غذا خوردن دیبید. ۳۱ دیوان مَنّت کونان عیسی بگفتید: «اگه امره بیرون توَدَن دری، خوکان گله درون اوسه کون.» ۳۲ عیسی اوشان بگفت: «بیشیدا!» دیوان بیرون باموئید و خوکان درون بُشوئید و تمان گله، جه پوشته سراجیری دریا وَر رَم بکودید و دَمردید. ۳۳ خوکبانان پا به فرار بنه ئید، شار درون بُشوئید و همه ا

جریان و اونچی کی اُ دیو بزہ ئان رہ، ایتفاق دکفته بو، واگویا بُکودید. ^{۳۴} بازین تمان شارِ مردوم، عیسی دئن رہ بیرون باموئید و وقتی اون بیدہ ئید اون مَنّت بُکودید کی اوشان منطقه جا بشہ.

۹

ایفلیج مرداک شفا

۱ پس عیسی لوتکای سوار بوست و اُ طرف دریا، خو شار بُشو. ^۲ بازون ایتا ایفلیج مرداک کی تخت سر خوفته بو، اون ورجا باوردید. عیسی وقتی اشان ایمان بیدہ، ایفلیج بگفت: «تی دیل قرص ببه، زای، تی گنئان ببخشہ بُبوست!» ^۳ هہ موقع، بعضی جہ تورات آموجگران خوشان مرا بگفتید: «اُ مردای گُفر گہ.» ^۴ اما عیسی کی دانستی اوشان سر درون چی دَرہ، بگفت: «چہ آطو پلید فیکر شیمہ دیل درون راہ دیئید؟ ^۵ کویتا گُفتار سألہ: ”تی گنئان ببخشہ بُبوست،“ یا آن کی ”ویریز و راہ بوشو“؟ ^۶ اما آن واسی کی بدانید انسان پسر، اُ قدرت دَرہ کی زمین سر گنئان ببخشہ» - ایفلیج مرداک بگفت: - «ویریز، تی جیگای اوسان و بخانہ بوشو.» ^۷ اُ مردای ویریشٹ و بخانہ بُشو. ^۸ وقتی مردوم اُ ایتفاق بیدہ ئید، بترسہ ئید و خُدای ستایش بُکودید کی آجور قدرتی آدمان ببخشہ.

عیسی مَئی دعوت کونہ

۹ وقتی عیسی اویای تَرکا کود، ایتا مرداک بیدہ مَئی نام، کی خراجگیر دگہ درون نیشٹہ بو. اون بگفت: «می دُمال بیا!» مَئی ویریشٹ و اون دُمال را دکفت. ^{۱۰} ایتا روج عیسی مَئی خانہ سُفرہ سر نیشٹہ بو کی خیلی جہ خراجگیران و گناکاران باموئید و عیسی و اون شاگردان مرا همسُفرہ بُبوستید. ^{۱۱} وقتی فریسی فرقه عالمان آن بیدہ ئید، اون شاگردان بگفتید: «چہ شیمہ اوستاد خراجگیران و گناکاران مرا غذا خورہ؟» ^{۱۲} وقتی عیسی آن بیشتاوست، بگفت: «ناخوشان ایسید کی محتاج طبیبید، نہ جان ساقان. ^{۱۳} بیشید و اُ گُفتار معنی بفہمید کی ”رحمت خوائم، نہ قربانی.“ چون من ناموم کی صالحان، بلکی گناکاران دعوت بُکونم.»

واورسین روزہ واسی

۱۴ بازون یحیی شاگردان، عیسی ورجا باموئید و بگفتید: «چره آمان و فریسیان روزہ گیریم، اما تی شاگردان روزہ نیگیرید؟» ۱۵ عیسی جواب بدہ: «مگہ بہ عروسی میمانان تا زمانی کی داماد آشان آمرایہ، عزاداری بکونید؟ اما زمانی خوائہ فارسئن کی داماد آشان جا فیگیفته بہ، اُزمات روزہ خوائد گیفتن. ۱۶ ہیکس تازہ پارچہ ی ژندرہ رخت مرا پینیک نزنہ، چونکی آپینیک، رخت جا بگندہ بہ و ویشتر پارہ بہ. ۱۷ و تازہ سراوم گھنہ خیکان درون دُنکونیدی، چونکی خیکان واتلاخیدی و سراو فیوہ و خیکان از بین شیدی. تازہ سراو تازہ خیکان درون دُکونید تا ہر دو، سالم بمانید.»

ناخوش زناک شفا دئن و یایروس گر زندہ کودن

۱۸ ہو موقع کی عیسی آ گبان اوشان رہ زئن دوبو ایتا جہ رئیسان، اون ورجا بامو و اون جلو زانو بزه و بگفت: «می گری الان بمرد. با آ حال بیا و تی دَس اون سر بنہ کی زندہ خوائہ بوستن.» ۱۹ عیسی ویریشت و خو شاگردان مرا اون دُمبال بُشو. ۲۰ ہو موقع، ایتا زناک کی دوازدہ سال خونشوی جا زجر کشہ ئی، جہ پوشت سر خورہ عیسی فارسانہ و اون قبا پرہ ی دَس فاکشہ. ۲۱ چونکی اُ زنای خو مرا بگفته بو: «آگہ حتی اون قبا پرہ ی دَس بزئم، شفا گیرم.» ۲۲ عیسی واگردست، اون بیدہ و بگفت: «گر جان، تی دیل قرص بہ، تی ایمان ترہ شفا بدہ.» ہو وقت، زن شفا بیگیف. ۲۳ وقتی کی عیسی اُ رئیس خانہ درون بُشو و مرثیہ خانان و ہوشانی کی گریہ و زاری کودن دیبید بیدہ، ۲۴ بگفت: «بیشید بیرون. گر نمرده بلکی خوفتہ.» اما اوشان اون خندہ بکودید. ۲۵ وقتی مردوم بیرون کودید، عیسی بدرون بُشو و گر دَس بیگیف و گر ویریشت. ۲۶ آ ایتفاقِ خبر، سراسر اُ منطقہ پخش بو.

دوتا کور شفا

۲۷ وقتی کی عیسی جہ اوپا شئون دوبو، دو تا کور مرداک تادی مرا اون دُمبال بُشوئید و داد زئید: «آی داوودِ پسر، آمرہ رحم بکون!» ۲۸ وقتی عیسی خانہ بدرون بامو، اُ دو تا کور مردای اون ورجا باموئید. عیسی آشان جا واورسہ: «ایمان دریدی کی تانم آ کار بکونم؟» جواب بدہ ئید: «بلہ، آقا!» ۲۹ بازین عیسی اوشان چومان سر دَس فاکشہ و بگفت: «بنا بہ شیمہ ایمان شمر اُنجام بہ.» ۳۰ ہوموقع آشان چومان وار بو. عیسی اوشان تاکید بکود و بگفت: «بپائید ہیکس جہ آ جریان واخُب نہ.» ۳۱ اما ہطو کی خانہ جا بیرون بُشوئید

هرکيَ فارسه ئيد جريانَ واگويا بُکوديد.

^{۳۲} هو موقع کي اوشان بيرون شئون ديبيد، ايتا ديو بزه مرداک کي لال بو، عیسی ورجا باورديد. ^{۳۳} وقتی عیسی ديو اوڻ جا بيرون تَوَدَه، اُلال مرداکِ زوان وارَ بو. مردوم غاغا بوستيد و بگفتيد: «أطو چی هرگس اسرائيل درون بيده نُبوسته!» ^{۳۴} اما قَریسيان بگفتيد: «اون ديوان، ديوانِ پيله تر ياری مرا بيرون تَوَدَه.»

کارگران گميد

^{۳۵} عیسی تمان شاران و دهاتان درون گردستی و اوشانِ عبادتگائان درون مردومَ آموختی و پادشائی خُب خَبَر دئی و هر ناخوشي و دردی شفا بخشه ئی. ^{۳۶} وقتی هَن هزار آدمَ بيده، اون ديل اوشان ره بُسوخت چونکي گوسفندان بي چوپان مانستن، پريشان و وامانده بيد. ^{۳۷} پس خو شاگردانَ بگفت: «محصول فراوانه، اما کارگر کم. ^{۳۸} پس، صاحب محصول جا بخوائيد، خو محصول بيَن ره، کارگران اوسه کونه.»

۱۰

دوازده رسول

^۱ هو موقع عیسی خو دوازده شاگردَ خو ورجا دوخواد و اشانَ قدرت فدَه تا پليد ارواح بيرون کونيد و هر درد و ناخوشي شفا بيديد. ^۲ آنه اُ دوازده رسولان نام: اول، شمعون شناس به پطرس و اون برار اندرياس؛ يعقوب زيدي پسر و اون برار يوحنا؛ ^۳ فيليپس و برتولما؛ توما و خراجگر مَتی؛ يعقوب حلفای پسر و تَدای؛ ^۴ شمعون وطن پرست و يهودايِ اسخريوطی کي عیسی دُشمند دَس فدَه.

^۵ عیسی اُ دوازده گس اوسه کود و اوشان سفارش بُکود: «غیريهوديان ورجا نيشيد و هيَتَا جه سامريان شارانَ بدرون نيشيد، ^۶ بلکي فقط اسرائيل مردوم ورجا کي اويَر بوسته گوسفندان ايسيد بيشيد. ^۷ وقتی کي شيد، اعلام بُکونيد و بيگيد کي آسمان پادشائی نزديک. ^۸ ناخوشانَ شفا بيديد، مُرده تان زنده بُکونيد، خوره بيگيفته تان شفا بيديد، ديوانَ بيرون کونيد. مُفت فيگيفتيد، مُفتم قَديد. ^۹ هی زَر يا نقره يا مرس شيمه کمرغيش درون، خودتانِ مرا نَبريد ^{۱۰} و سفر واسی، کوله بار يا زيادی پيرهن يا پاپوش يا دَس چو اونسانيد؛ چونکي کارگر

روزی اونِ حقّ. ۱۱ هر شار یا دهاتی کی بدرون شید، ایگسَ و اموجید کی قابیل به و تا زماتی کی اُ محلّ تُرکا نُکودید، اُ خانه درون بئسید. ۱۲ وقتی کی ایتا خانه درون شیدی، بیگید ”سلام بر سُمان.“ ۱۳ آگه اهل اُ خانه قابیل به، شیمه سلام برکت اُ خانه درون مانه؛ وئلا شیمه سلام برکت خودتان و اگرده. ۱۴ آگه اینفر شمرأ قبیل نُکود و یا شیمه گبانَ گوش فاندۀ وقتی کی اُ خانه یا شار تُرکا کودن درید شیمه لنگان خاکَ بتکانید. ۱۵ حئیقتن، شمرأ گم، داوری روج درون، مجازاتِ تاب، شار سُدوم و عُمورَه واسی سأل تر خوائه بوستن تا اُ شارِ ره.»

« ۱۶ من شمرأ گوسفندانِ مانستن گُرج تانِ میان اوسه کونم. پس لانتی مانستن واخُب بیبید و کوتر مانستن ساده. ۱۷ مردوم جا دور بئسید. اوشان شمرأ حاکم دَس واسپارید و خوشانِ عبادتگئان درون سَلاق خوائید زئن. ۱۸ می واسی شمرأ فرمانداران و پادشائانِ ورجا خوائید بَرَدن تا اوشان جُلُو و دُنیا مردومان میان گوائی بدید. ۱۹ اما وقتی شمرأ گرفتار کونید، نگران نیبید کی چُطو یا چی بیگید. اُ وقت درون اوچَی کی بایسی بیگید شمرأ فدَه به. ۲۰ چون اونکی گب زنه سُمان نیئید، بلکی شیمه پئر روح کی شیمه زوان مرا گب خوائه زئن. ۲۱ برار، برار، و پئر، زاکَ مرگِ دَس فیدِه. زاکان، ضد خوشان پئر و مار ویریزید و اوشان به کوشتن دئید. ۲۲ تمان مردوم می نامِ واسی شیمه جا خفت خوائید دشتن. اما هر کی تا به آخر بئسه، نیجات خوائه گیفتن. ۲۳ وقتی کی ایتا شار میان شمرأ اذیت بُکونید، ایتا دیگه شار فرار بُکونید. حئیقتن، شمرأ گم، پیش جه اونکی بتانید تمان اسرائیلِ شارانِ درون بیشید، انسان پسر خوائه آمون.»

« ۲۴ شاگرد خو اوستاد جا سرتَر نیه و نه غلامِ خو اریابِ جا بُجورتر. ۲۵ شاگرد ره هَن و سَه کی خو اوستاد مانستن به و غلامِ ره کی خو اریاب مانستن به. آگه خانه اریاب، بعلزبول، دیوان پیله تر دوخوانید، اهل خانه یَ چی خوائید دوخواند؟»

« ۲۶ هَن واسی، اوشان جا هراس ندرید. هیچی جُخفته نیه کی آشکار نِه و هیچی جیگا بُخورده نیه کی بیده نِه. ۲۷ اُ چَی کی ظولمات درون شمرأ بگفتم، روشنائی درون بیگید و اُ چَی کی شیمه گوش درون بگفته بُبوست، بامانِ جور جار بزینید. ۲۸ اوشانی جا کی جان کوشید اما نتانید روحِ فیگیرید نترسید؛ اون جا بترسید کی تانه هم شیمه روح و هم شیمه جان، جهندم درون هلاک کونه. ۲۹ مگه دوتا چی چی نی ”یه قِران“ نُفروشیدی؟ با آن همه، حتی ایتا چی چی نی ئم، بدونِ شیمه پئر خواسته زمینِ سر نگفه. ۳۰ حتی شیمه سرِ مو همه دانه

بیشماردہ بُبوستہ۔^{۳۱} پس نترسید، چونکی شیمہ ارزش جہ ہیزاران چی چی نی
ویشتر۔»

«^{۳۲} ہر کی مردوم ورجا اعتراف بُکونہ کی مرہ ایشناسہ، منم می پئر ورجا کی
آسمان درون، اون اعتراف خوائم کودن؛^{۳۳} اما ہر کی مرہ مردوم ورجا حشا
بُکونہ، منم می پئر ورجا کی آسمان درون، اون حشا خوائم کودن۔»
«^{۳۴} خیال نُکونید کی باموم تا آشتی زمین سر باورم۔ ناموم تا آشتی باورم، بلکی
شمشیر باورم! ^{۳۵} من باموم تا:

”پسر و پئر میان،

گر و مار میان

عروس و اون مردمار میان تودم۔

^{۳۶} ہر کس دُشمندان، خودش خانہ شینید۔“»

«^{۳۷} ہر کی خو پئر یا مار ویشتر جہ من دوست بدرہ، می لایق نیہ و ہر کی خو
ری یا گر ویشتر جہ من دوست بدرہ، می لایق نیہ۔^{۳۸} ہر کی خو صلیب وینگیرہ
و می دُمال نایہ، می لایق نیہ۔^{۳۹} ہر کی بخوائہ خو جان قایم بدرہ، اون جہ دس
دئہ و ہر کی خو جان می واسی جہ دس بدہ، اون ایواردہ بدس خوائہ آوردن۔»
«^{۴۰} ہر کی شمرا قُبیل بُکونہ، مرہ قُبیل بُکودہ و اونکی مرہ قُبیل بُکودہ، اون
کی مرہ اوسہ بُکودہ ی قُبیل بُکودہ درہ۔^{۴۱} ہر کی ایتا پیغمبری آن واسی کی
پیغمبرہ قُبیل بُکونہ، پیغمبر پاداش خوائہ گیفتن، و ہر کی صالح آنہ واسی کی
صالحہ قُبیل بُکونہ، صالح پاداش گیرہ۔^{۴۲} اگہ اینفر آ کوجدانہ شاگرد آنہ واسی
کی شاگرد، حتی ایتا پیالہ سرد آب فدہ، اون خو آکار رہ پاداش خوائہ گیفتن۔»

۱۱

عیسی گبان، تعمید دَئندہ یحیی بارہ

۱ بعد اونکی عیسی آ دستورات خو دوازده شاگرد فدہ، جہ او یا بُشو تا اوشان
شاران میان مردوم باموجانہ و موعظہ بُکونہ۔

۲ وقتی یحیی خولتانک درون، مسیح کاران بارہ بیشتاوست، خوشاگردان اون
ورجا روانہ کود ^۳ تا واورسید: «تو ہونی ایسی کی بایسی بایہ، یا اینفر دیگہ ی
رافا بئسیم؟»^۴ عیسی جواب بدہ: «بیشید و اونچی دینیدی و ایشتاویدی یحیی
رہ واگویا بُکونید کی: ^۵ کوران دینیدی، شلان راہ شیدی، خورہ بیگفتہ ئان شفا
گیریدی، کران ایشتاویدی۔ مُردہ ئان زندہ بیدی و ناداران حُب خبر فدہ بہ۔

۶ خوشا به حال هو کسی کی مره شک نُکونه.»

۷ وقتی یحیی شاگردان شئون دیبید، عیسی بنا بُکود یحیی باره گب زئن و خلقِ بگفت: «چیه دئن ره، ویوان درون بُشوبید؟ ایتا لوله دئن ره کی باد جا تکان خوره؟^۸ آگه نه، پس چیه دئن ره بُشوئید؟ ایتا مرداک دئن ره کی ایتا نرم رخت دُکوده دره؟ اوشانی کی نرم رخت دُکونیدی، پادشائان قصران درونید.^۹ پس چی دئن واسی بُشوبید؟ ایتا پیغمبر؟ بله، شمرأ گم ویشتر جه ایتا پیغمبر.^{۱۰} آن هونِ کی اون باره ملاکی پیغمبر کتاب درون بینویشته بُبوسته:

«من می پیغام آورہ پیشتر جه تو اوسه کونم

کی تی رایی جُلُو تر آباد کونه.»

۱۱ حئیقتن، شمرأ گم کی پیلہ تر جه تعمید دَئندہ یحیی مارِ جا بزا بُبوسته، اما کوجی ترین آسمان پادشائی درون، اونِ جا پیلہ تره.»^{۱۲} تعمید دَئندہ یحیی زمات جا تا الان، آسمان پادشائی خیلی ستم بکشه و زورگویان اونِ ظلمِ مرا گیفتن دریدی.^{۱۳} چونکی تمان پیغمبران و تورات بینویشته ئان، تا یحیی زمات نبوت کودید.^{۱۴} و آگه بخوائید قُبیل بُکونید، یحیی هو ایلپائہ کی بایسی بایه.^{۱۵} هر کی گوش ایشتاوستن ره دره، بیشتاوه.»

۱۶ «ا نسلَ مانستن چی بگم؟ کوج زاکانی مانید کی بازار درون نیشینید و خوشان همبازیان ره خوانید:

«^{۱۷} شمرأ لله بزئیم، رقص نُکودید؛

روضه بخواندیم، گریه نُکودید.»

۱۸ چون تعمید دَئندہ یحیی بامو کی نه خوره و نه نوشه؛ گیدی: «دیو دره.»^{۱۹} انسان پسر بامو کی خوره و نوشه؛ گیدی: «ایتا مرداکی شکم پیس و عرق خوره، خراجگیران و گناکاران رفق.» اما اونچی کی عقل و حکمت جا به بار آیه نیشان دئه کی ا عقل و حکمت درست یا نه.»

وای به اُشارانی کی توبه نُکونید

۲۰ بازون عیسی اُشارانی تشر بزه کی، با آنکی ویشتر اونِ درون خو مُعجزاتِ انجام بدہ بو، توبه نُکوده بید.^{۲۱} «وای بر تو، آی شار خورزین! وای بر تو، آی شار بیتِ صیدنا! چون آگه مُعجزه ئاتی کی شیمه درون انجام بُبوسته، صور و صیدون شاران میان دکفته بو، اوپا مردومان خیلی پیشتر پلاس دُکودید و خاکستر سر نیشتید و توبه کودید.^{۲۲} اما حتم بدرید داوری روج درون، مجازاتِ

تاب، صور و صیدون شاران رِہ سأل تر خوائه بوستن تا شیمه واسی. ۲۳ و تو آی شارِ گفرناحوم، تا آسمانِ بْجور خوائِ شئون؟ هَرگس، بلکی تا بجیرترین جای جهندم دکفی. چون آگه مُعجزه ئاتی کی تی درون انجام بُبوسته سدوم شار درون دکفتی تا به ایمر و بجا مانستی. ۲۴ اما شمرأ گم کی داوری روج درون، مجازات تاب، سُدوم شار رِہ سأل تر خوائه بوستن، تا تی واسی.»

بائید می پهلو

۲۵ هو موقع، عیسی دُمباله بدّه و بگفت: «آی پئر، صاحب زمین و آسمان، تره ستایش کونم کی ا حئیقتانَ جه حکیمان و دانایان جیگا بدّه ئی و کوچ زاگان رِہ نمایان بُکودی. ۲۶ بله، آی پئر، چون خواسته ی پُر جه لوظف تو آن واسی بو. ۲۷ می پئر همه چی مرا واسپارده. هیگس پسر نشناسه جُز پئر، و هیگس پئر نشناسه جُز پسر و اوشانی کی پسر بخوائه پئر آشان رِہ نمایان کونه.»

۲۸ بائید می پهلو آی تمان کسانی کی زحمت کیشیدی و سنگین بار دَریدی کی من شمرأ آسایش خوائم فدن. ۲۹ می پیشکابول بْ کول گیرید و می جا یاد بیگیرید، چونکی من مهربان و فروتم، و شیمه جان درون آرامش گیریدی. ۳۰ چره کی می پیشکابول راحتہ و می بار سُبوک.»

۱۲

عیسی مُقدّسِ شنبه روج صاحب

۱ ا موقع، عیسی مُقدّسِ شنبه درون گندم گله جا دَوارستی. اون شاگردان ویشتائی واسی، بنا به گندم غوشه ئان چئن بُکودید و بُخوردید. ۲ قریسی فرقه عالمان هَطو کی آن بیده ئید عیسی بگفتید: «بیدین، تی شاگردان کاری کودن درید کی مُقدّسِ شنبه درون نبایسی کودن.» ۳ عیسی جواب بدّه: «مگه نخواندیدی کی داوود چی بُکود، هو موقع کی خودش و اون یاران ویشتا بید؟ ۴ جُطو داوود خُدا خانه بدرون بُشو و خودش و اون یاران مُقدّسِ نان بُخوردید کی اون خوردن داوود و اون یاران رِہ روا نُبو و فقط کاهنان اجازه دشتید بُخورید؟ ۵ مگه توراتِ بینویشته ئان نخواندید کی، شنبه ئان درون، کاهنان، معبد میان، شنبه حُرمت ناریدی ولی با آن همه تخصیرکار بحساب نئید؟ ۶ شمرأ گم اینفر آیا ایسا کی پيله تر جه معبده! ۷ آگه ا گفتار معنی فهمستید کی "رحمت خوائم، نه قربانی،" ده تخصیرکاران محکوم نُکودیدی. ۸ چونکی انسان

پسر مُقدّسِ شنبه روج صاحبہ.»

شفای مردایِ کی آن دَس لام بو

۹ عیسیٰ، بازون جه اويا بُشو و اوشانِ عبادتگا بدرون بامو. ۱۰ عبادتگا درون ایتا مردای بو کی اون ایتا دَس، لام بوسته بو. عیسی جا واورسه ئید: «شفا دَن، مُقدّسِ شنبه درون روایه؟» اَن بگفتید تا گَرکی اون بُهتان زَن ره بیاوید. ۱۱ عیسی اوشان بگفت: «اگه اینفر جه سُمان گوسفندی بَدَره و اُ گوسفند شنبه درون، چاه میان دگفه، نِشه اون بیگیره و چاه جا بیرون باوره؟ ۱۲ حلا، آدمی گوسفند جا چَندر با ارزشتره! پس حُبی کودن مُقدّسِ شنبه درون روا ایسه.» ۱۳ بازین عیسی اُ مرداک بگفت: «تی دَس درازا کون!» اون خود دَس درازا کود و اون دَس، اون اویتا دَس مانستن حُب بُبوست. ۱۴ اَمّا قَریسیان بیرون بُشوئید و همدیگر مرا کوکلا دیچه ئید کی چُطو عیسی بُکوشید.

خُدا انتخاب بُبوسته خیدمتکار

۱۵ وقتی عیسی جه اُ جریان باخبر بو اويا تَرَکا کود. خیلیان اون دُمبال بُشوئید و عیسی، تمان اوشان شفا بَدَه ۱۶ و اَشان دستور بَدَه کی اون باره هیگس مرا گب زَنید. ۱۷ اُ ایتفاق دکفت تا اِشعیای پیغمبر گفته به انجام فارسه کی:

« ۱۸ اَنه می خیدمتکار کی اون انتخاب بُکودم،

اون می عزیز کی می جان اون جا راضی.
من می روح اون سر نَم
و اون عیدالت مردومان ره اعلام کونه.

۱۹ دعوا نُکونه و داد نخوائه زَن؛

و هیگس اون صدایِ کوچه تان درون نیشتاوه.

۲۰ دوچولکسته لوله ی نشکنه

و نیمسوج فتیله ی دُونکوشانِه،

تا عیدالت، به پیروزی فارسانه.

۲۱ و مردومان به اون نام امید دَریدی.»

عیسی و بعلزبول

۲۲ بازون ایتا دیو بزه مرداک کی کور و لال بو اون ورجا باوردید و عیسی اون شفا بَدَه، اوطو کی تانستی بیدینه و گب بزنه. ۲۳ اُ خلق همه تا ماتا بوستید و

بگفتید: «به کی آمدای هو مسیح موعود ببه کی قراره داوود نسل جا بایه؟»^{۲۴} اما وقتی فریسیان آن بیشتاوستید، بگفتید: «اون بعلزبول یاری مرا کی دیوان سردسته ی، دیوان بیرون کونه!»^{۲۵} عیسی اوشان فیکران بفهمست و آشان بگفت: «هر مملکتی کی ضدّ خودش دسته دسته ببه، سر به نیست خوائه بوستن، و هر شاری یا خانه ئی کی ضدّ خودش دسته دسته ببه، خوائه فگوردستن.»^{۲۶} آگه شیطان، شیطان بیرون کونه، ضدّ خودش دسته دسته به؛ پس اون حکومت چطو بجا مانه؟^{۲۷} و آگه من بعلزبول یاری مرا دیوان بیرون کونم، شیمه شاگردان کی یاری مرا اوشان بیرون کونید؟ پس آشان خودشان، شیمه داوران خوائید بوستن.^{۲۸} اما آگه من بواسطه خدا روح دیوان بیرون کونم، پس خدا پادشائی شیمه ره بامو دره.^{۲۹} چطو اینفر تانه ایتا قوی مرداک خانه ببه و اون مال و منال بدوزه، مگه آنکی، اول ا مرداک دوده. بازین تانه اون خانه ی غارت بکونه.^{۳۰} هر کی می آمرانیه، می ضدّ، و هر کی می آمرانیه، هر گنای کی آدم بکونه و هر گفری کی بگه، بپخشه به، اما هر کی روح القدس گفر بگه بپخشه نخوائه بوستن.^{۳۱} هر کی گبی ضدّ انسان پسر بزنه، بپخشه به، اما هر کی ضدّ روح القدس گب بزنه، نه ا دنیا و نه ا دنیا، بپخشه نخوائه بوستن.

^{۳۳} آگه حُب بار خوائید، شیمه دار بایسی حُب ببه، چونکی بد دار، بد بار آورده. دار اون بار جا شه شناختن.^{۳۴} آی افعی بزاسته ئان، چطو تانید حُب گب بزنید، وقتی کی خودتان بد ایسید؟ چونکی زوان جه اونچی کی دیل، اون جا پره گب زنه.^{۳۵} حُرُم آدم، خو حُب صوندوق دیل جا حُرُم چیان بار آورده و بد آدم خو بد صوندوق دیل جا بد چیان بار آورده.^{۳۶} شمرا گم کی مردوم هر مُفت گبی کی به زوان باورید، داوری روج درون، حساب پس دئید.^{۳۷} چونکی شیمه گبان مرا بپخشه خوائید بوستن و شیمه گبان مرا محکوم خوائید بوستن.»

نیشانه ئی عیسی جا خواستن

^{۳۸} بازون دسته ئی جه تورات آموچاران و فریسیان اون بگفتید: «اوستاد، خوائیم ایتا نیشانه تی جا بیدینیم.»^{۳۹} عیسی جواب بده: «نسل شرور و زناکار نیشانه خوائیدی، اما نیشانه ئی آشان قده نخوائه بوستن جغیر یونس پیغمبر نیشانه.»^{۴۰} چون هوطو کی یونس سه شبند روح ایتا پیله ماهی شکم درون باسا، انسان پسر سه شبند روح زمین دیل درون مانه.^{۴۱} نینوا مردوم داوری

روح درون آنسلی مرا خوائید ویریشتن و آشان محکوم کونید، چونکی اوشان یونس موعظه واسی توبه بکودید، و هسا اینفر پیلہ تر جہ یونس آیا ایسا۔^{۴۲} جنوب ملکہ داوری روح درون آنسلی مرا خوائہ ویریشتن و آشان محکوم خوائہ کودن، چونکی اون جہ اُسر دُنیا بامو تا سلیمان حکمت بیشتاوه، و هسا اینفر پیلہ تر جہ سلیمان آیا ایسا۔»

«^{۴۳} زمانہ کی پلید روح اینفر جا بیرون آہ، خُشک و بی آب جیگان سوشہ تا ایتا جا خو استراحت رہہ بیابہ۔ اما پیدا نُکونہ۔^{۴۴} پس گہ: "اُ خانہ ئی کی ہون جا باموم، واگردم۔" اما ہطوکی اویا فارسہ و خانہ ئی خالی و جارو بکشہ و ترتیمیز دینہ،^{۴۵} شہ و ہفت تا روح جہ خودش بدترم آورہ، و ہمہ بدرون شیدی و اویا نیشینیدی۔ آخر پس عاقبت اُ آدم بدتر جہ اونِ اولی حال بہ۔ اُنسلی شرور عاقبت اُطو خوائہ بوستن۔»

عیسی مار و براران

^{۴۶} ہو موقع کی عیسی مردوم مرا گب زئی، اون مار و براران بیرون ایسا بید و خواستید اونِ مرا گب بزئید۔^{۴۷} پس اینفر اونِ خبر بدہ کی: «تی مار و براران بیرون ایسائید و خوائید تی مرا گب بزئید۔»^{۴۸} عیسی جواب بدہ: «می مار کیسہ؟ و می براران کیسید؟»^{۴۹} عیسی بازین خو دسِ مرا خو شاگردانِ ایشارہ بکود و بگفت: «می مار و براران آشانید! چوں ہر کی می پئر خواستہ ئی کی آسمان درونِ بجا باورہ، می برار و خاخور و می مار ایسہ۔»

۱۳

کشاورز نقل

^۱ ہو روح، عیسی خانہ جا بیرون بامو و دریا کنار بینیشت۔^۲ اما آنقد پیلہ جماعت اونِ دورہ کودید کی ایتا لوتکای سوار بوست و بینیشت۔ مردوم دریا کنار ایسا بید۔^۳ بازین عیسی خیلی چیان نقل مرا آشان رہہ باورد۔ بگفت: «روچی ایتا کشاورز خو دانہ فکونی رہہ بیرون بُشو۔^۴ وقتی کی دانہ فکودن دوبو، ایچہ راہ درون فووست و پرنده ٹان باموئید و اوشان بُخوردید۔^۵ ایچہ دہ چور زمین سر فووست کی خاک زیادی ناشتی؛ پس زوزپہ بزه، چرہ کی خاک عمقی ناشتی۔^۶ اما ہطو کی آفتاو بچور بامو، بسوخت و چونکی بنہ ناشتی خُشکا بو۔^۷ ایچہ توموش گومار میان فووست، و توموش پیلہ بوست و دانہ ٹان خفہ کود۔^۸ اما

باقی دانہ ٹان حُب زمین سر فووست و بار باورد: بعضیان صد برابر، بعضیان شصت و بعضی سی۔^۹ ہر کی گوش ایشتاوستن رہ دَرہ، بیشتاوہ۔
^{۱۰} «ہو موقع شاگردان عیسی ورجا باموئید و، واورسہ ئید: «چرہ آ مردوم مرا نقلان آما گب زنی؟»^{۱۱} عیسی جواب بدہ: «آسمان پادشائی رازانِ فہمستن شمرآ فَدَہ بُبوستہ، اما اوشانِ فَدَہ نُبوستہ۔^{۱۲} چون اوئی کی دَرہ، ویشتر فَدَہ بہ تا بہ فَت و فراوانی بدَرہ، و جہ اوئی کی نارہ، ہونیم کی دَرہ فیگیفته خوائہ بوستن۔^{۱۳} ہن واسی آشان مرا نقلان آما گب زنم، چونکی:

«فندریدی، اما نیدینید؛

گوش دئیدی، اما نیشتاوید و نفہمید۔

^{۱۴} «حئیقتنم ایشعیای پیغمبر نبوت اوشان بارہ، بہ انجام فارسہ کی:

”شیمہ گوش مرا ایشتاوید، اما ہرگس نخوائید فہمستن؛

شیمہ چوم مرا دینید، اما ہرگس شمرآ حالی نخوائہ بوستن۔

^{۱۵} چونکی آ مردوم دیل سنگ بُبوستہ،

آشان گوشان سنگین بوستہ،

و خوشان چومان دوستہ ئید،

نبہ کی خوشان چوم مرا بیدینید،

و خوشان گوشان مرا بیشتاوید

و خوشان دیلان درون بفہمید

و واگردید و من آشان شفا بدم۔“

^{۱۶} اما خوشا بہ حال شیمہ چوم کی دینید و شیمہ گوش کی ایشتاوید۔

^{۱۷} حئیقتن، شمرآ گم، خیلی جہ پیغمبران و صالحان ذوق و شوق دشتید اونچی

شُمان دینیدی، بیدینید و نیدہ ئیدی، و اونچی شُمان ایشتاوید، بیشتاوید و

نیشتاوستید۔»

«^{۱۸} پس شُمان، کشاورز نقل معنی بیشتاوید: ^{۱۹} وقتی اینفر خدا پادشائی کلام

ایشتاوہ اما اون حالی نبیہ، شیطان آیہ و اونچی کی اون دیل درون نئہ، دوزانہ۔

اون ہو دانہ ئیہ کی راہ درون بکاشتہ بُبوستہ۔^{۲۰} و اما دانہ ئی کی چور زمین سر

فووست گسیہ کی خدا کلام ایشتاوہ و درجا اون ذوق مرا قبیل کونہ،^{۲۱} اما

چونکی بنہ نارہ، فقط ایپیچہ دوام آورہ۔ وقتی کلام واسی، سختی یا آزار بیدینہ،

ہو دم تاش خورہ۔^{۲۲} دانہ ئی کی توموش گومار میان بکاشتہ بُبوست، اُ گسی

ایسہ کی کلام ایشتاوہ، اما اُ دُنیا دیل ناگرانیان و مال دُنیا زرق و برق، اون خفہ

کونہ و بار ناورہ. ۲۳ اما دانہ ئی کی حُب زمین سر بکاشتہ بُبوست کسیہ کی کلامِ ایشتاوہ و اونِ فہمہ و تی تی زنہ، صد، شصت یا سی برابر بار آورہ.»

ہرزِ واشانِ نقل

۲۴ عیسیٰ ایٹا دہِ نقلِ آشانِ رہِ باورد: «آسمانِ پادشائیِ مرداکیِ مانہ کی خو زمینِ سرِ حُرْمِ دانہِ ہِپاشانہ. ۲۵ اما وقتی کی اون نوکرانِ خوفتہ بید، اونِ دُشمندِ بامو و گندمِ میان، ہرزِ واشِ بکاشت و بُشو. ۲۶ وقتی گندمِ سبزا بُو و غوشہ بزہ، ہرزِ واشمِ بیرونِ بامو. ۲۷ اربابِ نوکرانِ باموئید و اون خبرِ بدئید کی: ”آقا، مگہ تو حُرْمِ دانہ تی زمین سر نکاشتی؟ پس ہرزِ واشِ جہ کویا بامو درہ؟“ ۲۸ اربابِ جوابِ بدہ: ”آن دُشمندِ کارہ.“ نوکرانِ اونِ جا واورسہ ئید: ”خوائیِ بیشیم و اوشانِ جَمِ کونیم؟“ ۲۹ بگفت: ”نہ! آگہ بخوائید ہرزِ واشانِ جَمِ کونید، امکانِ درہ گندمِ، اوشانِ مرا بنہ جا بکنید. ۳۰ وائالید ہر دوتا، تا یئنِ فصلِ با ہم پیلہ بید. اُزماتِ اوشانی کہ محصولِ بینیدیِ گم کی اولِ ہرزِ واشانِ جَمِ کونید و دَستہ بُکونید تا بُسوجانید، بازونِ گندمانِ جَمِ کونید، می تیلامبارِ درونِ باورید.“»

خردلِ دانہ و خمیرمایہِ نقل

۳۱ عیسیٰ اوشانِ رہِ ایٹا دہِ نقلِ باورد: «آسمانِ پادشائیِ ایٹا خردلِ دانہ ئی مانہ کی، اینفرِ اونِ بیگیت و خو زمینِ سرِ بکاشت. ۳۲ خردلِ دانہ با آنکی جہ ہمہ یِ دانہٴانِ کوچی ترہ، اما وقتی سبزا بہ جہ ہمہ یِ باغِ گیائانِ پیلہ تر بہ، ایٹا داری بہ، ہوطو کی آسمانِ پرندهٴانِ آئیدی، اونِ خالٹانِ درونِ فکِ چاکونیدی.»

۳۳ عیسیٰ بازونِ آشانِ رہِ ایٹا دہِ نقلِ باورد و بگفت: «آسمانِ پادشائیِ ہطو خمیرمایہِ ئی مانہ کی ایٹا زنا یِ اونِ اوساد و سہ تا پیلہ لنگہ آردِ مرا قاطیِ بُکود تا خمیرِ ہمہ واجِ بامو.»

۳۴ عیسیٰ تمانِ اُگبانِ نقلِ مرا خلقِ رہِ بگفت و حئیقتنِ جغیرِ نقلِ اوشانِ ہیچیِ نگفت. ۳۵ آیتفاقِ دکفت تا پیغمبرِ گبانِ بہ انجامِ فارسہ کی بگفتہ بو:

«من می دَہَنَ نَقْلِ مرا، وازا کونم،
و اونچی کی جہ دُنیا بنا قایمِ بمانستہ، گم.»

ہرزِ واشِ نقلِ واشکافانہ

۳۶ بازونِ عیسیٰ جماعتِ ترکا کود و خانہ بدرونِ بُشو. ہو موقعِ اونِ شاگردانِ

اون ورجا باموئید و بگفتید: «زمین ہرز و اشان نقلِ امرہ و اشکافان.»^{۳۷} عیسیٰ جواب بدہ: «اینفر کی خُرم دانہ زمین سر کارہ، انسان پسرہ.^{۳۸} زمین، اَدُنیاہ و خُرم دانہ، آسمان پادشائی زاکنید. ہرز و اشان، اُشُرور زاکنید؛^{۳۹} و دُشمندی کی اوشانِ کارہ، ابلیسہ. یئن فصل، آخر زما ت و اوشانی کی محصولِ بینیدی، فیریشته ٹانید.^{۴۰} ہوطو کی ہرز و اشانِ جَم کودہ و آتش درون سوجانید، آخرِ زما تَم ہَطو خوائہ بوستن.^{۴۱} انسان پسر خو فیریشته ٹان اوسہ کونہ و اوشان ہر چہ کی باعث و بانی گنا بہ و تمان بدکارانم اون پادشائی جا جَم کونیدی^{۴۲} و اوشان آتش تَنور میان خوائید تَوَدَن، جائی کی گریہ کونیدی و گاز گز سر خوائید سابانن.^{۴۳} ہو موقع صالحان خوشان پُر پادشائی درون، آفتاوِ مانستن فتاویدی. ہر کی گوش ایشتاوستن رہِ درہ، بیشتاوہ.»

جیگا بُخورده گنج نَقْل

«^{۴۴} آسمانِ پادشائی گنجی مانستن کی زمینِ دیل درون جیگا بُخورده و اینفر اون پیدا کونہ و ایوارده اون جیگا دئہ و ذوق جا شہ و اونچہ کی درہ، فروشہ و اُ زمینِ ہینہ.»

«^{۴۵} ہَطویم آسمانِ پادشائی تاجرہ مانہ کی با ارزش مُرواریان دُمبالہ.^{۴۶} پس وقتی با ارزش مُرواری پیدا کونہ، شہ و اونچہ کی درہ، فروشہ و اُ مُرواری ہینہ.»

صیادان ماشک نَقْل

«^{۴۷} و بازم آسمانِ پادشائی ماشکِ مانہ کی دریا درون تَوَدہ بہ و ہمہ جور ماہی اون بدرون شہ.^{۴۸} وقتی کی ماشک پُر بہ، اون بُجور فاکشید. بازین نیشینیدی و خُبان، زبیل درون جَم کونید، اما بدان دور تَوَدید.^{۴۹} آخرِ زما تَم ہَطو خوائہ بوستن. فیریشته ٹان ائیدی و بدکارانِ جہ دُرستکاران میان بیرون فاکشیدی^{۵۰} و اوشان آتش تَنور درون خوائید تَوَدَن، اویا کی گریہ کونید و گاز گز سر خوائید سابانن.»

^{۵۱} عیسیٰ بازین واورسہ: «ہمہ اُ گبانَ بفہمستید؟» شاگردان جواب بدہ ئید: «بلہ!»^{۵۲} عیسیٰ بگفت: «پس، ہر تورات آموجگار کی آسمانِ پادشائی جا، درس بیگیرہ، اُ صابخانہ ئی مانہ کی خو صوندوق جا تازہ و کھنہ چیان بیرون آورہ.»

ناصرہ مردوم بی ایمانی

۵۳ وقتی عیسیٰ آنقلان بہ آخر فارسانہ، اویا ترکا کود ۵۴ و بہ خو شار ناصرہ بُشو و عبادتگا درون مردوم آموختی. مردوم ماتا بوسته و واورسہ ٹید: «آ مرد آجور مُعجزات انجام دَتن حکمت و قوتّ جہ کویا بدست باورده؟ ۵۵ مگہ آری، اُنجَار پسر نیہ؟ اون مارِ نام، مریم نیہ؟ اون براران یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا نیئید؟ ۵۶ مگہ ہمہ ی اونِ خاخوران امی میان زیندگی نُکونیدی؟ پس آ چیانّ جہ کویا بدس باورده؟» ۵۷ پس اوشانّ خوش نامو. اما عیسیٰ اوشانّ بگفت: «پیغمبر بی حُرمت نیہ جغیر خو شار و خو خانہ درون!» ۵۸ و عیسیٰ اوشان بی ایمانی واسی، اویا زیاد مُعجزہ نُکود.

۱۴

تعمید دَئندہ یحییٰ کوشتن

۱ اُز مات درون عیسیٰ آوازہ ہیرودیس حاکم گوشِ فارسہ، ۲ و اوشانی کی اونِ خدمت کودید بگفت: «آن تعمید دَئندہ یحییٰ یہ، اون مُردہ ٹانِ جا ویریشته و آنِ واسی کی اُمعجزہ ٹان، اون جا آشکار بہ.»

۳ چونکی ہیرودیس ہیرودیا واسی کی اونِ برار، فیلیپس زن بو، یحییٰ بیگیفته و اونِ دوسته و خولتانک درون تودہ بو. ۴ آن واسی کی یحییٰ ہیرودیس گفٹی: «شرعا روا نیہ تو تی برارزن مرا بیی.» ۵ ہیرودیس خواستی کی یحییٰ بکوشہ، اما مردوم جا ترسہ ئی، چونکی یحییٰ بہ پیغمبری قبیل دشتید.

۶ اولی وقتی ہیرودیس جشن تولد درون، ہیرودیا گر رقص بُکود و اونِ رقص ہیرودیس دیلِ شادّ کود ۷ قسم بُخورد ہر چی بخوائہ اونِ فدہ. ۸ مار خو گر کوک بُکود کی بگہ: «تعمید دَئندہ یحییٰ سر ہیا، ایتا مجمع درون مرا فدَن.»

۹ ہیرودیس پادشا حال بیگیفته بُبوست، اما خو قسمِ واسی و خو میمانان احترام رہ دستور بدہ کی اونِ فدید. ۱۰ پس اینفر اوسہ کود، یحییٰ سر خولتانک درون، اون تن جا سیوا بُکود، ۱۱ و اونِ ایتا مجمع درون باورده، گر فدئید و گرم اونِ خو مارِ ورجا ببرد. ۱۲ یحییٰ شاگردان باموئید و اونِ جنازہ ی ببردید، دفنّ کودید و بازون بُشوئید و عیسیٰ خبر بدہ ٹید.

پنج ہیزار نفر غذا دَتن

۱۳ وقتی عیسیٰ آن بیشتاوست لوتکای سوار بوست و جہ اویا ایتا دوردکفتہ

جیگا سو بُشو و خو مرا خلوت بُکود. اما وقتی مردوم باخبر بوستید، خوشان شاران جا، پای پیاده اون دُمبالسر رادکفتید.^{۱۴} هَطو کی عیسی لوتکا جا پیاده بو، پیله جمعیتی بیده و اون دیل اوشان ره بسوخت و اوشان ناخوشان شفا بده.

^{۱۵} غروب دم، عیسی شاگردان اون ورجا باموئید و بگفتید: «آیا ایتا دور دکفته جیگای و دیر و قتم ایسه، مردوم روانه کون تا هه دورور دهاتان بیشید و خوشان ره غذا بیهینید.»^{۱۶} اما عیسی اوشان بگفت: «لازم نیه مردوم بیشید. شُمان خودتان اشان غذا فدید.»^{۱۷} شاگردان بگفتید: «آیا هیچی جغیر پنج تا نان و دونه ماهی ناریم.»^{۱۸} عیسی بگفت: «اوشان می ورجا باورید.»^{۱۹} بازین مردوم بگفت تا علفان سر بینیشینید. هو موقع پنج تا نان و دونه ماهی اوساد و آسمان فندرست، و برکت بده. هو موقع نانان پلک کود و شاگردان فده و اوشانم مردوم فدئید.^{۲۰} همه بُخورید و سئرا بوستید و زیاد باورده غذا جا، دوازده تا پُر کوده پیله سبد جم کودید.^{۲۱} غذاخوران، جغیر زناکان و کوچدانه نان، پنج هیزار مردای بید.

عیسی آبِ روراه شه

^{۲۲} عیسی درجا خو شاگردان مجبور بُکود تا هو موقع کی خودش مردوم سرا دئه، لوتکای سوار بید و قبل اون ا طرف دریا بیشید.^{۲۳} عیسی بعد اونکی مردوم سرا ده خودش تنهایی کوه سو بُشو تا خلوتی دُعا بُکونه. شب فارسه و عیسی اویا تنها بو.^{۲۴} هه وقت درون، لوتکا دریاکنار جا خیلی دور بوست و کولاک درون دوبو، چونکی باد پسا پسا آمون دوبو.^{۲۵} نزدیک چار صُب بو و عیسی هَطوکی آب رو راه شوئی اوشان نزدیک بوست.^{۲۶} وقتی شاگردان عیسی بیده ئید کی آب رو راه شئون دره، اوشان دیل زاله بترکست، بگفتید: «روح»، و ترس جا فریاد بزئید.^{۲۷} اما عیسی درجا اوشان بگفت: «شیمه دیل قرص به. منم، نترسید!»

^{۲۸} پطرس جواب بده: «آقا، آگه توپی، مره بُگو تا آب رو تی ورجا بایم.»^{۲۹} عیسی بگفت: «بیا!» هو موقع پطرس لوتکا جا بیرون بامو و آب رو عیسی سمت رادکفت.^{۳۰} اما وقتی باد بیده، بترسه و هطو کی دمردن دوبو فریاد بزه: «آقا، مره نیجات بدن!»^{۳۱} عیسی درجا خو دَس درازا کود و اون بیگفت و بگفت: «آی کم ایمان، چره شک بُکودی؟»^{۳۲} هطو کی لوتکای سوار بوستید،

باد بینیشٹ۔^{۳۲} بازین اوشانی کی لوٹکا درون بید عیسیٰ پرستش بُکودید و بگفتید: «حئیقتن کی تو خُدا پُسرے!»

ناخوشان شفا جِنیسارتِ درون

^{۳۴}پس وقتی اُ طرف دریا فارسہ ئید جِنیسارتِ منطقہ درون بجیر باموئید۔
^{۳۵}اویا مردومان عیسیٰ بشناختید و کسانِ تمان اُ منطقہ روانہ کودید کی ناخوشانِ اونِ ورجا باورید۔^{۳۶} اوشان عیسیٰ مَنّت کودید وائالہ تا فقط اونِ قبا پَرہ ی دَس بزئید، و ہر گس دَس زئی، شفا گیفتی۔

۱۵

پاکِ درون

^۱بازین دستہ ئی جہ فَریسی فرقہ عالمان و تورات آموگاران اورشلیم جا، عیسیٰ ورجا باموئید و بگفتید: ^۲«چرہ تی شاگردان ریش سیفیدان سُنّت، زیر پا نیئیدی؟ چونکی اوشان قبل آنکی غذا بُخورید خوشانِ دَسان نُشوریدی!»
^۳عیسیٰ جواب بدہ: «و سُمان چرہ آن واسی کہ شیمہ سُنّت بَدَرید، خُدا حُکم زیر پا نیئیدی؟^۴ چونکی خُدا بگفتہ: ”تی پَر و مارِ احترامِ بَدَر“ و ”ہر کی خو پَر و مارِ فاش بدہ، البتہ کی بایسی اونِ بُکوشید۔“^۵ اَمّا سُمان گیدی آگہ اینفر خو پَر یا مارِ بگہ: ”ہرچے کی بایسی کمک رِہ شمرأ فدہ بیم، خُدا رِہ وقف بُکودم،“
^۶دہ اونِ واجب نیہ کی خو پَر احترامِ بَدَرہ۔ سُمان ہَطو شیمہ سُنّت واسی، خُدا کلام نیدہ بو بیگیفتید۔^۷ آی ریاکاران! اِشعیای پیغمبر شیمہ بارہ چنقدہ حُب پیشگویِ بُکود، ہو موقع کی بگفت:

”^۸ اُ مردوم خوشانِ زوان آمر، مرہ احترام نیئیدی،

اَمّا اوشانِ دیلان می جا دورہ۔

^۹اوشان ہچین مرہ پرستش کونید،

و اَشانِ تعلیم ہیچی جغیر آدمی حُکمان نیہ۔“

^{۱۰}بازون عیسیٰ اُ خلقِ خو ورجا دوخواد و بگفت: «گوش فَدید و بفہمید۔
^{۱۱}اونچی کی آدمی دَھن بدرون شہ اونِ نجست نُکونہ، بلکی اونچی اونِ دَھن جا بیرون آیہ، اونہ کی آدمی نجست کونہ۔»^{۱۲} ہوموقع شاگردان عیسیٰ ورجا باموئید و بگفتید: «دَنی کی تی آ گب، فَریسیان خیلی بربخوردہ؟»^{۱۳} عیسیٰ جواب بدہ: «ہر نہالی کی می آسمانی پَر نکارہ، بنہ جا بیرون آیہ۔»^{۱۴} اوشانِ وا

بدید۔ اوشان کورِ رانمائید۔ اگہ کوری ایتا دیگر کورِ دس بیگیرہ ہر دوتا چاہ میان دکفیدی»^{۱۵} اما پطرس عیسیٰ بگفت: «أَنْقَلَ أَمْرَهُ وَاشْكَافَان.»^{۱۶} عیسیٰ جواب بدہ: «شُمانم ہنو نفہمیدی؟^{۱۷} مگہ نانید کی ہر چی دهن بدرون شہ، شکم درون شہ و بازین دفع بہ؟^{۱۸} اما اونچی دهن جا بیرون آیہ، دیل جا سرچشمہ گیرہ، و آن اونچی کی آدمی نجست کونہ۔^{۱۹} چون دیلِ جایی کی پلید فیکران، قتل، زینا، شہوت، دوزدی، دوروغ گوائی و ایفترہ سرچشمہ گیرہ۔^{۲۰} آشان کی آدمِ نجست کونہ، نہ غذا خوردن نوشسته دسانِ مرا!»

ایتا کنعانی زناک ایمان

^{۲۱} عیسیٰ اويا تَرَکا کود و صور و صیدون منطقہ بُشو۔^{۲۲} روجی ایتا کنعانی زناک کی ہویا شین بو، عیسیٰ ورجا بامو و داد مرا بگفت: «آقا، آی داوودِ پسر، مرہ رحم بُکون! می گر بد جور دیو بزہ بُبوستہ۔»^{۲۳} اما عیسیٰ ہی جوابی فاندہ، تا آنکی شاگردان اونِ ورجا باموئید و اونِ مَت بُکودید و بگفتید: «اونِ سرا دَن، چونکی داد زئن درہ و آمی دُمبالِ آمون درہ۔»^{۲۴} عیسیٰ اوشانِ جواب بدہ: «من فقط بنی اسرائیلِ اوبَرِ بوستہ گوسفندانِ رہ اوسہ بُبوستم۔»^{۲۵} اما اُ زناي بامو و اونِ جُلُو زانو بزہ و بگفت: «آقا، مرہ یاری بدن!»^{۲۶} عیسیٰ جواب بدہ: «زاکانِ نانِ فیگفتن و سگانِ جُلُو تَوَدَن دُرست نیہ۔»^{۲۷} اما اُ زناي بگفت: «بلہ آقا، اما سگانم اُ خردہ نانی کی اوشانِ صاحبِ سفرہ جا فیوہ، خوریدی!»^{۲۸} ہوموقع عیسیٰ بگفت: «آی زناي، تی ایمان خیلی پیلہ یہ! تی خواستہ انجام بہ!» ہو دم اونِ گر شفا بیگفت۔

عیسیٰ خیلیانِ شفا دئہ

^{۲۹} عیسیٰ جہ اويا را دکفت و جلیلِ دریا کنار وَر بُشو، ایتا کوئیِ فارسہ و اويا بینیشت۔^{۳۰} ایتا پیلہ جماعت اونِ ورجا باموئید و خوشانِ مرا شلان و کوران و ایفلجیان و لالان و دیگر ناخوشانِ باوردید، عیسیٰ لنگانِ جیر بنہ ئید و اون، آشانِ شفا بدہ۔^{۳۱} مردوم وقتی بیدہ ئید کی لالانِ گب زَنید، ایفلجیانِ سالم بید، شلانِ راہ شید و کورانِ دینید، حیرانِ بُوستید و اسرائیلِ خُدایِ ستایش بُکودید۔

عیسیٰ چار ہیزار نفرِ غذا دئہ

^{۳۲} عیسیٰ خوشاگردانِ دوخواد و بگفت: «می دیلِ اُ مردومِ رہ سوجہ، چونکی الان سہ روجہ می آمرائید و ہیچی خوردنِ رہ نارید۔ نحوائمِ آشانِ ویشتا روانہ

کونم، نبہ کی راہ درون زلاش باورید۔»^{۳۳} اون شاگردان بگفتید: «جہ کویا تانیم آ دوردکفته جیگا درون، آ خلقی سئرا کودنِ رِه آنقد نان مہیا بکونیم؟»^{۳۴} عیسی واورسہ: «چن تا نان دَرید؟» شاگردان بگفتید: «ہفت تا نان و چن تا کوچدانہ ماہی۔»^{۳۵} عیسی مردوم بگفت تا زمین سر بینیشینید۔^{۳۶} ہو موقع ہفت تا نان و چن تا ماہی بیگفت و بعد آنکی شکر بکود، اوشان پلک کود و خو شاگردانِ قَدہ و آشانم اُ خلقِ قَدَّید۔^{۳۷} ہمہ بُوخوردید و سئرا بوسئید و شاگردانم ہفت تا زبیل پُر جہ زیادباورده غذا جَم کودید۔^{۳۸} اوشانی کی غذا بُوخوردید، جغیر زناکان و کوچدانہ ئان، چار ہیزار مرد بید۔^{۳۹} بعد آنکی عیسی مردوم سرا دہ، لوتکا سوار بو و مَجدان منطقہ سو بُو شو۔

۱۶

خواستن ایتا آسمانی نیشانہ

۱) بازون قریسی فرقہ عالمان و صدوقی فرقہ عالمان عیسی ورجا باموئید تا اون امتحان بکونید۔ انِ واسی اون جا بخواستید تا ایتا آسمانی نیشانہ اوشان رِه باورہ۔^۲ عیسی جواب بدہ: «غروب دم گیدی ”ہوا خُبہ چونکی آسمان سُرخ.“^۳ و صوبِ دَمان گیدی ”ایمرو ہوا خرابہ چونکی آسمان سُرخ و بیگفتیہ“۔ شُمان خُب دانیدی چُطو آسمان ظاہیرِ تعبیر بکونید، اما نتانید زما ت نیشانہ ئان تعبیر بفہمید!^۴ اُ شُرور و زیناکار نسل ایتا نیشانہ خوائید، اما نیشانہ ئی اوشان قَدہ نخوائہ بوسئن جغیر یونس پیغمبر نیشانہ»۔ پس عیسی اوشان جا سیوا بُوست و خورای بُو شو۔

قریسیان و صدوقیان خمیر مایہ

۰ وقتی اُ طرف دریا بُوئید، شاگردانِ خاطر شو خوشان مرا نان اوسانید۔^۱ عیسی اشان بگفت: «واخُب باسائید و قریسیان و صدوقیان خمیر مایہ جا دوری بکونید۔»^۷ پس اشان، خوشان میان بگو مگو بکودید و بگفتید: «آمی مرا نان ناوردیم۔»^۸ عیسی اَن بفہمست و اشان بگفت: «آی سُسست ایمانان، چرہ انِ واسی کی نان ناریدی ہمدیگر مرا بگو مگو کودن درید؟^۹ ہنو شمرأ حالی نیبہ؟ بخاطر ناورید کی اُ پنج تا نان و پنج ہیزار نفر و آنکی چن تا پیلہ سبد خورده نانان جا جَم کودید؟^{۱۰} یا اُ ہفتا نان و چارہزار نفر و آنکی چند تا زبیل خورده نانان جا جَم کودید؟^{۱۱} پس چرہ شمرأ حالی نیبہ کی شیمہ مرا نان بارہ

گب نزم؟ فریسیان و صدوقیان خمیر مایه جا دوری بکونید.»^{۱۲} هو موقع بفهمستید کی اشان فریسیان و صدوقیان آموختن باره هُشدار دئه، نه خمیر مایه نان جا.

پطرس اعتراف کونه کی عیسی، مسیح موعوده

^{۱۳}وقتی عیسی فیلیپی قیصریه سامانسر فارسه، خو شاگردان جا واورسه: «مردوم گیدی انسان پسر کیسه؟»^{۱۴} اوشان جواب بده ئید: «بعضیان گیدی تعمد دئنده یحیی یه. و بعضی دیگه ئم گیدی ایلای پیغمبره، و دسته ئیم گیدی ارمیا یا ایتا جه پیغمبرانه.»^{۱۵} عیسی واورسه: «ولی سُمان چی گیدی؟ سُمان فیکر کونید من کیسم؟»^{۱۶} شمعون پطرس جواب بده: «تو مسیح موعودی، خُداي زنده پسر!»^{۱۷} عیسی بگفت: «خوشا به حال تو، آی شمعون، یونا پسر! چونکی ا حقیقت آدمی جا تره آشکار نُبوست بلکی می پتر جا کی آسمان درونه.»^{۱۸} منم گم کی توئی پطرس، یعنی سنگ. و من آسنگ رو می کلیسای چاکونم، و جهندم قدرت هرگس نتانه اون حریف بیه.^{۱۹} آسمان پادشائی کیلیدان تره قَدم. اونچی زمین سر دَوَدی، آسمان درون دَوَسته به و اونچی زمین رو واز کونی، آسمان درون واز خوائه بوستن.»^{۲۰} بازون خوشاگردان قَدغن بکود کی هیگس ره نگید اون مسیحه.

عیسی خو مردن و زنده بوستن پیشگوئی کونه

^{۲۱}بازون پس عیسی ا حقیقت خو شاگردان ره واشکافانه کی بایسی اورشلیم بشه و اویا ریش سیفیدان و کاهنان سران و تورات آموجگران جا خیلی آزار بیدینه و اون بکوشید و سیوم روج زنده بیه.^{۲۲} اما پطرس عیسی ایتا گوشه ببرد و ئندی مرا بگفت: «تی جا دور بیه، آقا! نبه کی اَطوچی هرگس تره ایتفاق دکفه.»^{۲۳} عیسی وگردست، پطرس بگفت: «می جا دور بو، آی شیطان! تو می راه جُلوی گیفتن دری، چونکی تی فیکران آدم شینه نه خُدا شین.»^{۲۴} بازین عیسی وگردست و خو شاگردان بگفت: «آگه اینفر بخوائه می دُمبال بایه، بایسی خوره حشا بکونه، خو صلیب اوسانه و می دُمبال بایه.»^{۲۵} چون هر کی بخوائه خو جان نیجات بده، اون جه دَس دئه اما هر کی می واسی خو جان جه دَس بده، اون ایوارده بدس آوره.^{۲۶} آدم ره چی فایده دَره کی تمان دُنیای پَدَره، اما خو جان دَبازه؟ آدمی خو جان دوواره بدس آوردن ره چی تانه فیده؟»^{۲۷} چونکی انسان پسر، خو پتر جلال درون فیریشته ئان مرا خوائه آمون و هر

گسّ اوڻِ کاراڻِ رِه، عَوَضِ خَوائِه فَدَن. ^{۲۸} حئيقتن، شمرأ گم، بعضيان کي آيا
ايسائيد تا انسان پسر نيدينيد کي خو پادشائي درون آيه، مردن مزه يٰ نخوائيد
چيشتن.»

۱۷

عيسي ديم وگرده

^۱ شش روج بعد، عيسي، پطرس و يعقوب و اوڻِ برار يوحناي اوساد و اوشان
خو مرا ايتا بلند کوه جور ببرد، تا تنها بيبيد. ^۲ اويا، اوشانِ جُلُو، عيسي ديم
وگردست: اوڻِ ديم، آفتاو مانستن سوسو کودی و اوڻِ رخت سيفيدی جا برق
زئي. ^۳ هه موقع، موسی پيغمبر و ايلیای پيغمبر اشانِ چومان جُلُو ظاهر
بوستيد و عيسي مرا بنا به گب زنن بکوديد. ^۴ پطرس عيسي بگفت: «آقا، خُبه
کي آمان آيا ايسائيم. اگه بخوائی، سَه تا سايبان چاکونم، ايتا تره، ايتا موسی رِه و
ايتائم ايليا رِه.» ^۵ پطرس هنو آچيان گفتن دobo کي ناخبر ايتا نورانی ابر اشانِ سر
سايه تَوَدَه، اوخانی ابرِ جا فارسه کي: «آنه می عزيز پسر کي اوڻِ جا راضي ٿم؛ اوڻِ
گوش فديدا!» ^۶ آ اوخان ايشتاوستن مرا، شاگردان خيلي بترسه ٿيد و ديم مرا
زمين سر بگفتيد. ^۷ اما عيسي نزديک بامو و خو دس اوشان سر بنه و بگفت:
«ويريزيد و نترسيد!» ^۸ وقتی خوشانِ چومان وازا کوديد، ده هيگس جغير
عيسي نيده ٿيد.

^۹ هو موقعی کي کوه جا بجير آمون ديبيد، عيسي اوشان دستور بدّه: «اونچی
بيده ٿيد هيگس رِه واگويا نُکونيد، تا زماتي کي انسان پسر مُرده ٿان جا زنده
به.» ^{۱۰} شاگردان عيسي جا واورسه ٿيد: «پس چره تورات آموگاران گيدي کي
اول بايسي ايلیای پيغمبر بايه؟» ^{۱۱} عيسي جواب بدّه: «ايلیای پيغمبر آيه و
همه چي چاکونه. ^{۱۲} اما من شمرأ گم کي ايلیای پيغمبر بامو، ولی اوڻِ
نشاختيدي و هر اونچی خواستيدي اوڻِ مرا بکوديد. جه آ رو انسان پسر
اوشانِ دس مرا عذاب خوائه کِشن.» ^{۱۳} بازون شاگردان بفهمستيد کي تعמיד
دَنده يحيي باره اوشانِ مرا گب زنه.

ديو بزه پسر شفا

^{۱۴} وقتی کي خلق ورجا واگردستيد، ايتا مردای عيسي نزديک بامو و اوڻِ جُلُو
زانو بزه و بگفت: ^{۱۵} «آقا، می رک رحم بکون؛ اوڻِ عشيئي و خيلي عذاب کِشه،

چونکی خیلی وقتان خوره آب و آتش درون تَوَدَه. ^{۱۶} اون تی شاگردانِ ورجا باوردم، ولی نَتانستید اون شفا بدید.» ^{۱۷} عیسی جواب بَدَه: «آی نسل بی ایمان و گج رو، تا آکی شیمه امرابم و شیمه جا تاب باورم؟ اُرک می ورجا باورید.» ^{۱۸} پس عیسی دیو تَشْر بزه و دیورک جا بیرون بُو شو و اون هو دَم، شفا بیگیت. ^{۱۹} بازون شاگردان عیسی ورجا باموئید و خلوت درون اون جا واورسه ئید: «چره امان نَتانستیم اُ دیو بیرون تَوَدیم؟» ^{۲۰} عیسی جواب بَدَه: «جه اُ رو کی شیمه ایمان گمه. حئیقتن، شمرأ گم، آگه ایتا کوچ خردل دانه آندر ایمان بَدَرید، تانیدی ا کوه بیگید ”جه آیا، به اویا، بوشو“ و خوائه شئون و هی کاری شمرأ محال نخوائه بوستن. ^{۲۱} اما آجور پلید روح جغیر روزه و دُعا بیرون نیشه.

عیسی دُوم تا پیشگوئی خو مَرَدن و زنده بوستن جا

^{۲۲} وقتی کی جلیل درون جَم بوستید، عیسی آشان بگفت: «انسان پسر مردوم دَس مرا تسلیم خوائه بوستن. ^{۲۳} اوشان اون کوشیدی و اون سیوم روح درون، زنده خوائه بوستن.» و شاگردان خیلی پریشان بوستید.

سگه ماهی دهن درون

^{۲۴} بعد اونکی عیسی و اون شاگردان گفَرناحوم شار فارسه ئید، مأمورانی که دو درهمی مالیات جَم کودید، پطرس ورجا باموئید و بگفتید: «شیمه اوستاد نخوائه معبد مالیات فِدَه؟» ^{۲۵} پطرس جواب بَدَه: «پس چی کی فِدَه!» وقتی پطرس بخانه بامو، قبل آنکی ایچی بگه، عیسی اون بگفت: «آی شمعون، دُنیا پادشائان، کی ئان جا باج و خراج فیگیریدی؟ جه خوشان مردوم، یا غریبه ئان جا؟ چی گی؟» ^{۲۶} پطرس جواب بَدَه: «غریبه ئان جا.» عیسی اون بگفت: «پس اوشان مردوم، مُعافید! ^{۲۷} اما آن واسی کی آشان ناراحت نُکونیم، دریا کنار بُو شو و قرماق تَوَد. اولی ماهی کی بیگیتی، اون دَهَن وازا کون. ایتا چار دِزهمی سگه پیدا کونی. اون مرا می سَم و تی سَم آشان فَدَن.»

کی پیله تره

^۱ هو موقع، شاگردان عیسی ورجا باموئید و واورسه ئید: «کی آسمان پادشائی درون پیله تره؟» ^۲ عیسی کوجدانه زاکی دوخواد و آشان میان بیا بدشت ^۳ و

بگفت: «حئیقتن، شمراً گم، تا ونگرید و کوچ زاکان مانستن نیبید، هرگس آسمان پادشائی درون راه نخوائید یافتن. ۴ پس، هر کی خودش آ کوچ زاک مانستن خاکسار بکونه، آسمان پادشائی درون پیلہ تر خوائہ بوستن. ۵ و هر کی آ کوچ زاک مانستن می نام مرا قبیل بکونه، مره قبیل بکوده.»

« ۶ اما هر کی باعث ببه ایتا جه آ کوجدانه ثان، کی مره ایمان دریدی تاشا خورید، اون ره بخر آن بو کی ایتا پیلہ آسیاب سنگی خو گردن دوده و دریا جولف جا میان دیمیره! ۷ وای به آ دنیا گنا وسوسه ثان واسی! چونکی وسوسه همیشه ننه، اما وای به اونی کی باعث و بانی وسوسه ثان ببه.»

« ۸ پس آگہ تی دس یا تی لنگ تره به گنا فاکشه، اون بؤرسین و دور تود. چونکی تره بخر اونہ کی شل و چلاغ زیندگی درون بیشی تا آنکی دوتا دس یا دو تا لنگ مرا آتش ابدی درون اگادہ بیی. ۹ و آگہ تی چوم تره به گنا فاکشه، اون بیرون باور و دور تود، چونکی تره بخر اونہ ایتا چوم مرا زیندگی درون بیشی تا آنکی دوتا چوم مرا آتش جهندم درون اگادہ بیی.»

اویر بوسته گوسفند نقل

« ۱۰ واخب ببید کی هیتا جه آ کوجدانه ثان پست نکونید، چونکی شمراً گم کی آشان فیریشته ثان آسمان میان، همیشه می پئر دیم کی آسمان درون ایسا، دینیدی. ۱۱ چونکی انسان پسر بامو تا اویر بوسته ی نیجات بده. ۱۲ چی خیال کونیدی؟ آگہ ایتا مردای صد تا گوسفند بدره و ایتا جه اوشان اویر به، مگہ آ نود و نه تا گوسفند کوه درون ننه و ایتا اویر بوسته دُمال نیشه؟ ۱۳ و آگہ اون پیدا بکونه، حئیقتن شمراً گم کی ایتا گوسفند ره بیشتر ذوق کونه تا ا نود و نه تا اویر بوسته گوسفند واسی. ۱۴ جه آرو شیمه پئر خواسته کی آسمان درون، آن نیه کی حتی ایتا جه آ کوجدانه ثان جه دس بشه.»

آگہ تی برار تره گنا بکود

۱۵ آگہ تی برار تره گنا بکود، اون ورجا بوشو و خودت و اون میان، اون اشتبای اون گوشرد بکون. آگہ تی گب قبیل بکود، تی برار ایبار ده بیافته ئی ۱۶ اما آگہ قبیل نکود، ایتا یا دونفر دیگہ ی، تی مرا بپر تا ”هر گبی دو یا سه شاهد گوائی مرا ثابت ببه.“ ۱۷ آگہ نخواسته اوشانم گوش بده، ایمانداران جم درون بگو؛ و آگہ ایمانداران جم گبم قبیل نکود، بازین اون مرا ایتا غریبه یا خراجگیر مانستن رفتار بکون. ۱۸ حئیقتن، شمراً گم، هر چی زمین درون دودید، آسمان درون

دَوَسْتَه بَہ و ہر چی زمین رو وَاَزْ کونید، آسمان درون واز خوائہ بوستن. ۱۹ بازم
شمرأ گم ہر وقت دو نفر جہ سُمان زمین سر اونچی واسی کی خوائیدی ہمدیگر
مرا یکدیل ببید می پئر کی آسمان درونِ آشان رِہ انجام دئہ. ۲۰ چون اویا کی دو یا
سہ نفر می نام مرا جَمَ بید، من اویا اوشانِ میان ایسام.»

بی رحمِ خیدمتکارِ نقل

۲۱ بازین پطرس عیسی ورجا بامو و واورسہ: «آقا، می برار چن مرتبہ مرہ گنا
بُکونہ و اونِ ببخشم؟ ہفت مرتبہ؟» ۲۲ عیسی جواب بدہ: «ترہ گم نہ ہفت
مرتبہ، بلکی ہفتادُ تا ہفت مرتبہ.»

« ۲۳ جہ آ رو، آسمان پادشائی اُ شاہی مانہ کی تصمیم بیگیت خو
خیدمتکاران مرا حساب کتاب بُکونہ. ۲۴ پس وقتی بنا بہ حساب کتاب کودن
بُکود، اینفرِ اونِ ورجا باوردید کی دہ ہزار فنطار کی اون دویست ہزار سال
دستمزد آندر بو اونِ قرضار بو. ۲۵ چون اون نَتانستی خو قرضِ فدہ، اونِ ارباب
دستور بدہ کی خودش و اونِ زن و زاکان و اونِ تمان مال و منالِ بفروشید تا اونِ
حسابِ صاف کونید. ۲۶ خیدمتکار، خو اربابِ جُلُو، زانو بزه و مَنّت کونان
بگفت: ”مرہ مُہلت بدن و من تمانِ می قرضانِ قَدَم.“ ۲۷ پس اربابِ دیل اونِ رِہ
بُسوخت و اونِ سرا دہ و اونِ قرضم ببخشہ. ۲۸ اما وقتی کی خیدمتکار بیرون
بُشو، ایتا جہ خو همکارانِ بیدہ کی صد دینار کی اون سہ ماہ دستمزد آندر بو
اون قرضار بو. پس اونِ بیگیت و اونِ گولی فشار بدہ و بگفت: ”تی قرضِ
قَدَن!“ ۲۹ اونِ همکار اونِ جُلُو زانو بزه و مَنّت کونان بگفت: ”مرہ مُہلت بدن،
می قرضِ قَدَم.“ ۳۰ اما اون قبیل نُکود، بلکی بُشو و اونِ خولتانک درون تَوَدَہ تا
خو قرضِ فدہ. ۳۱ وقتی کی الباقی خیدمتکاران اُ ایفاق بیدہ ئید، خیلی ناراحت
بوستید و خوشان اربابِ ورجا بُشوئید و تمانِ جریانِ واگویا بُکودید. ۳۲ پس
ارباب، اُ خیدمتکار خو ورجا دوخواد و بگفت: ”آی شرور خیدمتکار، من تمان
تی قرضِ تی مَنّت واسی ببخشم. ۳۳ مگہ نبایسی توئم تی همکار رحم بُکودہ بی،
هوطو کی من ترہ رحم بُکودم؟“ ۳۴ پس اربابِ بَرزَخا بو، اونِ خولتانک درون
تَوَدَہ تا شکنجہ بہہ و تمان خو قرضانِ فدہ. ۳۵ می آسمانی پئر ہر تا جہ سُمانِ
مرا هَطو رفتار خوائہ کودن، آگہ سُمانم، شیمہ برارِ دیل جا نبخشید.»

تعلیم دتن طلاق باره

۱ وقتی کی عیسیٰ خو گبان تمان کود، جلیل ولایت ترکا کود و جه ا طرف اردن روخان، یهودیه سامانسر بامو. ۲ خیلی خلق اون دُمبالسر رادکفتید و عیسیٰ اویا آشان شفا بدہ.

۳ قریسی فرقه عالمان اون ورجا باموئید تا اون امتحان بکونید. اوشان واورسه ئید: «شرعا دُرسته کی مرد خو زن به هر دلیلی طلاق بدہ؟» ۴ عیسیٰ جواب بدہ: «مگه تورات درون نخواندید اون کی اوشان خلق بکوده جه اول اوشان مرد و زن بساخته، ۵ و بگفت ”جه آرو، مرد خو پئر و مار جا سیوا به، و خو زن مرا جُفت به و ا دو نفر، ای تن خوائید بوستن“؟ ۶ آن واسی، بازین پس ده دوتا نیئید بلکی ای تن ایسید. پس اونچی کی خدا جُفت کونه، آدمی نبایسی سیوا بکونه.» ۷ اوشان عیسیٰ بگفتید: «پس چره موسی پیغمبر دستور بدہ کی مرد خو زن طلاق نامه فدہ و اون ولا کونه؟» ۸ عیسیٰ آشان بگفت: «موسی شیمه سنگدیلی واسی و نشتہ کی شیمه زناکان طلاق بدید، اما جه بنا اُطو بُبو. ۹ و من شمرا گم کی، هر کی خو زن به هر دلیلی جغیر زینا طلاق ده و ایتا دیگر زن مرا ازدواج بکونه زینا بکوده دره.»

۱۰ عیسیٰ شاگردان اون بگفتید: «پس اگه مرد خو زن مرا اُطو بکونه، ازدواج نکودن بخره!» ۱۱ عیسیٰ آشان بگفت: «هر کسی نتانه آگبان قبیل بکونه، مگه اوشانی کی آشان فدہ بپوسته ببه. ۱۲ چونکی بعضیان خواجه ئید، جه آرو کی مار شکم جا اُطو بزا بپوستید؛ بعضی دیگه مردوم دس مرا خواجه بپوستید؛ و بعضیانم آسمان پادشائی واسی، خوشان خواجه بدانستید و ازدواج جا بگذشتید. هر کی تانه آن قبیل بکونه، وائال اُطو بکونه.»

عیسیٰ و کوچ زاکان

۱۳ بازون مردوم کوچ زاکان عیسیٰ ورجا باوریدید تا اوشان سر دس بنه و دُعا بکونه. اما شاگردان مردوم تشر بزئید. ۱۴ اما عیسیٰ بگفت: «وائالید کوچ زاکان می ورجا بائید و آشان جُلوی نیگیرید، چونکی آسمان پادشائی آجور گسان شینه.» ۱۵ پس اوشان سر دس بنه و جه اویا بُشو.

جوان پولدار

۱۶ ایتا روج ایتا مردای عیسیٰ ورجا بامو و واورسه: «اوستاد، چی حُب کاری

بُکونم تا ابدی زیندگی بَدَس باورم؟»^{۱۷} عیسی جواب بدہ: «چہ می جا واورسی کی چی خُبہ؟ فقط ایٹا ایسا کی خُبہ. آگہ خوائی زیندگی درون بیشی، حُکمانَ بجا باور.»^{۱۸} اُ مردای واورسہ: «کویتا حُکمانَ؟» عیسی بگفت: «قتل نکون، زینا نُکون، دوزدی نُکون، دوروغ گوائی ندن،^{۱۹} تی پتر و مار احترام بدر، و تی ہمسادہ ی خودتِ مانستن محبت بُکون.»^{۲۰} اُ جوان بگفت: «ہمہ ی ا حُکمانَ بجا باوردم، دہ چی کم درم؟»^{۲۱} عیسی اون بگفت: «آگہ خوائی کامل بیی، بوشو و ہرچی دری بُفروش و اون پولَ نادارانَ فدَن کی آسمان درون گنج خوائی دشتن. بازون بیا و مرہ دُمبال بُکون.»^{۲۲} وقتی جوان اَن بیشتاوست، غُرصہ دار بوست و جہ اویا بُشو، چونکی خیلی مال و منال دشتی.

^{۲۳} بازون عیسی خو شاگردانِ بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، پولدارانِ شئون آسمان پادشائی درون، خیلی سختہ.^{۲۴} بازم شمرأ گم شتر ردَا بوستن سوزن سولاغ جا، سألترہ تا مالدار آدمِ بدرون شئون خُدا پادشائی درون.»^{۲۵} وقتی شاگردان اُ گب بیشتاوستید خیلی ماتا بوستید و واورسہ ئید: «پس کی تانہ نیجات پیدا بُکونہ؟»^{۲۶} عیسی اشان چوم بُدوخت و بگفت: «اَن آدمی رِہ محالہ اما خُدا رِہ ہمہ چی ممکنہ.»

^{۲۷} ہو موقع پطرس بگفت: «بیدین، امان ہمہ چی ولا کودیم و ترہ دُمبال کونیم، چی امرہ فارسہ؟»^{۲۸} عیسی اشان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، تازہ دُنیا درون، وقتی کی انسان پسر خو جلال تخت سر بینیشینہ، شُمانم کی مرا دُمبال کودید، دوازده تخت سر خوائید نیشن و دوازده اسرائیل قبیلہ سر، داوری خوائید کودن.^{۲۹} و ہر کی می نام واسی خانہ یا برار یا خاور یا پتر یا مار یا زای یا خو زمینِ ولا کودہ بہہ، صد برابر فیگیرہ و ابدی زیندگی بَدَس خوائہ آوردن.^{۳۰} اما خیلان کی اوّل درید آخر بیدی، و اوشانی کی آخر ایسائید اوّل!»

۲۰

انگورباغ کارگرانِ نقل

«اُ آسمانِ پادشائی، صاحب باغی مانہ کی صُب دم بیرون شہہ تا خو انگورباغ رِہ چن تا روزمردِ کارگر بیگیرہ.^۱ صاحب باغ اوشانِ مرا طی بُکود کی روجی ایٹا دینار کی یک روج دستمزد کارِ واسی بو، انگورباغ درون ہرتایِ فدہ. بازون اشانِ خو انگورباغ وَر روانہ کود.^۲ ساعت نہ صُب ایواردہ بیرون بُشو و دستہ ئی میدان دُور بیدہ کی بیکار ایساید.^۳ اوشانم بگفت: ”شُمانم می انگور باغ وَر

بیشید و اونچی شیمه حقه، شمرأ فَدَم. “^۵ پس اوشانم بُشوئید. بازم ظهر، و ساعت سه بعدظہرم، بیرون بُشو و اطو بُکود. ^۶ ساعت پنج بعدظہرم بیرون بُشو و ایوارده چندنفر کی بیکار ایسابید بیدہ و اوشان جا واورسہ: “چرہ تمان روج آیا بیکار ایسائید؟“ ^۷ اوشان جواب بدہ ئید: “چونکی ہیگس آمرہ کار فأنده. “ صاب باغ اوشان بگفت: “شمانم می انگور باغ درون بیشید. “ ^۸ غروب دم، صاب باغ خو مُباشر بگفت: “کارگران دوخوان و اشان مُزد فَدَن، آخرتا جا شروع بُکون تا اولتا. “ ^۹ کارگرانی کی دورور ساعت پنج کار سر باموبید، ہرتا یہ دینار فیگیتید. ^{۱۰} وقتی نوبت، اوشانی فارسہ کی جُلوتر جہ ہمہ باموبید خیال بُکودید دیگران جا ویشتر خوائید فیگیتن. اما ہرتا جہ اوشانم ایتا دینار فیگیتید. ^{۱۱} ہطو کی خوشان مُزد فیگیتید، غرغر مرا صاحب باغ بگفتید: ^{۱۲} “اشان کی آخربسر باموبید فقط یک ساعت کار بُکودید و تو اوشان آمی مرا کی تمان روج آفتاو جیر بسوختیم و زحمت بکشہ ئیم، برابر دستمزد فَدَن دری!“ ^{۱۳} صاب باغ ایتا جہ اوشان وگردست و بگفت: “آی رفق، من ترہ بدی نُکودم. مگہ آمی قرار ایتا دینار نُبو؟“ ^{۱۴} تی حق فیگیر و بوشو! من خوائم آ آخری تی مانستن دست مُزد فَدَم. ^{۱۵} مگہ حق نارم می مالِ مرا اونچی کی خوائم بُکونم؟ چوم ناری می دَس و دیل بازی بیدینی؟“ ^{۱۶} پس، اوشانی کی خرید، اول بید و اوشانی کی اولید، آخر!“

عیسی سیومی پیشگوی خو مردن و زندہ بوستن بارہ

^{۱۷} وقتی کی عیسی اورشلیم سو شئون دوبو، راہ میان، خو دوازدہ شاگرد ایتا گوشہ ببرد و اشان بگفت: ^{۱۸} «ہسا اورشلیم شیم. اویا انسان پسر کاهنان سران و تورات آموجگران دَس تسلیم خوائید کودن. اوشان اون مردن رہ محکوم خوائید کودن ^{۱۹} و غیر یہودیان دَس خوائید واسپاردن تا رُخشن گیرید و شلاق بُخورہ و مصلوب بہہ. اما سیومی روج درون زندہ خوائہ بوستن.»

ایتا مار خواستہ

^{۲۰} زیدی پسرانِ مار، خو دوتا پسر امرا عیسی ورجا بامو و اون جُلو زانو بزہ و عیسی جا بخواستہ کی اون ناجی برآورده بُکونہ. ^{۲۱} عیسی واورسہ: «تی ناجی چیسہ؟» اوشان مار بگفت: «اجازہ بدن می ا دوتا پسر □ تی پادشائی درون، ایتا تی راست و ر و اویتا تی چپ و ر بینشینید.» ^{۲۲} عیسی جواب بدہ: «شمان نانید چی خوائید! تانیدی اُجام جا کی من بایسی بُنوشم، بُنوشید؟» ا دوتا برار جواب

بدہ ئید: «بلہ، تانیم.»^{۲۳} عیسیٰ بگفت: «اُ جامِ جا کی من نوشم، نوشیدی، اما بدانید کی می راست و چپ ورنِ نیشن می ایختیار نیہ تا اونِ اینفر قَدم. اُ جایگا اوشانی شینہ کی می پئر اوشان رہِ حاضر بکودہ.»

^{۲۴}وقتی اُ دہ تا دہ شاگرد آنِ بیشتاوستید، اُ دوتا برار سر غیظ بکودید۔^{۲۵} اما عیسیٰ اشانِ دوخواد و بگفت: «شُمان دانیدی کی دیگر مردومانِ حاکمانِ اشانِ سر آقایی کونید و اوشانِ پیلہ ترانِ اشانِ دستور دئیدی۔^{۲۶} اما شیمہ میانِ اَطو نہہ۔ ہر کی خوائہ شیمہ میانِ پیلہ بہہ، بایسی شیمہ خیدمتکار بہہ۔^{۲۷} و ہر کی خوائہ شیمہ میانِ اولِ بہہ، بایسی شیمہ نوکر بہہ۔^{۲۸} حتی انسانِ پسرِ نامو تا اونِ خیدمت بکونید، بلکی بامو تا خیدمت بکونہ و خو جانِ مرا خیلیانِ رھائی بہایِ فدہ.»

عیسیٰ دو تا کورِ شفا دئہ

^{۲۹}اُ زما ت کی عیسیٰ و اونِ شاگردانِ اریحا شارِ ترکا کون دیبید، خیلیانِ اونِ دُمبالسر رادکفتید۔^{۳۰} راہِ سر، دو تا کورِ مردایِ نیشہ بید۔ وقتی بیشتاوستید عیسیٰ جہ او یا ردّا بوستنِ درہ، فریادِ بزئید: «آقا، آی داوودِ پسر، امرہ رحم بکون!»^{۳۱} خلقِ اوشانِ تشرِ بزئید و بخواستید کی تامِ بزئید، اما اشانِ ویشتر دادِ بزئید کی: «آقا، آی داوودِ پسر، امرہ رحم بکون!»^{۳۲} عیسیٰ باسا و اُ دوتائیِ دوخواد و واورسہ: «چی خوائیدی شمرّا بکونم؟»^{۳۳} اوشانِ جوابِ بدہ ئید: «آق»

^{۳۴}عیسیٰ دیلسوجیِ مرا اوشانِ چومانِ سر دسِ فاکشہ و ہو دمِ اوشانِ چومانِ بیدہ و اونِ دُمبال رادکفتید۔

۲۱

عیسیٰ شئون اورشلیمِ درون

^۱وقتی عیسیٰ و اونِ شاگردانِ اورشلیمِ نزدیکِ بوستید بیتہ فاجی آبادی کی زیتون کو درونِ نئہ بو فارسہ ئید، عیسیٰ دوتا جہ خو شاگردانِ اوسہ کود و اوشانِ بگفت: «آبادی ئی کی شیمہ راہِ سر نئہ، بیشید۔ ہطو کی بدرونِ بشوئید ایتا خر، خو گزہ مرا، دوسٹہ خوائید یافتن۔ اوشانِ وازا کونید و می ورجا باورید۔^۳ آگہ ایگسِ گبی شمرّا بزہ، بیگید: ”خُداوندِ اوشانِ احتیاجِ درہ،“ و اونِ درجا اوشانِ روانہ خوائہ کون۔»^۴ اُ ایتفاقِ دکفت تا اونچی کی پیغمبرِ بگفتہ بو

انجام بہ کی:

« اورشلیم، صہیون گر بیگید،

”تی پادشا تی ورجا آیہ،

فروتنی مرا و خر سر سوار،

خرگرہ سر سوارہ و آیہ.»

۱۰ دو تا شاگرد بُشوئید و اونچی کی عیسیٰ بگفته بوی انجام بدئید. ۷ اوشان خر و اون گرہ ی باوردید و خوشان قبای اون سر بنہ ئید و عیسیٰ، قبائان سر بینیشت. ۸ پیلہ جمعیتیم خوشان قبائان اون راه سر واشادید و دستہ ئیم داران خالائان واوہ ئید، راه درون نئید. ۹ جمعیتی کی جُلوتر جہ اون شئون دیبید و اوشانی کی اون پوشت سر آمون دیبید، داد زئید و گفتید:

«نیجات فدہ داوود پسر!»

«مُوارکہ اون کی خُداوند نام مرا آیہ!»

«جہ آسمان میان نیجات فدہ!»

۱۰ عیسیٰ اورشلیم بدرون بُشو و تمان شار شوق و ذوق اوساد. مردوم واورسہ ئید: «آن کیسہ؟» ۱۱ و اُ جماعت جواب بدئید: «عیسیٰ پیغمبرہ کی جلیل ناصرہ شینہ!»

عیسیٰ معبد تمیز کونہ

۱۲ بازون عیسیٰ خُدا معبد بدرون بُشو و اوشانی کی اویا خرید و فروش کودن دیبید، بیرون تودہ و صرافان تختان و کوترفروشان بساط فگوردانہ ۱۳ عیسیٰ اوشان بگفت: «بینیویستہ بُبوستہ کی، ” می خانہ، عبادت خانہ خوائہ بوستن،“ اما شُمان اون دوزدان لانه بساختہ ئید.»

۱۴ معبد درون، کوران و شلان اون ورجا باموئید و عیسیٰ اشان شفا بدہ. ۱۵ اما وقتی کاهنان سران و تورات آموزگارن اون عجایب غرایب کاران تماشا بُکودید و بازم بیدہ ئید کی کوچ زاکان معبد درون فریاد زیندی: «نیجات فدہ داوود پسر،» بررُخا بوستید. ۱۶ پس عیسیٰ بگفتید: «ایشتاوی اشان چی گیدی؟» عیسیٰ جواب بدہ: «بلہ! مگہ زبور درون نخواندید کی،

”کوچ زاکان و فُنداقہ ئان ئم خوشان زوان مرا

پرستش کونیدی؟“»

۱۷ هو موقع عیسیٰ اشان ترکا کود و اُ شار جا بیت عُنیا آبادی بُشو و شب اویا

باسا.

آنجيل دار خُشکا به

۱۸ فردايي صوب وقتي عیسی شارَ وِگَرَدَسْتَن دُوبو ویشتا بُبوست. ۱۹ راه سر، آنجیل داری بیده و اون سمت بُشو، اما بیده کی جغیر وِلگ هیچی آن وَاُنجه. پس عیسی دارَ بگفت: «نبه کی ده هَرگس باری تی جا به عمل بایه!» هو دَم دار، خُشک بو. ۲۰ شاگردان بعد آنکی آجریان بیده ئید خیران بوستید، اون جا واورسه ئید: «چُطو آنجیل دار، درجا خُشکا بو؟» ۲۱ عیسی اوشان جواب درون بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، آگه ایمان بَدَردید و شک نُکونید، نه فقط تانید اونچی آنجیل دارِ سر بامو انجام بَدید، بلکی هر وقت ا کوی بیگید ”جه تی جا بکنده بُبو و دریا درون دَکف،“ هَطو خواهه بوستن. ۲۲ آگه ایمان بَدَردید، هر اونچی کی دُعا درون بخوائید، فیگیریدی.»

به چه اجازه ئی آکاران کونی

۲۳ عیسی معبد بدرون بُشو و بنا به مردوم آموختن بُکود. هَه موقع، کاهنان سران و مردوم ریش سیفیدان اون ورجا باموئید و بگفتید: «به چی اجازه ئی آ کاران کونی؟ کی تره آ قدرت و ایختیار فَده؟» ۲۴ عیسی اوشان جواب درون بگفت: «منم شیمه جا ایچی واورسم. آگه جواب بَدَه ئید، منم شمرأ گم چی قدرت و ایختیاری مرا آ کاران کونم. ۲۵ یحیی تعمید جه کویا بو؟ خُدا جا یا آدمی جا؟» اوشان همدیگر مرا صلامشورت بُکودید و بگفتید: «آگه بیگیم خُدا جا بو، امره گه، ”پس چره اون ایمان ناوردید؟“ ۲۶ و آگه بیگیم آدمی جا بو، مردوم جا ترس دَریم چونکی همه یحیی پیغمبر دانید.» ۲۷ پس عیسی جواب بَدَه ئید: «نانیم.» عیسی بگفت: «منم شمرأ نگم چی قدرت و ایختیاری مرا آ کاران کونم.»

دوتا پسر نقل

۲۸ «شیمه نظر چیه؟ ایتا مردای دو تا پسر دَشتی. اون خو پیله پسر ورجا بُشو و بگفت: ”پسر، ایمرج بوشو انگورباغ سر و کار بُکون.“ ۲۹ ا پسر جواب بَدَه: ”نشم.“ اما بعد خو رای وگردانه و بُشو. ۳۰ پتر اویتا پسر ورجانم بُشو و هو گبم اون بگفت. پسر جواب بَدَه: ”شم، آقا،“ اما نُشو. ۳۱ کویتا جه ا دوتا پسر خو پتر خواسته ی انجام بَدَه؟» اوشان جواب بَدَه ئید: «اولی.» عیسی اشان

بگفت: «حئیقتن، شمراً گم، خراجگیران و ہرزہ ٹان، پیش جہ سُمان خُدا پادشائی درون شیدی. ۳۲ چونکی یحیی صالحی راہ آمارا شیمہ ورجا بامو اما سُمان اون ایمان ناوردید، ولی خراجگیران و ہرزہ ٹان ایمان باوردید. و سُمان با آنکی آن بیدہ ٹید شیمہ رآی وانگردانہ ٹید و اون ایمان ناوردید.»

شرور باغبانانِ نقل

« ۳۳ ایتا یدہ نقل، گوش فدید. صاحب باغی، انگورباغی آمادہ کود و اون دورا کود و چاچہ ئی اون میان بگند و ایتا بُرج دیدبانیم اویا بساخت. بازین انگورباغِ چن تا باغبانِ مناسبہ فدہ و خودش ایتا دیگہ مملکت سفر بُکود. ۳۴ وقتی انگور چن زماٹ فارسہ، خو نوکرانِ باغبانانِ ورجا اوسہ کود تا اون سَمَ فیگیرید. ۳۵ اما باغبانانِ اون نوکرانِ بیگفتید، ایتای بزئید و اویتای بُکوشتید و سیومی سنگسار بُکودید. ۳۶ ایوار دہ، نوکرانِ ویشتری اوشانِ ورجا اوسہ کود، اما باغبانانِ اوشانِ مرا ٹم ہطو بُکودید. ۳۷ آخربسر خو پسرِ باغبانانِ ورجا روانہ کود و خودش مرا بگفت: ”دہ می پسر احترامِ خوائید دشتن.“ ۳۸ اما وقتی کی باغبانانِ پسر بیدہ ٹید، ہمدیگر بگفتید: ”آن وارثہ. بائید اون بُکوشیم تا اون ارثِ آمی شین بہہ.“ ۳۹ پس اون بیگفتید و انگورباغِ جا بیرون بگادید و بُکوشتید. ۴۰ حالا، وقتی صاحب باغِ باہ ا باغبانانِ مرا چی خوائہ کودن؟» ۴۱ اوشانِ جواب بدہ ٹید: «اون بیرحم آدمانِ بیرحمی مرا سر بہ نیست خوائہ کودن و انگورباغِ دیگر باغبانانِ مناسبہ خوائہ فدن تا اون بار بہ موقع اون فدید.»

۴۲ بازون عیسی اوشانِ بگفت: «مگہ تا بہ الان زبور کتاب درون نخواندہ ٹید کی،

”سنگی کی بتیان ردّا کودید،

مہمترین سنگ بُبوست.

آن خُداوند کارہ

و آمی نظرِ درون عجایب غرابہ؟»

۴۳ پس شمراً گم کی خُدا پادشائی شیمہ جا فیگفتہ و مردومی فدہ خوائہ بوستن کی اون بار فدید. ۴۴ ہر کی اُ سنگ سر بگفہ، پلک بہ، و ہر وقت اُ سنگ ای کس سر بگفہ، اون لہ کونہ.»

۴۵ وقتی کاهنانِ سران و فریسی فرقہ عالمانِ عیسی نقلانِ بیشتاوستید،

بفہمستید کی اوشانِ بارہ گب زَنہ۔^۶ و با آنکی خواستید اون گرفتار کونید، مردوم جا ترس دشتید چونکی اوشان عیسی پیغمبر دانستید۔

۲۲

عروسی جشن نقل

۱ عیسی ایوارده نقل مرا، آشان امرا گب بزہ و بگفت: ۲ «آسمان پادشائی تانیم، بہ اُ شائی شباهت بدیم کی خو پسرِ عروسی رہ جشن بیگفت۔ ۳ اون خو خیدمتکارانِ اوسہ کود تا دعوت بُبوستہ ثان جشن رہ دوخوانید، اما اوشان نحواستید بائید۔ ۴ پس خیدمتکارانِ دیگہ ئی اوسہ کود و بگفت: ”دعوت بُبوستہ ثان بیگید جشنِ سفرہ ی الان آمادہ کودم۔ گامیشان و چاق ماندہ ثان سراوئم و ہمہ چی حاضرہ۔ پس عروسی جشن رہ بائید۔“ ۵ اما اوشان محل ننائید و ہرتا خورائی بُشوئید، ایتا زمین سر و ایتا خو کسب و کار رہ۔ ۶ دیگرانم اون خیدمتکارانِ بیگفتید و بی حرمتی بُکودید و بُکوشتید۔ ۷ شاہ وقتی آن بیشتاوست، بَرخا بوست، خو سریازانِ اوسہ کود و قاتیلانِ بُکوشت و اوشان شار بہ آتش فاکشہ۔ ۸ بازین خو خیدمتکارانِ بگفت: ”عروسی جشن خو جا سر نئہ، اما دعوت بُبوستہ ثان اون لیاقت ناشتید۔ ۹ پس میدان شارِ بیشید و ہر کی پیدا بُکودید، عروسی جشن رہ دعوت بُکونید۔“ ۱۰ اون نوکران کوچہ بازار درون بُشوئید و ہر کی پیدا بُکودید، چی حُب و چی بد، خوشان مرا باوردید و عروسی تالار، میمانانِ جا پُر بوست۔»

۱۱ « اما وقتی کی شا میمانانِ دئن رہ، مجلسِ بدرون بُشو، ایتا مرداک بیدہ کی عروسی رخت دوکودہ ناشتی۔ ۱۲ اُ مرداک جا واورسہ: ”رفق، چُطوبی عروسی رخت آیا باموئی؟“ اُ مردای جوابی ناشتی۔ ۱۳ بازون پادشا خو خیدمتکارانِ بگفت: ”اون دس و لنگ دودید و اون بیرون، تارکی میان بگانید، اویا کی گریہ نئہ و گاز گاز سر خوائید سابان۔“ ۱۴ چونکی دعوت بُبوستہ ثان زیادید، اما سیاو بُبوستہ ثان کم۔»

امپراطورِ مالیاتِ فدن

۱۵ بازون فریسی فرقہ عالمان بیرون بُشوئید و صلامشورت بُکودید تا بیدینید چُطو تانید خوشان گبان مرا عیسی گرفتار کونید۔ ۱۶ اوشان خوشان شاگردانِ ہیروڈیس ہوادارانِ مرا اونِ ورجا اوسہ کودید و بگفتید: «اوستاد، دانیم کی تو

اینا صاب و صادق مردابی و خُدا رایی به درستی آموجانی و هیگسِ جا ترس ناری، چونکی گولِ ظاهیرِ نُخوری. ^{۱۷} پس تی رایی آمره بگو؛ امپراطورِ رومِ خراج قَدَن دُرسته یا نه؟» ^{۱۸} عیسی کی اوشان پلید نقشه ی دانستی جواب بدہ: «آی ریاکاران، چره مره امتحان کودن درید؟ ^{۱۹} اُسکه ی کی اونِ مرا خراج قَدیدی، مره نیشان بدید.» اوشان ایٹا یہ دیناری سکه ی اون قَدہ ئید. ^{۲۰} عیسی آشانِ جا واورسہ: «نام و نیشان اونِ رو، کی شینہ؟» ^{۲۱} اوشان جواب بدہ ئید: «امپراطورِ شین.» اوشانِ بگفت: «پس امپراطورِ مالِ امپراطورِ قَدید و خُدا مالِ خُدا ی.» ^{۲۲} اوشان هَطو کی اَن بيشتاوستید، ماتا بوسْتید و عیسی بَنائید و بُشوئید.

سؤالِ مردہ ئان زنده بوسْتن بارہ

^{۲۳} هو روج درون، صَدوقی فرقه عالمان کی مردہ ئان زنده بوسْتن قُبیل ناشتید، عیسی ورجا باموئید و اون جا ایٹا سُوال بکودید، ^{۲۴} بگفتید: «اوستاد، موسی پیغمبرِ آمرہ بگفته کی آگہ ایٹا مردای بی زای بیمیرہ، اونِ برار بایسی اونِ زَن بہ زنی بیگیرہ تا اونِ جا خو برارِہ نَسلی باقی بنہ. ^{۲۵} هَسا، آمی میان هفت تا برار بید. اول تا براز زنی بیگفت و بمرَد و چونکی زای ناشتی، خو ویوہ زناکِ خو برارِہ بنہ. ^{۲۶} بازین دومی و سیومی، تا هفتمی. ^{۲۷} آخربسر، اُ زناکم بمرَد. ^{۲۸} پس وقتی کی مردہ ئان زنده بیدی، اُ زن کویتا جه اُ هفت تا برارِ زن خوانہ بوسْتن، چونکی همه اونِ بہ زنی بیگفته بید؟»

^{۲۹} عیسی جواب بدہ: «شمان گمرائید، چونکی نہ خُدا کلام جا واخُبید و نہ خُدا قوتِ جا! وقتی کی مردہ ئان زنده بیدی نہ کسی زن برہ و نہ مردا بہ، بلکی همه آسمانِ فیریشته ئانِ مانستن خوائید بوسْتن. ^{۳۱} مگہ تورات درون نخواندید کی خُدا مُردہ ئانِ زنده بوسْتن بارہ، شمرأ چی بگفته؟ ^{۳۲} اون بفرماسته کی، ”مَنم ابراهیم خُدا و اسحاق خُدا و یعقوب خُدا.“ اون مُردہ ئان خُدا نیہ، بلکی زنده ئان خُدا یہ.» ^{۳۳} مردوم ا گبانِ ایشتاوستنِ مرا و اونِ آموختنِ جا ماتا بوسْتید.

پیلہ ترین حکم

^{۳۴} اَمّا قَریسیان وقتی بيشتاوستید کی عیسی خو جوابِ مرا چَطو صَدوقیان دَهَن دَوستہ، جَم بوسْتید. ^{۳۵} ایٹا جه اوشان کی قاضی بو، اُ قصدِ مرا کی خواستی عیسی امتحان بکونہ، اونِ جا واورسہ: ^{۳۶} «آی اوستاد، شریعت درون

پیلہ ترین حُکم کویتا یہ؟»^{۳۷} عیسیٰ جواب بدہ: «تِی خُداوندُ خُداىَ تمان دیلِ مرا و تمان جانِ مرا و تمان تِی فیکرِ مرا دوستِ بَدَر.»^{۳۸} آن اولین و پیلہ ترین حُکم ایسہ۔^{۳۹} دَوَمینِ حُکمِ اوّلی حُکمِ مانستنہ: ” تِی هَمساده یِ خودتِ مانستنِ دوستِ بَدَر.“^{۴۰} تمانِ موسیٰ شریعت و پیغمبرانِ بینویشتہ ٹان آ دوتا حُکمِ درونِ برقرارہ۔»

مسیح موعود کی پسرہ؟

۴۱ وقتی کی فریسیانِ جَم بوستید، عیسیٰ اوشانِ جا واورسہ: ۴۲ «شیمہ نظرِ مسیحِ موعود بارہ چیسہ؟ اون کی پسرہ؟» اوشانِ جواب بدہ ٹید: «داوودِ پادشا پسر۔»^{۴۳} عیسیٰ بگفت: «پس چُطو داوودِ روحِ میان، اونِ خُداوندِ خوانہ؟ چونکی گہ:

”^{۴۴} خُداوندُ، می خُداوندِ بگفت:

می راست دَسِ وَرِ بینیش

تا هو موقعِ کی تِی دُشمندانِ تِی لنگِ جیرِ تَوَدَم.“

۴۵ اگہ داوودِ اونِ خُداوندِ دوخوانہ، چُطو اون تانہ داوودِ پسرِ بہہ؟»^{۴۶} جہ آرو، ہیگسِ نتانستیِ جوایِ اونِ فِدہ و بعد اونِ دہ ہیگسِ نیازستِ اونِ جا ایچی واورسہ۔

۲۳

وای بر سُمانِ آیِ عالمان

۱ عیسیٰ بازونِ مردوم و خو شاگردانِ آطو بگفت: ۲ «توراتِ آموجگاران و فریسی فرقه عالمانِ موسیٰ تختِ سرِ نیشته ٹید۔ ۳ پس اونچی کی شمرا گید، بَدَرید و انجامِ بَدید؛ اما اوشانِ مانستنِ عملِ نُکونید! چون اونچی کی موعظہ کونید، خودشانِ انجامِ ندید۔ ۴ اوشانِ سنگینِ بارانِ دودید و مردوم کولِ سرِ نئید، اما خودشانِ حاضرِ نئید حتی ایتا آنگوشتِ اونِ تکانِ دَننِ رہِ اونِ زیرِ بنید۔ ۵ ہر چی کونید آن واسیہ کی مردوم اوشانِ بیدینید: آسمانی کتابِ آیہ ٹان نیویسید و خوشانِ بازو و پیشانیِ سرِ دودید، و خوشانِ قبا پَرہ یِ پهن تر چاکونید۔ ۶ دوستِ دَریدیِ مجالسِ میانِ بُجورِ جیگا بینیشینید و عبادتنگانانِ درونِ بخترینِ جائِ بَدَرید، ۷ و کوچہ بازارِ مردوم اوشانِ سلامِ بیگید و 'اوستاد' دوخوانید۔ ۸ اما سُمانِ وائانلنید شمرا اوستادِ دوخوانید، چونکی فقط ایتا

اوستاد دَرید و شُمان ہمتان ہرارید۔^۹ زمین سر ہیگس پتر دونخوانید، چونکی فقط ایٹا پتر دَریدی کی آسمان درونہ۔^{۱۰} و بازم وائانلانید شمراً آموجگار دوخوانید، چونکی فقط ایٹا آموجگار دَرید کی مسیح ایسہ۔^{۱۱} اون کی شمراً خیدمت کونہ، شیمہ میان ہمتان جا پیلہ ترہ۔^{۱۲} چون ہر کی خودش پیلہ بکونہ، کوچیک بہ و ہر کی خودش کوچیک بکونہ، پیلہ خوائہ بوستن۔
 «^{۱۳} وای بر شُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! شُمان آسمان پادشائی دَر مردوم رو دودید، نہ خودتان بدرون شید و نہ وائالید اوشانی کی رادرونیڈ، بدرون بیشید۔»

«^{۱۴} وای بر شُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! شُمان جہ ای طرف ویوہ زناکان خانہ ی چاپیدی و جہ ا طرف شیمہ دُعای ظاہیرنمائی واسی، درازہ دئیدی۔ جہ آرو، شیمہ مکافات سخت تر خوائہ بوستن۔»
 «^{۱۵} وای بر شُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! شُمان دریا و خشکی واموجید تا اینفر شیمہ دُمبالہ رو چاکونید و وقتی آطو بکودید، اون دوبرابر بدتر جہ خودتان جہندم زای چاکونید۔»

«^{۱۶} وای بر شُمان کی کور رانمائید، کی گیدی: ”مہم نیہ کی آگہ اینفر معبد سر قسم بخرورہ، اما آگہ معبدِ طلایِ قسم بخرورہ، بایسی خو قسم عمل بکونہ۔“
^{۱۷} آی کور نادانان! کویتا سر ترہ؟ طلا یا معبدی کی طلایِ مقدس کونہ؟^{۱۸} و بازم گیدی: ”مہم نیہ کی آگہ اینفر قربانگا سر قسم بخرورہ، اما آگہ قربانی قسم بخرورہ کی اویا نئہ بایسی خو قسم عمل بکونہ۔“^{۱۹} آی کوران! کویتا سر ترہ؟ قربانی یا قربانگائی کی قربانی مقدس کونہ؟^{۲۰} پس، ا گس کی قربانگا سر قسم بخرورہ، قربانگا و ہر اونچی کی اون رو نئہ سر قسم خورہ۔^{۲۱} و ہر کی معبد سر قسم بخرورہ، معبد و اون کی اون درون ایسای قسم خورہ۔^{۲۲} و ہر کی آسمان سر قسم بخرورہ، خدا تخت و اون کی اون رو نیشٹہ سر قسم خورہ۔»

«^{۲۳} وای بر شُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! چونکی شُمان بینہ و خلواش و زیرہ جا دہ یک قَدَن حُکم بجا اورید، ولی ا شریعتِ حُکمان کی مہمترہ یعنی عدالت و رحمت و امانت، نیدہ بو گیریدی۔ اشان بایسی عمل بکودہ بید، بدون آنکی اوشان جہ یاد بپردہ بید۔^{۲۴} آی کور رانمائان! شُمان پشہ ی آلکِ سولاغ جا ردآ کونید، اما شتر قورید۔»

«^{۲۵} وای بر شُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! چونکی شُمان کاسہ بشقابِ بیرون پاکا کونید، اما اون درون طمع و عیاشی جا پُرہ۔»

۲۶ آی کورِ فریسی، اول کاسه بشقابِ درونِ پاک کون کی اون بیرونم پاک بہ۔»
 «۲۷ وای بر سُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! چونکی
 سُمان سیفید بوسه قبرانی مانید کی جہ بیرون قشنگ نما دَرید اما اوشانِ درون
 مُردہ ئانِ خاش و ہمہ جور نجیستی جا پُرہ! ۲۸ هِن واسی، سُمانم خودتان
 مردوم رہ صالح نیشان دئید، اما شیمہ باطن ریاکاری و شروری جا پُرہ.»

«۲۹ وای بر سُمان آی تورات آموجگارن و فریسیان! آی ریاکاران! چونکی
 سُمان پیغمبرانِ رہ مقبرہ چاکونید و صالحان بوقعايِ تزئین کونید ۳۰ و گیدی:
 ”اگہ امی پُرانِ دورانِ میان ایسابیم، ہرگس پیغمبرانِ خون فکودن واسی، اشانِ
 مرا ہمدست نُبوستیم۔“ ۳۱ آن واسی، ضد خودتان گوائی دینیدی کی پیغمبرانِ
 قاتلانِ زاکانید۔ ۳۲ حلا کی اٹویہ، پس اونچی کی شیمہ پُران بنا بُکودید، سُمان بہ
 آخر فارسانید! ۳۳ آی لانتی ئان! آی آفی بزاستہ ئان! چُطو جہندمِ مجازاتِ جا
 خوائید جیویشتن؟ ۳۴ چرہ کی من پیغمبران و حکیمان و آموجگارن شیمہ ورجا
 اوسہ کونم و سُمان بعضیان کوشید و مصلوب خوائید کودن، و بعضیانم
 شیمہ عبادتگائانِ درون شلاقِ زنید و شار بہ شار عذاب دئید۔ ۳۵ پس، ہمہ ی
 صالحان خون کی زمین سر فووستہ، صالح ہابیل خون جا بیگیفہ تا زکریا،
 بَرخیا پسر خون کی اونِ محرابگا و قربانگا میان بُکوشتید، شیمہ گردنہ۔
 ۳۶ حئیقتن، شمرأ گم، اشان ہمہ اَنسلِ سر آیہ۔»

«۳۷ آی اورشلیم، آی اورشلیم، آی شاری کی پیغمبرانِ کوشی، و رسولانی کی تی
 ورجا اوسہ بید سنگسار کونی! چن بار بخواستم ایتا کلوشکن مانستن کی خو
 کیشکائانِ خو پَر جیر جَم کونہ، تی زاکانِ جَم کونم، اما نخواستی! ۳۸ بیدین،
 شیمہ خانہ ہطو ولاکودہ بمانستہ مانہ۔ ۳۹ چونکی شمرأ گم بازین پس مرا
 نخواستید دئن تا اُروج کی بیگید: ”مُوراکہ اون کی خُداوندِ نام مرا آیہ۔“»

۲۴

آخر زمات نیشانہ ئان

۱ وقتی کی عیسی معبدِ تَرکا کود و خو رائی شئون دوبو، اون شاگردان عیسی
 ورجا باموئید تا معبدِ ساختمانانِ اون نیشان بدید۔ ۲ عیسی اوشان بگفت:
 «اشان ہمہ ی دینیدی؟ حئیقتن، شمرأ گم، دہ سنگ سنگ سر نماہ، بلکی
 ہمہ فوگوردہ۔»

۳ وقتی عیسی زیتون کو سر نیشتہ بو، اون شاگردانِ خلوقی اونِ ورجا باموئید،

بگفتید: «آمره بگو آیتفاقات کی دکفہ و تی آمون و آخر اَ زمات نیشانہ چیسہ؟»^۴ عیسی جواب بدہ: «واخُب بیبیدا تا کسی شمرا گمرا نُکونہ. ° چونکی خیلان می نام مرا خوائید آمون و خوائید گفتن کی، ”من مسیح موعود ایسم،“ و خیلان گمرا کونید. ۶ هَطویم جنگ بارہ خوائید ایشتاوستن و جنگ خبران شیمہ گوش خوائہ فارسن. اما هراس ندرید، چونکی بایسی آجور ایتفاتی دکفہ، ولی ہنو آخر زمات فأنرسہ. ۷ ملتی ضد ایتا دیگر ملت و مملکتی ضد ایتا دیگر مملکت خوائید ویریشتن. و قحطی و زمین لرزہ خیلی جائان خوائہ آمون. ۸ اما آشان ہمہ شروع زایمان درد مانہ کی زمات، جہ آ درد تا آ درد، کمتر و کمتر بہ.»

۹ اَ زمات درون شمرا تسلیم خوائید کودن تا خیلی مصیبت بیدینید، و شمرا خوائید کوشتن. تمان مردوم شیمہ جا می نام واسی خفت خوائید دشتن. ۱۰ اَ روجان درون خیلان خوشان ایمان جا واگردستہ و ہمدیگر خیانت کونید و ہمدیگر جا خفت خوائید دشتن. ۱۱ دوروغ پیغمبران زیادی ویریزید و خیلان گمرا خوائید کودن. ۱۲ شرارت انقد زیاد بہ کی خیلان محبت سرد خوائہ بوستن. ۱۳ ولی ہر کی تا بہ آخر بئسہ، نیجات یابہ. ۱۴ و آ پادشائی حُب خبر، سراسر دنیا فدہ بہ، تا تمان مردومان رہ گوائی بہہ. ہو موقع دُنیا بہ آخر فارسہ.»

۱۵ اَ پس اَ ویرانگر چندش آور کی دانیاں پیغمبر اون بارہ بینویشتہ بیدینید کی قدس معبد درون برپا بُوستہ، - اونکی خوانہ مُلتفت بہہ- ۱۶ بازون ہر کی یہودیہ درون بئسہ، کوٹان سمت جیویزہ؛ ۱۷ و ہر کی خانہ بام سر بئسہ، بجبر نایہ تا ایچی اوسانہ؛ ۱۸ و ہر کی زمین سر بئسہ، خو قبا اوسادن رہ بخانہ وانگردہ. ۱۹ وای ہر شکمدار زناکان و مارانی کی خوشان زاکان اَ روجان درون شیر دئیدی! ۲۰ دُعا بکونید کی شیمہ فرار کودن زمستان یا مُقدس شنبہ درون نہہ. ۲۱ چونکی اَ زمات درون پیلہ مصیبتی ایتفاق دکفہ کی جہ دُنیا بنا تا ہسا اون مانستن ایتفاق دنکفتہ و ہرگسم ایتفاق دنکفہ. ۲۲ آگہ اَ روجان کوتاہ نُبوستی، ہی آدمی، جان سالم بدر نبردی. اما سیوا بُوستہ ٹان واسی کوتاہ خوائہ بوستن.»

۲۳ اَ زمات درون، اگر اینفر شمرا بگہ ”بیدینید، مسیح موعود آیا ایسا!“ یا ”مسیح موعود اویا ایسا!“ واور نُکونید. ۲۴ چونکی دوروغ مسیح ٹان و دوروغ پیغمبران ویریزید، پیلہ مُعجزہ ٹان و نیشانہ ٹان آشکار کونید تا آگہ بہہ، حتی سیوا بُوستہ ٹانم گمرا بکونید. ۲۵ بیدینید، بیشتر شمرا بگفتم. ۲۶ جہ آ رو اگر شمرا بیگید، ”اون ویاوان درون ایسا،“ اویا نیشید؛ و آگہ بیگید، ”خانہ درون

ایسا،“ واؤر نُکونید۔^{۲۷} چون هوطو کی برخ آسمانِ شرقِ جا بیرون آیه و اونِ نور تا غربِ فارسه، انسان پسرِ آمونم هَطو خوائه بوستن۔^{۲۸} هر جا کی لاشه ئی ببه، لاشخورانم اويا جمِ بیدی!

”«^{۲۹} بلافاصله، بعد اُروجانِ مصیبت

آفتاو تارِکِ به

و ماهِ روشنائیِ دهِ نخوائه فتاوستن؛

ستاره ئانِ آسمانِ جا بجیرِ خوائیدِ کفتن،

و آسمانانِ قُوتانِ به لرزه دگفه۔“

^{۳۰} هو موقعِ انسانِ پسرِ نیشانه آسمانِ درونِ ظاهیرِ خوائه بوستن و تمانِ دُنیا قبیلہ ئان، خوشانِ سینہ سرِ خوائیدِ زئن، و انسانِ پسرِ دینیدی کی قوت و پیلہ جلالِ مرا آسمانِ ابرانِ سرِ آیه۔^{۳۱} اونِ خو فیریشته ئانِ شیپورِ بلندِ صداِ مرا روانه کونه و اوشانِ اونِ سیوا بُوسته ئانِ دُنیا چارگوشِ جا، جه اُطرفِ آسمانِ تا اویتا طرفِ جمِ کونید۔“

«^{۳۲} حلا، اُدرسِ انجیلِ دارِ جا، یادِ بیگیرید: وقتی کی اونِ خالئانِ زیه بزه و ولگِ باورد، فهمیدی کی تابستانِ نزدیکه۔^{۳۳} جه اُرو هر موقعِ بیدینید کی اُیتفاقانِ دکفه، فهمیدی کی انسانِ پسرِ آمونِ نزدیکه، بلکی درِ سرِ ایسا۔^{۳۴} حئیقتن، شمراً گم، تا همه اُیتفاقانِ دنکفه، اُئسلِ از بینِ نیشه۔^{۳۵} آسمانِ و زمینِ از بینِ خوائه شئون، اما می گبانِ هرگس از بینِ نیشه۔“

هیگسِ اونِ روج و ساعتِ نانه

«^{۳۶} اما هیگسِ اُروج و اُوقتِ نانه جغیرِ پُر؛ حتی آسمانِ فیریشته ئانِ نانید و پسرِ اونِ جا واُحِبِ نیه۔^{۳۷} انسانِ پسرِ آشکارِ بوستنِ زمات، نوحِ اُروجانِ مانستنہ۔^{۳۸} پیشِ جه روجانی کی سیلِ بایه، قبلِ اُنکی نوحِ کشتیِ درونِ بشه، مردومِ خوردید و نوشِ کودید و زنِ بردید و مردا بوستید^{۳۹} و ناستید چی درِ پیشِ درید۔ تا اُنکی سیلِ بامو و همه یِ خو مرا بَترد۔ انسانِ پسرِ آمونم هَطو خوائه بوستن۔^{۴۰} هو موقعِ جه دوتا مردای کی زمینِ سرِ ایسائید، ایتا اوساده به و اویتا واهشته به۔^{۴۱} و دوتا زناى کی ایتا جا گندمِ آسیابِ کونیدی، ایتا اوساده به و اویتا واهشته به۔^{۴۲} پسِ واُحِبِ ببید، چونکی نانید شیمه آقا چه روجی آیه۔^{۴۳} بدانید کی آگه صابخانه دانستی کی دوزدِ چی ساعتیِ خوائه آمون، بیدارِ مانستی و وائلاشتیِ اونِ خانه جا دوزدی ببه۔^{۴۴} پسِ شُمانمِ حاضرِ بئسید،

چونکی انسان پسر هو موقع خوائه آمون کی اون رافا نیئید.»
 «^{۴۵} پس اُ غلامِ امین و دانا کیسه، کی اون ارباب اونِ خو خانه پیله تر چاکونه
 تا اوشانِ خوراکِ به موقع قِده؟^{۴۶} خوشا به حال اُ غلامی کی وقتی اونِ ارباب
 وگرده، اون اُ کارِ سر بیدینه.^{۴۷} حئیقتن، شمر اُ گم، کی اونِ خو تمان دارائی سِر
 جور خوائه نَنن.^{۴۸} اما اُگه اُ غلام، شریر ببه و خو مرا بگه کی ”می ارباب دیرا
 کوده،“^{۴۹} و خو همکارانِ اذیت و آزار بکونه و عیاشانِ مرا بخره و بَنوشه،
^{۵۰} هو موقع روجی کی خو ارباب رافا نیه و هو وقتی کی جه اون وახب نیه خوائه
 آمون.^{۵۱} و اونِ دوخالا کونه، و ریاکارانِ جیگا درون تَوده، اویا کی گریه کونید و
 گاز گاز سر خوائید سابانن.»

۲۵

دَه باکره نقل

«^۱ اُ روجان، آسمانِ پادشائی دَه تا باکره ی مانستنه کی خوشانِ چراغانِ
 اوسادید، دامادِ پیشواز ره بیرون بَشوئید.^۲ پنج تا جه اوشانِ دانا و پنج تا دِه
 نادان بید.^۳ نادان باکره ثانِ خوشانِ چراغانِ اوسادید، اما روغنِ خوشانِ مرا
 نَبَردید.^۴ ولی دانائان، خوشانِ چراغانِ مرا گوله ثانیم کی پُر جه روغن بو بَردید.
^۵ وقتی داماد دیر کوده، همتان چومان سنگین بوسِت و بَخوفتید.^۶ نصفه
 شب، اوخانی به گوشِ فارسه کی گفتی: ”داماد آمون دره! اونِ پیشواز بییشید!“
^۷ بازون تمان باکره ثانِ بیدار بوسِتید و خوشانِ چراغانِ حاضرینا کودید.^۸ نادانان
 دانایانِ بگفتید: ”ایپیچه شیمه روغن جا امره قَدید، چونکی آمی چراغانِ
 خاموش بوسِتن دره.“^۹ اما دانایانِ جواب بده ئید: ”فأندیم، چونکی روغن،
 امان همتان ره وس نکونه. بخره بییشید و فروشنده ثانِ جا شمر اُ بیینید.“
^{۱۰} اما زماتی کی اوشانِ روغن هئن ره بَشوئید، دامادِ فارسه و باکره ثانی کی آماده
 بید، دامادِ مرا عروسی جشن ره بدرون بَشوئید و در دوسْتَه بوسِت.^{۱۱} بازون
 اویتا باکره ثانمِ فارسه ئید و بگفتید: ”آقا، آقا، در امره وازا کون!“^{۱۲} اما داماد
 اوشانِ بگفت: ”حئیقتن، شمر اُ گم، من شمر اُ نشناسم.“^{۱۳} پس بیدار بئسید،
 چونکی اُ روج و اُ وقتِ جا خبر نارید.

قنطاران نقل

«^{۱۴} آسمانِ پادشائی اُ مرداکی مانستنه کی خواستی سفر بشه. اون خو

خیدمتکارانِ دوخواد و خو اموالِ اوشان واسپارد؛^{۱۵} هر خیدمتکارِ دوخواد و اوشانِ توانِ اندر، ایتای پنج قنطار کی صد سال ایتا کارگر دستمزد اندر بو، اویتای دو قنطار و اویتا دیگه ی ایتا قنطار فدّه؛ هو موقع سفر ره راهی بُبوست.^{۱۶} اُ مردای کی پنج قنطار فیگیفته بو، درجا اونِ مرا کاسبی بُکود و پنج قنطار ده بهره بُکود.^{۱۷} هوطو، اونیمِ کی دو قنطار دشتی، دوتا ده قنطارم بدس باورد.^{۱۸} اما اونکی ایتا قنطار فیگیفته بو، بُشو و زمینِ بگند و خو اربابِ پولِ گیلا کود.

^{۱۹} خیلی زما ت بُگذشته، کی اُ خیدمتکارانِ ارباب سفرِ جا واگردست و اوشان جا حیساب کتاب بخواست.^{۲۰} اُ مردای کی پنج قنطار فیگیفته بو، پنج تا ده قنطارم خو مرا باورد و بگفت: ”ارباب، مره پنج قنطار واسپاردی، بفرما، اَنم پنج تا ده قنطار، کی سود باورده.“^{۲۱} اونِ ارباب جواب بدّه: ”آفرین، آی حُب و آمین خیدمتکار! کوچ کاران درون آمین بی، پس تره پيله کاران سر نئم. بیا و تی اربابِ شادی درون شریک بُبو!“^{۲۲} اُ خیدمتکاری کی دو قنطار دشتی نئم جُلُو بامو و بگفت: ”ارباب، تو مره دو قنطار واسپاردی، بفرما، اَنم دو تا ده قنطار کی سود باورده.“^{۲۳} اونِ ارباب جواب بدّه: ”آفرین، آی حُب و آمین خیدمتکار! کوچ کاران درون آمین بی، پس تره پيله کاران سر نئم. بیا و تی اربابِ شادی درون شریک بُبو!“^{۲۴} بازون اُ خیدمتکار کی ایتا قنطار فیگیفته بو، نزدیک بامو و بگفت: ”ارباب، چونکی دانستیم ایتا سختگیر مردای ایسی، جه اویا کی نکاشته ئی دبینی و جه اویا کی فونکودی جَم کونی،^{۲۵} پس بترسم و تی قنطارِ زمینِ درون گیلا کودم. بفرما، اَنم تی مال!“^{۲۶} اما اونِ ارباب جواب بدّه: ”آی شرور خیدمتکار و تنبل! تو کی دانستی جه اویا کی نکاشته ئم دبیینم و جه اویا کی فونکودم جَم کونم،^{۲۷} پس بایسی می پولِ صرّافانِ فده بی تا وقتی کی سفر جا واگردم اونِ بهره مرا پس فیگیرم.“^{۲۸} پس اُ قنطار اونِ جا فیگیرید و اونِ کی ده قنطار دره فدید.^{۲۹} چون هر کی کی دره، ویشتر فدّه به تا به فراوانی بدره اما اون کی ناره، هونیم کی دره، اونِ جا فیگیفته خوائه بوستن.^{۳۰} آ بی مصرف خیدمتکار بیرون تارکی درون بگانید، اویا کی گریه کونید و گاز گاز سر خوائید سابانن.“

داوری روج

^{۳۱} وقتی کی انسان پسر خو شکوه و جلال مرا بایه و تمان فیریشته ئان اونِ امرا، هو موقع خو پادشائی تخت سر خوائه نیشتن^{۳۲} و تمان مردومان اونِ جُلُو

حاضر خوائید بوستن و مردومَ همدیگر جا سیوا خواہہ کودن، ہطو چوپانی مانستن کی گوسفندان، بزان جا سیوا کونہ؛^{۳۳} گوسفندان راستِ وَر و بزانِ خو چپ وَر دَرہ۔^{۳۴} بازون پادشا اوشائی کی اونِ راستِ وَر ایسائیدِ خواہہ گفتن: ”بائید، آی کی می پتر جا برکت فیگیفته ئید، و اُ پادشائی کی دُنیا بنا جا شمراُ آمادہ بُبوستہ بو بہ ارث بیرید۔^{۳۵} چونکی ویشتا بوم، مرہ غذا بدہ ئید؛ تشنہ بوم، مرہ آب فدئید؛ غریب بوم، مرہ جا فدئید۔^{۳۶} لُخت بوم، مرہ بیوشانہ ئید؛ ناخوش بوم، مرہ سر بزئید؛ خولتانکِ درون دوبوم، می ملاقات باموئید۔“^{۳۷} ہو موقع صالحان جواب دئیدی: ”آقا، کی ترہ ویشتا بیدہ ئیم و ترہ غذا فدئیم، یا تشنہ بیدہ ئیم و ترہ آب فدئیم؟^{۳۸} کی ترہ غریب بیدہ ئیم و ترہ جا بدہ ئیم و یا لُخت بیدہ ئیم و ترہ بیوشانہ ئیم؟^{۳۹} کی ترہ ناخوش و یا خولتانکِ درون بیدہ ئیم و تی ملاقات باموئیم؟“^{۴۰} پادشا جواب خواہہ دَنن: ”حئیقتن، شمراُ گم، اونچی کی ایجا جہ می آ کوچ براران رہ بُکودید، مرہ بُکودید۔“^{۴۱} بازون اوشائی کی اون چپ وَر ایسائیدِ خواہہ گفتن: ”آی لَعت بُبوستہ ئان، می جا دور بید و ابدی آتہ درون بیشید کی ابلیس و اونِ فیریشته ئان رہ آمادہ بُبوستہ،^{۴۲} چونکی ویشتا بوم، مرہ غذا فاندئید۔ تشنہ بوم، مرہ آب فاندئید؛^{۴۳} غریب بوم، مرہ جا فاندئید؛ لُخت بوم، مرہ بُپوشانہ ئید؛ ناخوش و خولتانکِ درون دوبوم، می ملاقات ناموئید۔“^{۴۴} ہو موقع اوشائِم جواب خواہہ دَنن: □ ”آقا، کی ترہ ویشتا و تشنہ و غریب و لُخت و ناخوش و خولتانکِ درون بیدہ ئیم و ترہ خیدمت نُکودیم؟“^{۴۵} ہو موقع پادشا اوشانِ جواب خواہہ دَنن: ”حئیقتن، شمراُ گم، اونچی کی ایجا جہ آ کوجدانہ ئان رہ نُکودید، مرہ نُکودید۔“^{۴۶} پس اوشان، ابدی مجازات درون شیدی، اما صالحان ابدی زیندگی درون۔

۲۶

کوکلا عیسی کوشتن رہ

اوقتی عیسی تمان خو گبانَ بہ آخر فارسانہ، خو شاگردانِ بگفت: ^۲ »دانیدی کی دو روج دیگہ، پسخ عید فارسہ و انسان پسر تسلیم خوائید کودن تا مصلوب بہ۔«

آپس کاهنانِ سران و مردوم ریش سیفیدان، پیلہ کاهن کاخ درون کی قیافا نام دشتی، جم بوستید ^۴ و کوکلا دیچہ ئید کی چطو حیلہ مرا عیسی گرفتار کونید و بُکوشید۔^۵ ولی گفتید: »نہ عید روجان درون، نہہ کی مردوم شورش بُکونید۔«

۱۶ھو وقتی کی عیسی بیتِ عَنیا درون، شَعْمونِ خوره بیگفته خانه میان ایسابو، ۷ زناکی ایتا مرمری شیشہ عطر مرا کی خیلی گرانقیمت بو اون ورجا بامو و هو موقعی کی عیسی سُفره سر نیشته بو عطرِ اون سر فکود. ۸ شاگردان هَطو کی اَن بیده ئید غیظ مرا، بگفتید: ۹ «أِصْرَافِ جِی شینہ؟ أِ عَطْرَ شَاسْتِی گرانتر فُروختن و اون بهایِ نادارانِ فَدَن.» ۱۰ عیسی کی اَن دانستی اوشان بگفت: «چِرہ أِ زِنَاکِ نَارَاحَتِ کونیدی؟ اون می واسی خُب کار بُکودہ. ۱۱ نادارانِ ہمیشک شیمہ مرا دَرید اما مرہ ہمیشک نخواستید دَشْتَن. ۱۲ اَ زَنایِ أِ عَطْرِ فِکودن اَمرا می تن رو، در اصل مرہ دَفَن کودن رِہ آمادہ بُکودہ. ۱۳ حَئِیقَتَن شَمرا گم، تمان دُنیا میان، هر جا کی "انجیل خُب خبر" اعلام ببہ، اَ زِنَاکِ کارم اونِ یاد رِہ واگویا خوائہ بوستن.»

یہودا خیانت

۱۴ھو موقعِ یہودایِ اَسْخَرِیوْطی کی ایتا جہ دوازده شاگرد بو، کاهنانِ سران ورجا بُشو ۱۵ و بگفت: «مرہ جی فَدید آگہ عیسی شیمہ دَس فَدَم؟» پس اوشان سی تا سکہ نقرہ، اون فَدَئید. ۱۶ جہ اَ زَمات، یہودا ایتا فرصتِ دُمبال بو تا عیسی تسلیم کونہ.

آخرا تاشام

۱۷ اَوَّلْتا روجِ عیدِ نانِ بی خمیر مایہ، شاگردانِ عیسی ورجا باموئید و واورسہ ئید: «کویا خوائی ترہ تھیہ بیدینیم تا عیدِ پَسَخِ شامِ بُخوری؟» ۱۸ عیسی اَشان بگفت کی شار سو، فلان گس ورجا بیشید و اون بیگید: «اوستاد گہ: "می وقتِ فارسن دَرہ. خوائمِ پَسَخِ رَسَمِ تِی خانہ درون می شاگردانِ اَمرا بجا باورم."» ۱۹ شاگردانِ هَطو کی عیسی بگفته بو، بُکودید و پَسَخِ حاضیرا کودید. ۲۰ شبِ فارسہ و عیسی خو دوازده شاگرد مرا سُفره سر بینیشت. ۲۱ شامِ خورَدَنِ موقع، عیسی بگفت: «حَئِیقَتَن، شَمرا گم، ایتا جہ شُمان، مرہ دُشْمند دَس خوائہ فَدَن.» ۲۲ شاگردانِ خیلی غُرْصہ دار بُبوستید و ایتا ایتا عیسی جا واورسہ ئید: «منکی اَ گس نیئم، آقا؟» ۲۳ عیسی جواب بدہ: «اون کی خو دَس می مرا ایتا پیالہ درون برہ ہونہ کی مرہ تسلیم خوائہ کودن. ۲۴ انسانِ پسرِ هوطو کی اونِ بارہ خُدا کلامِ درون بینویشته بُبوستہ، خوائہ شُون، اما وای بہ حال اَ کس کی انسانِ پسرِ دُشْمند دَس فدہ. بختِ اون بو کی ہرگس بزا نُبوستہ بی.» ۲۵ بازونِ یہودا، اونی کی عیسی تسلیم کونہ، بگفت: «اوستاد، من کی اَ گس

نیٹم؟» عیسیٰ جواب بدہ: «تو اُطو بگفتی!»

۲۶ وقتی ہنو خوردن دیبید، عیسیٰ نانِ اوساد و سُکر بُکود، پلکَ کود و خو شاگردانِ قَدَہ و بگفت: «ویگیرید، بُخورید آنہ می تن.» ۲۷ بازون جامِ اوساد و بعد آنکی سُکر بُکود اون شاگردانِ قَدَہ و بگفت: «شُمان ہمتان آن جا بُنوشید. ۲۸ آنہ می خون، جدیدِ عہدِ رہ کی خیلانِ گُنائانِ بخشنِ واسی فُوستہ بہ. ۲۹ شمرأ گم دہ انگورِ محصولِ جا نُوشم تا اُروج کی شیمہ مرا می پُر پادشائی درون، تازہ بُنوشم.»

۳۰ بازون بعد آنکی ایتا آواز بخواندیدی، زیتون کو سمت را دکفتید.

پطرسِ حشا کودن

۳۱ بازون عیسیٰ شاگردان بگفت: «امشب شُمان ہمہ می واسی تاش خورید. چونکی زکریای پیغمبر کتاب درون بینویشته بُبوستہ،

»چوپانِ خوائم زئن

و گوسفندان گلہ پخش بید.»

۳۲ اما بعد آنکی زندہ بُبوستم، پیش جہ شُمان جلیلِ ولایت سو خوائم شئون.» ۳۳ پطرسِ جواب بدہ: «حتی آگہ ہمہ تی واسی تاش بُخورید، من ہرگس تاش نُخورم.» ۳۴ عیسیٰ پطرس بگفت: «حقیقتن، ترہ گم کی ہہ امشب، پیش جہ آنکی خوروس بخوانہ، تو سہ وار مرہ حشا خوائی کودن!» ۳۵ اما پطرس بگفت: «حتی آگہ لازم بہہ تی مرا بیمیرم، ترہ حشا نخوائم کودن.» الباقی شاگردانم اُطو بگفتید.

جٹسیمانی باغ

۳۶ ہو موقع عیسیٰ خو شاگردانِ مرا ایتا جا کی جٹسیمانی نام دشتی بُشو و اُشان بگفت: «آیا بینیشینید تا من اویا ہشم، دُعا بُکونم.» ۳۷ بازون پطرس و زیدی دو تا پسرِ خو مرا بترد و غُرصہ دار و پریشان بُبوستہ، ۳۸ اُشان بگفت: «زیادی غُرصہ جا، مَرَدن درم. آیا ہئسید و می اُمرآ بیدار ہمانید.» ۳۹ بازین عیسیٰ ایپیچہ پیش بُشو، دیم مرا خاک سر بگفت و دُعا بُکود: «آی می پُر، آگہ بہ آ جام می جا ردّا بہ، اما نہ بہ می خواستہ، بلکی بہ تی خواستہ.» ۴۰ بازون خو شاگردان ورجا وگردست و بیدہ کی اوشان خوفتہ ئید. پس پطرس بگفت: «نتانستید ای ساعت می مرا بیدار ہئسید؟ ۴۱ بیدار ہمانید و دُعا بُکونید تا امتحان درون دنکفید. روح خوائہ، اما جسم نتانہ.» ۴۲ پس عیسیٰ ایواردہ بُشو

و دُعا بُکود: «آی می پتر، آگه نیبه کی، آ جام نُنوشته، می جا ردّا به، پس اونچی تی اراده یه انجام ببه.»^{۴۳} وقتی وگردست، بیده آشان هنو خواب درونید، چونکی اوشانِ چومان سنگین بوسته بو.^{۴۴} پس ایوارده آشانِ ولا کود و بته بُشو و سیومی بار ره، بازم هو دُعا بُکود.^{۴۵} بازون شاگردان ورجا بامو و آشانِ بگفت: «هنو خواب درونید و استراحت کودن درید؟ هسا ا وقت، فارسن دره و انسان پسر گناکارانِ دس تسلیم به.^{۴۶} ویریزید، بیشیم. هسا اونی کی مره تسلیم کونه جه راه فارسه.»

عیسی گرفتار بوستن

^{۴۷} عیسی هنو گب زئن دوبو کی یهودا، ایتا جه ا دوازده نفر، ایتا پيله دسته مرا کی کولاگت و شمشیر دشتید، کاهنانِ سران و مردوم ریش سیفیدان طرف، جه راه فارسه ئید.^{۴۸} اونی کی عیسی تسلیم کونه اوشانی کی اون مرا بید ایشاره بزه و بگفت: «اونی کی ماچی بدم، هونه؛ اون بیگیرید.»^{۴۹} بازین درجا عیسی نزدیک بو و بگفت: «سلام، اوستادا!» و اون ماچی بده.^{۵۰} عیسی اون بگفت: «آی رفق، تی ا کار واسی کی باموئی هو کار بُکون.» بازون ا دسته جُلو باموئید، عیسی سر فووستید و اون گرفتار کودید.^{۵۱} هه موقع، ایتا جه اوشانی کی عیسی مرا بو خو دس شمشیر سمت ببرد، اون فاکشه و ایتا ضربه پيله کاهن خیدمتکار بزه و اون گوش واوه.^{۵۲} اما عیسی اون بگفت: «تی شمشیر غلاف کون چونکی هر کی شمشیر فاکشه شمشیر مرا تم بُکوشته به.^{۵۳} مگه خیال کونی نتانم هه الان می پتر جا بخوائم کی ویشتر جه دوازده لشکر فیریشه می کمک ره روانه بُکونه؟^{۵۴} اما اَطو مُقدّس کِتابان پیشگوئیان چطو به حقیقت فارسه کی گه، آ ایتفاقان بایسی دکفه؟»^{۵۵} هو وقت میان، رو به ا خلق بگفت: «مگه من رازنم کی کولاگت و شمشیر مرا می گیفتن ره باموئید؟ من هر روج معبد درون نیشتم و تعلیم دئیم و مره نیگیفتیدی.»^{۵۶} اما آشان همه ایتفاق دکفته تا پیغمبران پیشگوئیان به حقیقت فارسه.» بازون تمان شاگردان اون ولا کودید و فرار بُکودید.

محاکمه یهود شورا ورجا

^{۵۷} اوشان کی عیسی بیگیفته بید، اون قیافا پيله کاهن ورجا ببردید. اویا تورات آموجگاران و ریش سیفیدان جم بید.^{۵۸} اما پطرس دورادور عیسی دُمال شوئی تا پيله کاهن خانه صارا درون فارسه. پس بدرون بُشو و مأموران مرا بینیشت تا

عاقبت کارِ بیدینہ۔^{۶۹} کاهنانِ سران و تمانِ شورا آدمان، ایسا دروغِ گوائی دُمبال عیسیٰ ضدِ بید تا اون بکوشید؛^{۷۰} با آنکی خیلی دوروغگو گوائان جُلُو باموئید، آجور چی ئی پیدا نُبوست۔ آخر بسر دو نفر جُلُو باموئید^{۷۱} بگفتید: «أ مرداک بگفته ”من تانم خُدا معبدَ فگوردانم و سَه روج میان اون ایوارده چاکونم۔“»^{۷۲} بازون پیلہ کاهن ویریشٹ و رو بہ عیسیٰ بگفت: «ہی جوابی نیدی؟ آن چپہ کی تی ضدِ گوائی دپییدی؟»^{۷۳} اما عیسیٰ ہطو ساکت باسا۔ پیلہ کاهن اون بگفت: «ترہ قسم دئم بہ خُدای زندہ کی آمرہ بگو اگر تو مسیح موعودی، خُدا پسر۔»^{۷۴} عیسیٰ جواب بدہ: «تو اَطو بگفتی! و شمرأ گم کی بازین پس انسان پسرِ خوائید دئن کی قدرت راست دسِ وِر نیشٹہ و آسمان ابران مرا آیہ۔»^{۷۵} بازون پیلہ کاهن خو یخہ ی چاک بدہ و بگفت: «گُفر بگفت! دہ چی احتیاج بہ گوائہ؟ حلا کی اونِ گُفر بیشتاوستید،^{۷۶} شیمہ حُکم چیسہ؟» اوشان جواب بدہ ئید: «اون سزا مرگہ!»^{۷۷} بازون عیسیٰ دیم سر، فیلی فکودید، اون بزئید۔ بعضی ئم اون کشیدہ بزئید،^{۷۸} گفتیدی: «آی مسیح، جہ غیب بگو کی ترہ بزہ؟»

پطرس حشا

^{۷۹} و اما پطرس، خانہ بیرون، صارا میان نیشٹہ بو کی کولفتی اون ورجا بامو و بگفت: «تو ہم عیسیٰ جلیلی مرا بی!»^{۷۰} اما پطرس ہمہ تانِ جُلُو حشا بکود و بگفت: «نانم چی گی!»^{۷۱} بازین خانہ ی در سو بُشو۔ اویا ایسا دہ کولفت، اون بیدہ و اوشانی کی اویا ایسابید بگفت: «أ مرداکم عیسیٰ ناصری مرا بو!»^{۷۲} پطرس بازم حشا بکود، قسم بُخوردہ کی «مَن ا مردَ نَشناسم۔»^{۷۳} ایپیچہ دئتر، مردومی کی اویا ایسابید، جُلُو باموئید و پطرس بگفتید: «شک ناریم کی توئم ایسا جہ اوشانی! تی لفظ جا معلومہ!»^{۷۴} بازون پطرس بنا بہ لَعن تورا بکود و قسم بُخورد، بگفت: «أ مردَ نَشناسم!»^{۷۵} ہو دم خوروس بخواند۔^{۷۶} ہو موقع پطرس عیسیٰ گبان بیاد باورد کی بگفته بو: «پیش جہ آنکی خوروس بخوانہ، تو سہ وار مرہ حشا خوائی کودن!» پس پطرس بیرون بُشو و رُخ، گریہ بکود۔

۱ صُب دَم، تمان کاهنان سران و مردوم ریش سیفیدان جَم بوستید، همدیگر
 مرا مشورت بُکودید کی عیسیٰ بُکوشید. ۲ پس عیسیٰ قاپانی ببردید و فرماندارِ
 روم پیلاٹس دَس فدئید.

۳ هَطوکی یهودا، اونی کی عیسیٰ تسلیم بُکود، بیده کی عیسیٰ محکوم بُکودید،
 خو بُکوده جا پشیمان بو و سی سکه نقره ی کاهنانِ سران و ریش سیفیدان
 وگردانه و بگفت: ۴ «گنا بُکودم و باعث و بانی فووستن خون ایتا بی گنا
 بُبوستم.» اما اوشان جواب بدّه ئید: «به آمان چه؟ تو دانی!» ۵ بازون یهودا
 سکه نان معبد میان زمین سر فُکود و بیرون بامو، و بُشو خوره دار بزه. ۶ کاهنان
 سران سکه نان زمین جا جَم کودید و بگفتید: «آ سکه نان فووستن معبد خزانه
 درون شرعا دُرست نیه، چونکی خون بها ایسه.» ۷ بعد اونکی صلاح مشورت
 بُکودید، اُ پولِ مرا کوزه گر زمین بیه ئید تا اون غریبه نان قبرستانی چاکونید.
 ۸ جه آ رو اُ جیگا تا به ایمر و شناس به 'زمین خون' ایسه. ۹ آن واسی، اِرمیا
 پیغمبر پیشگوئی به حقیقت فارسه کی بگفته بو: «اوشان سی تا سکه نقره ی
 اوسادید، یعنی قیمتی کی بنی اسرائیل اون سر بنئید، ۱۰ و اون کوزه گر زمین ره
 فدئید، هوطو کی خُداوند مره دستور بدّه بو.»

محاکمه پیلاٹس ورجا

۱۱ اما عیسیٰ، پیلاٹس، فرماندار روم جُلو باسا. فرماندار عیسیٰ جا واورسه:
 «تو یهود پادشائی؟» عیسیٰ جواب بدّه: «تو اَطو بگفتی!» ۱۲ اما زماتی کی
 کاهنان سران و ریش سیفیدان اون ایفتر بژئید، عیسیٰ هی جوابی فاندّه. ۱۳ پس
 پیلاٹس عیسیٰ جا واورسه: «نیشتاوی چنقد تی صُد گوائی دَن درید؟» ۱۴ اما
 عیسیٰ حتی ایتا جه اُ ایفترائتم جواب ندّه، هوطو کی فرماندار ماتا بوست.
 ۱۵ فرماندار رسم اَطو بو کی عید زمات ایتا زندانی کی مردوم خواستیدی سرا
 دِه. ۱۶ اُ زمات ایتا زندانی باراباس نام خولتانک درون ایسابو کی مردوم اون حُب
 شناختیدی. ۱۷ پس وقتی کی مردوم جَم بوسته بید، پیلاٹس اوشان جا واورسه:
 «کی خوائیدی شمرأ سرا دَم، باراباس یا عیسیٰ شناس به مسیح؟» ۱۸ آن جه آ رو
 بگفت کی دانستی عیسیٰ حیسادت واسی اون دَس فدئید. ۱۹ هو موقع کی
 پیلاٹس داوری تخت سر نیشته بو، اون زنا ایتا پیغام اون ره روانه کود،
 بینویشته بو کی: «اُ صالح مرداک مرا کار نوا دَشتن، چونکی ایمر و ایتا خواب
 اون باره بیدم کی مره خیلی اذیت بُکود.» ۲۰ اما کاهنانِ سران و ریش سیفیدان،

مردومَ تیرا کودید تا باراباسِ آزادی و عیسیِ مَرَدَنَ بخوائید. ^{۲۱} پس وقتی فرماندار واورسہ: «کویتا جہ آ دو تآی شمراً سرا دم؟» اوشان جواب بدہ ئید: «باراباس۔» ^{۲۲} پیلاٹس واورسہ: «پس عیسی شناس بہ مسیح مرا، چی بُکونم؟» ہمہ بگفتید: «اونَ مصلوبَ کون!» ^{۲۳} پیلاٹس واورسہ: «جرہ؟ چی بدی بُکودہ درہ؟» اما اوشان، بُندتر فریاد بزئید: «اونَ مصلوبَ کون!» ^{۲۴} پس وقتی پیلاٹس بیدہ کی ہچین سعی بُکودہ و فایدہ نارہ و حتی مردوم شورش کون درید، آب بخواستہ و خو دسانَ مردوم جُلُو بُشوست و بگفت: «آ مرداکِ خون می گردن نیہ. خودتان دانیدی!» ^{۲۵} مردوم ہمہ اونَ جواب بدہ ئید، بگفتید: «اونِ خونِ آمی گردن و آمی زاکان گردن بہ!» ^{۲۶} ہو موقع پیلاٹس، باراباسِ اشانِ رہ سرا دہ و عیسیِ شلاق بزہ، واسپارد تا اونَ مصلوبَ کونید.

عیسیِ رُخشن کون

^{۲۷} پیلاٹسِ سریازان، عیسیِ فرماندار کاخ صارا میان بَردید و تمان سریازان اونِ دُور جَم بوستید. ^{۲۸} اوشان عیسیِ لُخت کودہ و ایتا ارغوانی قبا اونَ دُکودید ^{۲۹} و ایتا تاجِ توموشِ جا بباقتید و اونِ سر بنئید و ایتا چوب اونِ راستِ دَس فدئید. بازون اونِ جُلُو زانو بزئید و رُخشن مرا بگفتید: «سلام بر یہودیانِ پادشا!» ^{۳۰} و اونِ رو فیلی فُکودید، چوب اونِ دَسِ جا فیگفتید و اونِ سر زئید. ^{۳۱} بعد اونکی اونَ دَسپرہ گیفتید، ارغوانی قبائی اونِ تن جا بیرون باورده، خودشِ رخت اونَ دُکودید. بازین عیسیِ بیرون بَردید تا اونَ مصلوبَ کونید.

عیسیِ مصلوبِ بوستن

^{۳۲} وقتی کی بیرون شئون دیبید، ایتا مردای جہ قیروانِ مردوم شَمعون نام بیدہ ئید و اونَ واڈشتید عیسیِ صلیبِ فاکشہ. ^{۳۳} وقتی اُجیگائی کی جُلُجتا نام دشتی، کی اونِ معنی جمجمہ یہ، فارسہ ئید ^{۳۴} عیسیِ شراوی کی رُخ زردآبِ مرا قاطی بو فدئید. وقتی عیسیِ اونِ بیچیشٹ، نحواستی بُنوشہ. ^{۳۵} بعد آنکی اونَ صلیبِ سر فاکشہ بید، اونِ رختِ تقسیم کون و اسی، خوشانِ میان فُرعہ تَوَدہ ئید ^{۳۶} بعد بینیشٹید و عیسیِ بپاستید. ^{۳۷} اونِ جُرمِ ایتا تختہ سر بینیویشٹید و اونَ، اونِ سر جُور بچسبانہ ئید: «آن ایسہ عیسی، یہودیانِ پادشا.»

^{۳۸} دوتا رازنم اونِ مرا مصلوبِ بپوستید، ایتا اونِ راستِ وَر و اویتا اونِ چپِ وَر. ^{۳۹} اوشانی کی دوارستن دیبید خوشانِ سرانِ تکان دئید، فاش دئید و ^{۴۰} گفتید: «آی تو کی خواستی معبدِ فگوردانی و اونَ سہ روجہ میان دووارہ

چاکونی، خودتَ نیجات بدن! آگه خُدا پُسری صلیب جا بجیر بیا!«^{۴۱} کاهنانِ سران و تورات آموجگارن و ریش سیفیدانم اونَ رِخشنَ گیفتید و گفتید: «بقیه مردومَ نیجات بده، خودشَ نتانه نیجات بده! آگه اسرائیلِ پادشاهه، الان صلیب جا بجیر بایه تا اونَ ایمان باوریم.»^{۴۲} اونَ خُدا ی توکل دَره پس آگه خُدا اونَ دوست دَره، الان اونَ نیجات بده، چونکی ادعا دَشتی خُدا پُسره!»^{۴۳} دوتا رازنم کی اونِ مرا مصلوب بُبوسته بید، هن واسی اونَ بی احترامی کودید.

عیسی مَرَدن

^{۴۴} ساعت دوازده ظهر تا، سه بعدظهر تاریکی، سراسر اَ ولایت بیگفت. ^{۴۵} دورور ساعت سه بعدظهر بو کی عیسی ایژگره بزه: «ایلی، ایلی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «آی می خُدا، آی می خُدا، چره مره ولا کودی؟»^{۴۶} بعضی جه اوشانی کی اويا ایسابید هَطو کی اَنَ بیشتاوستید، بگفتید: «ایلیایِ دوخوانه.»^{۴۷} ایتا جه اوشان درجا بُدوست و ایتا اَبر باورد، تُورش شراوِ میان فرو بُکود و ایتا چوبِ سر بنه و عیسی دَهَن جُلو بَرد تا بُنوشه.^{۴۸} اَمّا اَلباقی بگفتید: «اونَ کار نوا دَشتنید تا بیدینیم ایلیا اونِ نیجات ره آیه؟»^{۴۹} عیسی ایوارده ایژگره بزه و خو روخ تسلیمِ کود.^{۵۰} هو موقع، معبد پرده بُجور تا بجیر دو پاره بُبوست. زمین بلرزه و سنگان شکاف اوسادید.^{۵۱} قبران وازا بوست و خیلی جه مُقدّسین کی بَمَرده بید، زنده بُبوستید.^{۵۲} اوشان قبران جا بیرون باموئید و بعد آنکی عیسی زنده بُبوست، مُقدّس شار درون بُشوئید و خودشانِ خیلی جه مردومان ره نیشان بدئید.^{۵۳} وقتی سربازانِ فرمانده و اوشانی کی اونِ مرا ایسابید و عیسی پاستن ره مأمور بید، زمین لرزه و تمان آ جریاناتی کی دکفته بوی بیده ئید، خیلی بترسه ئید، بگفتید: «حئیقتن اونِ خُدا پُسر بو.»

^{۵۴} خیلی جه زناکانم اويا ایسابید و اَ ایتفاقِ دورادور دِئن دِیبید. اوشانی کی جلیلِ جا عیسی دُمبال روانه بوسته بید تا اونَ خیدمت بُکونید.^{۵۵} اوشانِ میان مریم مَجْدَلِیّه و مریم یعقوب و یوسفِ مار، و زبیدی پسرانِ مارم ایسابید.

عیسی دَفنِ کودن

^{۵۶} غروب دَم، ایتا دارا مردای یوسف نام کی راهه شین بو، کی خودش عیسی شاگرد بُبوسته بو،^{۵۷} پیلاؤس ورجا بُشو و عیسی جنازه یَ بخواست. پیلاؤس دستور بده عیسی جنازه یَ اونَ فدید.^{۵۸} یوسف جنازه یَ اوساده، ایتا تمیز کتانِ درون وایخته^{۵۹} و ایتا تازه مقبره کی خوره صخره درون بکنده بو، بنه و ایتا

پیلہ سنگ، مقبرہ جُلُو گیل بدہ و بُشو۔^{۶۱} مریم مجدلیّہ و اویتا مریم اویا مقبرہ جُلُو نیشتہ بید۔

مقبرہ مأموران

^{۶۲} فردای، کی بعد 'روج' آمادہ بوستن عید رہ' بو، کاهنانِ سران و فریسی فرقہ عالمان پیلاٹس ورجا باموئید، بگفتید: ^{۶۳} «آقا! آمان بہ یاد دریم کی ا فریبکار وقتی زندہ بو، گفٹی، سہ روج بازین زندہ خوائم بوستن.» ^{۶۴} پس دستور بدن مقبرہ ی تا سیوی روج بپائید، نبہ کی اون شاگردان بائید و اون جنازہ ی بُدوزدید و مردوم بیگید کی اون مُردہ ٹان جا ویریشته، کی اوطو، آ آخرتا گلک جہ اول تا گلک بدتر خوائہ بوستن.» ^{۶۵} پیلاٹس اوشان جواب بدہ: «شُمان خودتان مأمورانی پاستن رہ درید۔ بیشید و اون هوطو کی صلاح دانیدی، بپائید.» ^{۶۶} پس بُشوئید و مقبرہ سنگ مہر و موم بُکودید و مأمورانی پاستن رہ اویا بنہ ئید تا مقبرہ ی بپائید۔

۲۸

عیسی زندہ بوستن

^۱ بعد مُقدّس شنبہ، صوب دم ہفتہ اولتا روج، مریم مجدلیّہ و اویتا مریم مقبرہ دئن رہ بُشوئید۔ ^۲ ناخبر ایتا پیلہ زمین لرزہ ایتفاق دکفت، چونکی خُداوند ایتا فیریشته آسمان جا بجیر بامو و مقبرہ سو بُشو و سنگ جہ اون جُلُو ایتا گوشہ گیل بدہ و اون سر بینیشت۔ ^۳ ا فیریشته دیم آسمان برخ مانستن سوزئی و اون رخت ورف مانستن، سیفید بو۔ ^۴ مأمورانی کی اویا پاستن دیبید اون دئن مرا، ترس جا پیرکستید و مُردہ ٹان مانستن بُبوستید! ^۵ هو موقع فیریشته زناکان بگفت: «هراسان نیبید! دانم کی عیسی واموجیدی کی اون مصلوب بُکودہ بید۔ ^۶ اون آیا نئسا، چون هوطو کی بگفتہ بو، زندہ بُبوست! بائید و اویا کی اون بنہ بید بیدینید، ^۷ بازین درجا بیشید و اون شاگردان بیگید کی "اون مُردہ ٹان جا زندہ بُبوست و پیشتر جہ شُمان جلیل سو شہ۔ اویا اون خوائد دئن." بیدینید، شمرأ بگفتم!» ^۸ پس زناکان کی بترسہ بید و خیلئم ذوق دشتید، درجا مقبرہ جا بُشوئید و شاگردان سمت بُدوبستید تا ا ایتفاق اوشان رہ خبر ببرد۔ ^۹ ناخبر عیسی آشان مرا چوم بہ چوم بُبو و بگفت: «سلام بر شُمان!» زناکان جُلُو باموئید و عیسی لنگان جیر بکفتید و اون پرستش بُکودید۔ ^{۱۰} بازون عیسی آشان

بگفت: «نترسید! بیشید و می برارآن بیگید کی جلیل ولایت سو بیشید. اویا مره خوائید دئن.»

مأمورانی کی مقبره ی پاستیدی

۱۱ وقت کی زناکان راه میان دبید، دستہ ئی جہ مأمورانی کی مقبره ی پاستیدی شار سمت بُشوئید، همه ی آ ایفاقات کاهنانِ سرانِ رہِ خبر ببردید. ۱۲ اوشانم بعدِ ریش سیفیدان دئن و مشورت اوشان مرا، سریازانِ خیلی پول فدئید، ۱۳ اوشان بگفتید: «مردوم بیگید، اون شاگردان شبانہ باموئید و اُز مات کی امان خوفته بیم، اون جنازه ی بدوزانہ ئید.» ۱۴ و آگہ آ خبر فرماندار گوشِ فارسہ، امان خودمان اونِ راضی کونیم تا شمرأ مشکلی پیش نایہ.» ۱۵ پس اوشان پولِ فیگفتید و عین اونچی کی اوشان بگفته بُبوستہ بو عمل بُکودید و آ نقل تا بہ ایمر و یهودیان میان چو دکفته درہ.

پیلہ مأموریت

۱۶ بازون اُ یازده تا شاگرد جلیل سمت، اُ کوهی کی عیسی اشان بگفته بو، بُشوئید. ۱۷ هَطو کی اویا عیسی بیدہ ئید، اون پرستش بُکودید. اما بعضیان شک بُکودید. ۱۸ بازون عیسی جُلُو بامو و اشان بگفت: «تمان قدرت آسمان درون و زمین سر مره واسپارده بُبوستہ. ۱۹ پس بیشید و تمان مردومان شاگرد چاکونید و اشان پئر و پسر و روح القدس نام مرا عَسَل تعمید بدید ۲۰ و اوشان باموجید کی هر اونچی شمرأ دستور بدم، انجام بدید. بدانید کی من هر روج تا آخرِ زما ت شیمہ مرا ایسام!»